

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Ι' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Π'

Πέμπτη 27 Φεβρουαρίου 2003

Αθήνα, σήμερα στις 27 Φεβρουαρίου 2003, ημέρα Πέμπτη και ώρα 19.35' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 26-2-2003 εξουσιοδότηση του Σώματος, επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΟΘ' συνεδριάσεώς του, της 26ης Φεβρουαρίου 2003 σε ό,τι αφορά στην ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: «Τροποποίηση και συμπλήρωση των νόμων 2308/1995 και 2664/1998 για την Κτηματογράφηση και το Εθνικό Κτηματολόγιο και άλλες διατάξεις»)

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από το Γραμματέα της Βουλής κ. Λεωνίδα Γρηγοράκο, Βουλευτή Λακωνίας, τα ακόλουθα:

A. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Φωκίδας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο ζητείται η αναπροσαρμογή των στρατιωτικών συντάξεων.

2) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο ζητείται η άμεση κάλυψη των κενών θέσεων της Νομαρχίας Λασιθίου.

3) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Εμμανουήλ Δατσέρης, ζητεί να του χορηγηθεί σύνταξη γήρατος.

4) Ο Βουλευτής Λάρισας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Αστυνομικών Λάρισας ζητεί την έναρξη των εργασιών ανέγερσης του αστυνομικού διοικητηρίου στη Λάρισα.

5) Ο Βουλευτής Λάρισας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Διπλωματούχων Μηχανικών ΔΕΗ ζητεί την ψήφιση νόμου για την υποχρεωτική δήλωση κατ' έτος πόθεν έσχες από τα εκλεγμένα μέλη στα όργανα της ΓΕΝΟΠ.

6) Ο Βουλευτής Μεσσηνίας κ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Πολυτέκνων Χαλκίδας και Περιχώρων ζητεί οι πολύτεκνες οικογένειες να δικαιούνται όλες και χωρίς όρια, τις δωρεάν διανομές προϊόντων.

7) Ο Βουλευτής Μεσσηνίας κ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Μεθώνης Μεσσηνίας ζητεί οικονομική ενίσχυση για την αποκατάσταση των ζημιών που προκάλεσαν τα έντονα καιρικά φαινόμενα στην περιοχή του.

8) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΜΥΡΛΗΣ – ΛΙΑΚΑΤΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Εμποροϋπαλλήλων Αθήνας ζητεί τη νομοθετική κατοχύρωση της Κυριακής ως αργίας.

9) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΜΥΡΛΗΣ – ΛΙΑΚΑΤΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ένωση Ανέργων και Συμβασιούχων Γεωπόνων ζητεί το εκτιμητικό έργο του ΕΛΓΑ να ασκείται μόνο από γεωτεχνικούς.

10) Ο Βουλευτής Λάρισας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Νέσσωνας Λάρισας ζητεί Συμβασιούχων Γεωπόνων ζητεί το εκτιμητικό έργο του ΕΛΓΑ να ασκείται μόνο από γεωτεχνικούς.

11) Ο Βουλευτής Λάρισας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Ιδιοκτητών Παιδικών Σταθμών Νομού Λάρισας διαμαρτύρεται γιατί ως κλάδος εξαιρείται από όλες τις επιδοτήσεις και επιχορηγήσεις του αναπτυξιακού νόμου.

12) Ο Βουλευτής Λάρισας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Νέσσωνας Λάρισας ζητεί την ίδρυση και λειτουργία Κέντρου Υγείας στην περιοχή του.

13) Ο Βουλευτής Πειραιά κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Παρακαμυλίων Αιτωλ/νίας ζητεί την ανανέωση της σύμβασης μεταξύ της ΔΕΗ και του ΚΤΕΛ Αιτωλ/νίας για την εξυπηρέτηση των κατοίκων.

14) Ο Βουλευτής Κοζάνης κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΙΑΡΤΣΙΩΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κυρία Άννα Παπαμίχου, κάτοικος Κοζάνης, ζητεί υγειονομική περίθαλψη από τον ΟΓΑ.

15) Ο Βουλευτής Πειραιά κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία Αξιωματικοί του Πολεμικού Ναυτικού ζητούν βαθμολογική και μισθολογική εξίσωση με συναδέλφους τους της Πολεμικής Αεροπορίας και Στρατού Ξηράς.

16) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΦΡΑΓΚΙΑ-ΔΟΥΛΑΚΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας που αφορά στα θεσμικά και οικονομικά αιτήματα των ψαράδων όλης της χώρας.

17) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΦΡΑΓΚΙΑ-ΔΟΥΛΑΚΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας που αφορά στην ανάγκη χρηματοδότησης για την οριστική επίλυση του προβλήματος της σχολικής στέγης στο Νομό Ηρακλείου Κρήτης.

18) Οι Βουλευτές κύριοι ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ, ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ και ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Δήμος Νέσωνος Λάρισας ζητεί την ίδρυση Κέντρου Υγείας στο Δήμο Νέσωνος.

19) Ο Βουλευτής Ηλείας κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΡΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Πηνειάς Ηλείας ζητεί την κήρυξη του Δήμου Πηνειάς σε θεομηνιόπληκτη περιοχή.

20) Ο Βουλευτής Ηλείας κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΡΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Τοπική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων Νομού Ηλείας ζητεί την τροποποίηση της διάταξης της παρ. 7 του άρθρου 173 του ΔΚΚ η οποία αφορά στους Δημάρχους που είναι δημόσιοι υπάλληλοι.

21) Ο Βουλευτής Αττικής κ. ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Μαραθώνος Αττικής ζητεί την πρόσληψη προσωπικού στο Δήμο.

22) Η Βουλευτής Πέλλας κ. ΠΑΡΘΕΝΑ ΦΟΥΝΤΟΥΚΙΔΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Ελλήνων Τσιγγάνων η «ΦΙΛΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ» ζητεί την επίλυση προβλημάτων που απασχολούν τους τσιγγάνους.

23) Ο Βουλευτής Αττικής κ. ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Ελλήνων Τσιγγάνων η «ΦΙΛΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ» ζητεί την επίλυση προβλημάτων που απασχολούν τους τσιγγάνους.

24) Ο Βουλευτής Αττικής κ. ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Μαραθώνος Αττικής ζητεί την τοποθέτηση γιατρού στο Περιφερειακό Ιατρείο Μαραθώνα.

25) Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Κυνηγετικός Σύλλογος Σκύρου «Ο ΚΥΝΗΓΟΣ» ζητεί την τοποθέτηση μόνιμου υπαλλήλου στο Δασοφυλάκειο Σκύρου.

26) Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Ελυμνίων Εύβοιας ζητεί οικονομική και τεχνική ενίσχυση για την αποκατάσταση των ζημιών στο επαρχιακό δίκτυο από την κακοκαιρία.

27) Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Συμβασιούχων Υπαλλήλων του Πανεπιστημίου Αιγαίου ζητεί την ικανοποίηση εργασιακών τους αιτημάτων.

28) Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ένωση Ιδιοκτητών Ραδιοφωνικών Σταθμών διαμαρτύρεται για τη διάταξη η οποία επιτρέπει στους μεγαλοϊδιοκτήτες των Media να επεκταθούν σε όλους τους Νομούς της χώρας.

29) Ο Βουλευτής Καρδίτσας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πανελλήνιος Σύνδεσμος Υπαλλήλων Μηχ/των Τεχνικών Έργων Νομ/ων Αυτ/σεως Ελλάδας «Η ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ» ζητεί να ενταχθεί ο κλάδος του στα βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα.

30) Ο Βουλευτής Ρεθύμνου κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία Κάτοικοι της ευρύτερης περιο-

χής του δημοτικού διαμερίσματος Αρμένων Δήμου Ρεθύμνου ζητούν να αποχαρκτηρισθούν, ακίνητά του που βρίσκονται στην ευρύτερη περιοχή Αρμένων Ρεθύμνου, από δημόσια.

31) Ο Βουλευτής Δράμας κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ένωση Ανέργων και Συμβασιούχων Γεωπόνων ζητεί την ικανοποίηση εργασιακών αιτημάτων των Γεωτεχνικών.

32) Ο Βουλευτής Λακωνίας κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ένωση Ανέργων και Συμβασιούχων Γεωπόνων ζητεί την ικανοποίηση εργασιακών αιτημάτων των Γεωτεχνικών.

33) Ο Βουλευτής Δράμας κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Αβραάμ Πασιανίδης, κάτοικος Αγοράς Κυργίων Δράμας, ζητεί την επίλυση συνταξιοδοτικού του προβλήματος.

34) Ο Βουλευτής Δράμας κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κυρία Ευδοξία Αθανασιάδου ζητεί τη διεκπεραίωση συνταξιοδοτικής της υπόθεσης.

35) Ο Βουλευτής Δράμας κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Βασίλειος Συμεωνίδης, κάτοικος Δράμας ζητεί τη διεκπεραίωση συνταξιοδοτικής του υπόθεσης.

36) Ο Βουλευτής Δράμας κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κυρία Χρυσούλα Συμεωνίδου, κάτοικος Δράμας, ζητεί τη διεκπεραίωση συνταξιοδοτικής της υπόθεσης.

37) Ο Βουλευτής Δράμας κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Χριστόφορος Ναλμπάντης, βαμβakoπαραγωγός κάτοικος Νεροφράκτη Δράμας, ζητεί την επίλυση προβλήματός του που αφορά ποσότητα παραδιδόμενου βαμβακιού.

38) Ο Βουλευτής Φθιώτιδας κ. ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Αγροτικός Συνεταιρισμός Νέου Μοναστηρίου Θεσσαλιώτιδας ζητεί ρύθμιση χρεών των μελών του.

39) Ο Βουλευτής Αθηνών κ. ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Παγγερμανική Καθηγητών ζητεί την επίλυση προβλημάτων που αντιμετωπίζει η Ελληνόγλωσση Εκπαίδευση στη Γερμανία.

40) Οι Βουλευτές κύριοι ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ και ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η μονάδα σφαγείων Ι. ΜΠΡΑΝΤΙΤΣΑΣ – ΤΡΟΦΙΝΟ Α.Ε. που εδρεύει στους Μολάους Λακωνίας, καταγγέλλει παράνομες μονάδες σφαγείων στην περιοχή της και ζητεί πιστή τήρηση της εγκυκλίου 227502/8-2-02 και εντατικοποίηση των ελέγχων.

41) Ο Βουλευτής Αθηνών κ. ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Ελλήνων Τσιγγάνων Ρομ «ΦΙΛΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ» ζητεί το ενδιαφέρον της πολιτείας για βασικά κοινωνικά δικαιώματα των τσιγγάνων.

42) Οι Βουλευτές κύριοι ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ και ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ – ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Επαγγελματιών Πρακτόρων ΠΡΟΠΟ δηλώνει την αντίθεση της προς το νέο κανονισμό λειτουργίας των πρακτορείων.

43) Οι Βουλευτές κύριοι ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ και ΙΩΑΝΝΑ ΣΤΕΡΓΙΟΥ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Ιδιωτικών Υπαλλήλων Ελλάδας και ο Σύλλογος Εμπορο-υπαλλήλων Αθήνας δηλώνουν την αντίθεσή τους στην απελευθέρωση του ωραρίου λειτουργίας των εμπορικών καταστημάτων και ζητούν τη νομοθετική κατοχύρωση της Κυριακής ως αργίας.

44) Ο Βουλευτής Αρκαδίας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το ΚΤΕΛ Αρκαδίας ζητεί την οικονομική του στήριξη.

45) Ο Βουλευτής Αρκαδίας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Αδελφότητα Κυνουριών ζητεί την επισκευή του Μητροπολιτικού Ναού της Παναγίας στον Πραστό Κυνουρίας Αρκαδίας.

46) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο καταγγέλλονται μεγάλες ελλείψεις προσωπικού στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Λασιθίου.

47) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο ζητείται η χρηματοδότηση της κατασκευής του φράγματος Καθαρού στο Νομό Λασιθίου.

48) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο ζητείται η αναδιάρθρωση της Γ' εθνικής κατηγορίας ποδοσφαίρου.

49) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Λεύκης Λασιθίου ζητεί τη χρηματοδότηση της αντιμετώπισης των καταστροφών που προκάλεσαν οι ραγδαίες βροχοπτώσεις στην περιοχή του.

50) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Λεύκης ζητεί τη δημοπράτηση της κατασκευής του δρόμου Πραισός – Χανδράς Λασιθίου.

51) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κυρία Ευθαλία Ιωάννου ζητεί να της χορηγηθεί επίδομα παραπληγίας – τετραπληγίας και σύνταξης από τον ΟΓΑ.

52) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Γεώργιος Δελημπαλταδάκης, ζητεί πληροφορίες σχετικά με την αρτιότητα των οικοπέδων που βρίσκονται εκτός οικισμών ή σχεδίων πόλεως.

53) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κυρία Ελισάβετ Κατρίνη, κάτοικος Ιεράπετρας, ζητεί να της καταβληθούν τα έξοδα κηδείας του αποθανόντος συζύγου της από τον ΟΓΑ.

54) Η Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΣΧΟΙΝΑΡΑΚΗ – ΗΛΙΑΚΗ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Ιατρών ΙΚΑ Ηρακλείου Κρήτης ζητεί την επίλυση των προβλημάτων που προέκυψαν μετά την απόφαση εξέτασης των ασθενών στον τόπο διαμονής τους.

55) Ο Βουλευτής Θεσσαλονίκης κ. ΣΩΤΗΡΗΣ ΚΟΥΒΕΛΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Μονίμων Υπαλλήλων ΥΧΟΠ ΝΠΔΔ Περιφέρειας Αττικής διαμαρτύρεται για την απόφαση μεταστέγασης υπαλλήλων του ΥΠΕΧΩΔΕ στις Καπναποθήκες ΚΕΡΑΝΗ.

56) Ο Βουλευτής Θεσσαλονίκης κ. ΣΩΤΗΡΗΣ ΚΟΥΒΕΛΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Επαγγελματιών Πρακτόρων ΠΡΟ-ΠΟ διαμαρτύρεται για τον νέο Κανονισμό Λειτουργίας Πρακτορείων ΟΠΑΠ.

57) Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΛΙΑΣΚΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Κυνηγετικός Σύλλογος Σκύρου «Ο ΚΥΝΗΓΟΣ» ζητεί την τοποθέτηση μόνιμου υπαλλήλου στο Δασοφυλάκειο Σκύρου.

58) Ο Βουλευτής Θεσσαλονίκης κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΕΡΑΝΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Βασιλικών Νομού Θεσσαλονίκης ζητεί στην επέκταση της αστικής συγκοινωνίας του Νομού Θεσσαλονίκης να περιληφθούν και οι οικισμοί: Αγ. Αντώνιος, Μονοπήγαδο, Περιστέρα και Λιβάδι του Δήμου Βασιλικών.

59) Ο Βουλευτής Θεσσαλονίκης κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΕΡΑΝΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κυρία Κορίννα Καρκανίδου, ψυχολόγος, ζητεί την απενεργοποίηση των κινητών τηλεφώνων στα μέσα μαζικής κυκλοφορίας.

60) Η Πανελλήνια Ομοσπονδία Επαγγελματιών Πρακτόρων ΠΡΟ-ΠΟ με ψήφισμα που επέδωσε στον κύριο Πρόεδρο της Βουλής διαμαρτύρεται για την κατάργηση των ισχυουσών προϋποθέσεων χορήγησης νέων αδειών πρακτορείων, τη μείωση του ποσοστού προμήθειας στα νέα τυχερά παιχνίδια και ζητεί την άμεση ανάκληση και ακύρωση του νέου Κανονισμού λειτουργίας του Οργανισμού Προγνωστικών Αγώνων Ποδοσφαίρου Α.Ε.

61) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΩΜΑΤΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Αμοργού ζητεί την προσέγγιση επιβατικού οχηματαγωγού πλοίου στην Αμοργό.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στις με αριθμό 769/29-7-02, 800/30-7-02, 958/1-8-02 ερωτήσεις δόθηκε με το υπ' αριθμ. 138/23-8-2002 έγγραφο από τον Υφυπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στις ερωτήσεις με αριθμό 769/29-7-02, 800/30-7-02, 958/1-8-02 που κατέθεσαν στη Βουλή οι Βουλευτές κύριοι Θ. Δημοσχάκης, Γ. Καρασμάνης και Η. Καλλιώρας, σας πληροφορούμε τα εξής:

Το Υπουργείο Γεωργίας και η Ελληνική Κυβέρνηση προστάτευσε και διασφάλισε κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο το εισόδημα των βαμβakoπαραγωγών την περίοδο 2001/02. Με την τεκμηριωμένη παρουσίαση των στοιχείων της στην Ε.Ε. τόσο σε νομικό επίπεδο όσο και σε ελεγκτικό πέτυχε:

1. Η Ε.Ε. να αναγνωρίσει ότι οι ποσότητες που προέρχονται από εκτάσεις που δεν δηλώθηκαν στο ΟΣΔΕ και καλλιεργήθηκαν χωρίς την τήρηση των περιβαλλοντικών μέτρων, δεν μπορούν να ενταχθούν στο κοινοτικό καθεστώς και να λάβουν κοινοτική ενίσχυση.

2. Οι ποσότητες του βαμβακιού που υπερβαίνουν την ποσότητα που έχει καθορίσει η Ε. Επιτροπή (δηλαδή οι ποσότητες που δεν έχουν επιλεγεί) μπορούν να διατεθούν στην αγορά, αλλά δεν μπορούν να επωφεληθούν από την προβλεπόμενη ενίσχυση.

3. Με τον αποκλεισμό των ποσοτήτων αυτών διατηρήθηκε σε αξιόλογα επίπεδα η κοινοτική ενίσχυση για τους νομοταγείς παραγωγούς, οι οποίοι θα ήταν και οι πλέον ζημιωμένοι από τον συνυπολογισμό όλων των ποσοτήτων στην πραγματική παραγωγή.

4. Με την προσθήκη των επί πλέον 52.361 επιλέξιμων ποσοτήτων, η τελική ποσότητα διαμορφώθηκε στους 1.200.716 τόνους, ενώ η Ε.Ε. απέκλεισε την ποσότητα των 138.175 τόνων, επειδή δεν πληρούσαν τις προϋποθέσεις που ορίζει ο Κανονισμός καθώς και η Κοινή Υπουργική Απόφαση. Με βάση την επιλέξιμη αυτή ποσότητα, η επιστροφή συνυποκειμένου διαμορφώθηκε στις 8,5 – 12,5 δρχ/κιλό.

Το Υπουργείο Γεωργίας διαφωνεί με την προσθήκη αυτή των επί πλέον επιλέξιμων ποσοτήτων και θα προσφύγει στα αρμόδια όργανα της Ε.Ε. για να πετύχει την έγκριση συμπληρωματικής ενίσχυσης στους νομοταγείς παραγωγούς. Ήδη ο Υπουργός Γεωργίας κ. Δρυς, έχει αναλάβει την ενημέρωση των ομολόγων του Υπουργών Γεωργίας της Ε.Ε. και θα θέσει το θέμα στο Συμβούλιο Υπουργών Γεωργίας για τη λήψη της έγκρισης. Σημειώνεται ότι όλες οι ενέργειές μας γίνονται στα πλαίσια της νομιμότητας και του θεσμικού πλαισίου της Ε.Ε.

Το Υπουργείο Γεωργίας έχει ως πρωταρχικό μέλημα την προστασία του εισοδήματος των παραγωγών. Με βάση τον Κανονισμό της Ε.Ε., αυτό θα διασφαλιζόταν με τη σταθεροποίηση της παραχθείσας παραγωγής βάμβακος στους 1.100.000 τόνους περίπου.

Σύμφωνα με την πολιτική που ασκεί το Υπουργείο, το κύριο μέλημα των παραγωγών θα πρέπει να είναι η παραγωγή βαμβακιού, πρώτα για την αγορά και μετά για την επιδότηση.

Στο Ν. Πέλλας, λήφθηκε μέριμνα κατά τον υπολογισμό της ηρτημένης παραγωγής βάμβακος, με αποτέλεσμα να θεραπευθούν τα προβλήματα από τις δηλώσεις στο ΟΣΔΕ των παραγωγών περιόδου 2001.

Στο Ν. Έβρου, λήφθηκε σοβαρά υπόψη κατά την εξέταση των ενστάσεων, η μειωμένη παραγωγή που υπήρχε τα προηγούμενα χρόνια, λόγω ακραίων καιρικών φαινομένων.

Ο Υφυπουργός
Ε. ΑΡΓΥΡΗΣ»

2. Στην με αριθμό 2623/7-11-02 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 4965/30-11-02 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 2623/7-11-02 η οποία κατατέθηκε στη Βουλή από τη Βουλευτή κ. Μαρία Δαμανάκη, σχετικά με έλλειψη γιατρού μικροβιολόγου, υγειονομικού και διοικητικού προσωπικού στο Υποκατάστημα ΙΚΑ Γαλατσίου καθώς και την μετεγκατάστασή του, σας κάνουμε γνωστά τα ακόλουθα τα οποία μας εγνώρισε το ΙΚΑ:

1) Στην Τοπική Μονάδα Υγείας ΙΚΑ Γαλατσίου προβλέπονται από τον Οργανισμό του Ιδρύματος (2) οργανικές θέσεις υγειονομικών υπαλλήλων και υπηρετούν δύο (2) υγειονομικοί υπάλληλοι.

Επίσης υπηρετεί μία γιατρός μικροβιολόγος, η οποία καλύπτει τις ανάγκες της Μονάδας σε μικροβιολογικά περιστατικά.

Η Διοίκηση του Ιδρύματος για την καλύτερη εξυπηρέτηση των ασφαλισμένων και συνταξιούχων της και για τη έκδοση μικροβιολογικών αποτελεσμάτων σε συντομότερο χρονικό διάστημα, θα εξετάσει τη δυνατότητα πρόσληψης γιατρού μικροβιολόγου για τη στελέχωση της ανωτέρω Μονάδας.

2) Στο Υποκατάστημα ΙΚΑ Γαλατσίου προβλέπονται τριάντα (30) οργανικές θέσεις διοικητικών υπαλλήλων και υπηρετούν είκοσι επτά (27) υπάλληλοι.

Με την υπ' αριθμ. ΔΙΠΠ/Φ. ΕΓΚΡ.7/249/οικ. 16434/25-7-01 απόφαση της Επιτροπής του άρθρου 2 παρ. 1 της αρ. 55/1998 ΠΥΣ, εγκρίθηκε η πλήρωση μέσω ΑΣΕΠ (520) θέσεων διοικητικών υπαλλήλων στο ΙΚΑ.

Μετά την ολοκλήρωση της διαδικασίας πρόσληψης, η Διοίκηση του Ιδρύματος εκτιμώντας συνολικά τις ανάγκες των Μονάδων του σε προσωπικό, θα εξετάσει και την αναγκαιότητα τοποθέτησης υπαλλήλων και στην ανωτέρω Μονάδα.

3) Όσον αφορά το ενδεχόμενο μετεγκατάστασης του υποκαταστήματος ΙΚΑ Γαλατσίου σας γνωρίζουμε τα εξής:

Το Ίδρυμα αναγνωρίζει τα προβλήματα που έχουν δημιουργηθεί εξαιτίας της θέσης του Υποκαταστήματος ΙΚΑ Γαλατσίου. Για το λόγο αυτό, βρίσκεται σε συνεχή επαφή με τις αρμόδιες Υπηρεσίες του Δήμου Γαλατσίου για την εξεύρεση ικανοποιητικής λύσης.

Η πρόταση των Δημοτικών Κινήσεων και Οργανώσεων Γαλατσίου για μετεγκατάσταση στο χώρο μεταξύ των οδών Βείκου – Ηνιόχου- Κουντουριώτη (23-4-2001) δεν είναι πραγματοποιήσιμη διότι η περιοχή αυτή με το από 26-3-1992 Π.Δ. (ΦΕΚ τ.Δ'/8.5.1992) έχει χαρακτηριστεί σαν κοινόχρηστος χώρος – Πλατεία.

Δεν είναι δυνατή επομένως η αλλαγή χρήσης του χώρου αυτού σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 24 παρ. 2 του Συντάγματος, παρά μόνον αν χαρακτηριστεί «πράσινο» άλλος χώρος ίδιας έκτασης.

Για το θέμα αυτό το ΙΚΑ ήδη έχει ενημερώσει με βάση απαιτητικό έγγραφο της πολυεδομίας Γαλατσίου, τις Δημοτικές Κινήσεις με σχετικό έγγραφο του, αντίγραφα των οποίων σας επισυνάπτουμε.

Πάντως σας γνωρίζουμε ότι το Ίδρυμα βρίσκεται σε συνεννόηση με την Δημοτική Αρχή για παραχώρηση άλλου γηπέδου, επί των οδών Βείκου και Ανώνυμης οδού προς λόφο Κόκκου. Επειδή όμως και αυτό το γήπεδο είναι χαρακτηρισμένο ως δασική έκταση, υπάρχουν πολλά προβλήματα, διότι επιτρέπεται η ανέγερση μόνο των Υγειονομικών Υπηρεσιών και όχι των Διοικητικών. (τροποποίηση του Ν. 1734/1987, ΦΕΚ. 189/τ. Α' με το

άρθρο 40 του Ν. 2945, ΦΕΚ 223/2.10.2001).

Η διάσπαση όμως του Υποκαταστήματος θα δημιουργήσει επίσης πολλά προβλήματα στους ασφαλισμένους.

Λόγω λοιπόν των προβλημάτων που προαναφέρθηκαν δεν είναι δυνατόν ο χρονικός προσδιορισμός της επίλυσης του προβλήματος.

Ο Υφυπουργός
Ρ. ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ»

3. Στην με αριθμό 2838/14.11.02 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 122667/3.12.02 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 2838/14.11.2002 την οποία κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Σπ. Σπύρου και η οποία αναφέρεται στο 9ο Δημοτικό σχολείο Κοντοκαλίου Κέρκυρας, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

1.Μετά την αποκέντρωση του Π.Δ.Ε. και την πλήρη εφαρμογή των διατάξεων του ν. 2218/94 όπως συμπληρώθηκε με τις διατάξεις του ν. 2240/94 και κωδικοποιήθηκαν με το Π.Δ. 30/1996, οι Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις έχουν την αρμοδιότητα για την επιλογή και απόκτηση οικοπεδικών εκτάσεων, τον προγραμματισμό, τη μελέτη, την κατασκευή και την επίβλεψη των έργων σχολικής στέγης.

Οι ΟΤΑ έχουν την ευθύνη για την επισκευή και συντήρηση των διδακτηρίων της περιφέρειάς τους.

Η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Κερκύρας θα χρηματοδοτηθεί για τις κατασκευές σχολικών κτιρίων και από κονδύλια που έχει αποκεντρώσει το ΥΠΕΠΘ στο ΠΕΠ Ιονίων Νήσων. Το ΥΠΕΠΘ επιχορηγεί επικουρικά ετησίως τις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις από το Εθνικό Π.Δ.Ε. συνολικά για οικοπέδα-κατασκευές και τους ΟΤΑ, για επισκευές χωρίς περαιτέρω παρέμβαση στην κατανόηση των πιστώσεων μέσα στο Νομό.

Η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Κερκύρας χρηματοδοτήθηκε το 2002 για οικοπέδα κατασκευές σχολικών κτιρίων από το Π.Δ.Ε. του ΥΠ.Ε.Π.Θ. με 293.470,29 ευρώ.

Η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Κερκύρας στην τριετία 1999-2001 επιχορηγήθηκε με τα κατωτέρω ποσά από τις πιστώσεις του Εθνικού Π.Δ.Ε. του ΥΠΕΠΘ και του ΟΣΚ Α.Ε.

1999	
Για οικοπέδα-κατασκευές	80.000.000 δρχ.
Για επισκευές	153.000.000 δρχ.
2000	
Για οικοπέδα-κατασκευές	150.000.000 δρχ.
Για επισκευές	180.000.000 δρχ.
2001	
Για οικοπέδα-κατασκευές	300.000.000 δρχ.

Η χρηματοδότηση για επισκευές γίνεται μέσω του ΥΠΕΣΔΔΑ απευθείας στους ΟΤΑ.

Λαμβάνοντας υπόψη τα ανωτέρω, οι ΟΤΑ και η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Κέρκυρας θα πρέπει να συμπεριλάβουν στο πρόγραμμα τους, τις απαιτούμενες προσκτήσεις οικοπέδων τις επισκευές των υπάρχοντων σχολικών κτιρίων, την αποπεράτωση εκτελουμένων έργων και την κατασκευή νέων εκπαιδευτηρίων.

2. Σε ότι αφορά στο 9^ο Δημοτικό σχολείο Κοντοκαλίου του Ν. Κερκύρας σας γνωρίζουμε ότι όπως μας πληροφόρησε η Δ/ση Προγραμματισμού της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Κερκύρας με σχετικό έγγραφο της το 9^ο Δημοτικό Σχολείο Κοντοκαλίου έχει ενταχθεί στις προτάσεις του Νομαρχιακού Συμβουλίου για το Γ' Κ.Π.Σ. στο Μέτρο Εκπαίδευση-Κατασκευές Σχολικών Κτιρίων. Ήδη από τις Τεχνικές Υπηρεσίες της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Κερκύρας έχουν ολοκληρωθεί τα Εδαφοτεχνικά και Αρχιτεκτονικά. Στην παρούσα φάση εκπονείται το υπόλοιπο μέρος της μελέτης η οποία προβλέπεται να ολοκληρωθεί στις αρχές του επομένου έτους. Η αίτηση για οριστική ένταξη θα υποβληθεί με την επόμενη προκήρυξη του Μέρους.

Ο Υφυπουργός
Ν. ΓΚΕΣΟΥΛΗΣ».

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο των επικαίρων ερωτήσεων της Παρασκευής 28ης Φεβρουαρίου 2003.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παρ. 2 και 3 Καν. Βουλής).

1. Η με αριθμό 427/25.2.2003 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Γεωργίου Θωμά προς τον Υπουργό Γεωργίας, σχετικώς με την αποζημίωση των πληγέντων από την έντονη κακοκαιρία πατατοπαραγωγών του Νομού Αχαΐας.

2. Η με αριθμό 418/25.2.2003 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού της Νέας Δημοκρατίας και Ε' Αντιπροέδρου της Βουλής κ. Άννας Μπενάκη-Ψαρούδα προς τον Υπουργό Πολιτισμού, σχετικώς με το νέο Κανονισμό Λειτουργίας των Πρακτορείων του Οργανισμού Προγνωστικών Αγώνων Ποδοσφαίρου Α.Ε. κλπ.

3. Η με αριθμό 411/25.2.2003 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Λιάνας Κανέλλη προς τον Υπουργό Εξωτερικών, σχετικώς με την κράτηση και ανάκριση του Βένιου Αγγελόπουλου στο Αεροδρόμιο της Νέας Υόρκης από τις αμερικανικές αρχές κλπ.

4. Η με αριθμό 408/25.2.2003 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Μαρίας Δαμανάκη προς τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας, σχετικώς με τη λειτουργία της μονάδας του Οργανισμού κατά των Ναρκωτικών στη Θεσσαλονίκη.

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130

παρ. 2 και 3 Καν. Βουλής).

1. Η με αριθμό 412/25.2.2003 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Ιωάννη Ζαφειρόπουλου προς τους Υπουργούς Οικονομίας και Οικονομικών, Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικώς με την καταβολή του επιδόματος των 176 ευρώ και στους κληρικούς.

2. Η με αριθμό 420/25.2.2003 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Θεόδωρου Κασσίμη προς τον Υπουργό Πολιτισμού, σχετικώς με τη διενέργεια των ελέγχων στις Ποδοσφαιρικές Ανώνυμες Εταιρείες.

3. Η με αριθμό 424/25.2.2003 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Άγγελου Τζέκη προς τους Υπουργούς Γεωργίας, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, σχετικώς με την αποζημίωση των πληγέντων από τις πλημμύρες αγροτών στην περιοχή Πολύκαστρου του Νομού Κιλκίς κλπ.

4. Η με αριθμό 426/25.2.2003 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Ασημίνας Ξηροτύρη-Αικατερινάρη προς τους Υπουργούς Οικονομίας και Οικονομικών, Γεωργίας, σχετικώς με τα έργα ενίσχυσης της οστρακοκαλλιέργειας στο Νομό Θεσσαλονίκης.

5. Η με αριθμό 422/25.2.2003 επίκαιρη ερώτηση του Ανεξάρτητου Βουλευτή κ. Γεωργίου Καρατζαφέρη προς τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης, σχετικώς με αναφορά σε τηλεοπτική εκπομπή, εύρεσης δημόσιων εγγράφων, που αφορούν το Υπουργείο, σε κάδους απορριμμάτων κλπ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμεθα στην

ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

Συζήτηση προ Ημερησίας Διατάξεως, σύμφωνα με το άρθρο 143 του Κανονισμού της Βουλής, με πρωτοβουλία του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Νίκου Κωνσταντόπουλου, με θέμα το ενδεχόμενο ενός νέου πολέμου κατά του Ιράκ.

Σύμφωνα με το άρθρο 143, παράγραφος 4 του Κανονισμού της Βουλής η διάρκεια της αγόρευσης του Πρωθυπουργού είναι τριάντα λεπτά της ώρας, του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου, με την πρωτοβουλία του οποίου πραγματοποιείται η σημερινή συζήτηση είναι επίσης τριάντα λεπτά και των Προέδρων των δύο άλλων Κοινοβουλευτικών Ομάδων είκοσι πέντε λεπτά. Δικαίωμα δευτερολογίας έχουν για δεκαπέντε λεπτά ο Πρωθυπουργός και για δέκα λεπτά οι Πρόεδροι των Κοινοβουλευτικών Ομάδων.

Ο Πρόεδρος της Κυβερνήσεως κ. Κωνσταντίνος Σημίτης έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης):

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι στιγμές που ζούμε είναι κρίσιμες. Κρίνεται η ειρήνη στη Μέση Ανατολή, με συνέπειες για όλη την ανθρωπότητα, συνέπειες όσον αφορά τους ανθρώπους κυρίως, αλλά συγχρόνως οικονομικές και πολιτικές για τις χώρες της Μέσης Ανατολής, αλλά και ευρύτερα για την περιοχή και τον κόσμο.

Η κρίση αυτή του Ιράκ, μια νέα κρίση, σε σχέση με την παλαιά εξελίχθηκε και κλιμακώθηκε κάτω από νέες περιστάσεις, μια νέα παγκόσμια συγκυρία.

Το τρομοκρατικό χτύπημα της 11ης Σεπτεμβρίου, η αποτυχία των ειρηνευτικών συνομιλιών, οι οποίες γίνονται στην Παλαιστίνη οδήγησαν σε νέες προκλήσεις, αβεβαιότητες, απειλές για την παγκόσμια ειρήνη. Οδήγησαν στο αίτημα για την εγκαθίδρυση ενός πιο αποτελεσματικού συστήματος ασφαλείας και ειρήνης σε όλο τον πλανήτη. Αυτό που το 1991-1992 δεν ήταν τόσο ισχυρό ως αίτημα γίνεται αυτήν τη στιγμή όλο και πιο ισχυρό, γιατί είναι όλο και πιο εμφανείς οι δυνατότες επιπτώσεις στο σύνολο της παγκόσμιας κοινότητας.

Υπάρχει μια ευρύτατη συμφωνία, λοιπόν, ως προς εκείνο το οποίο η παγκόσμια κοινότητα πρέπει να επιδιώξει. Διαφέρουν, όμως, οι απόψεις ως προς τα μέσα, τα οποία θα χρησιμοποιηθούν. Διαφέρουν οι απόψεις για τις διαδικασίες οι οποίες προσφέρονται και βεβαίως για τους κανόνες στους οποίους καλούνται όλοι να εφαρμόσουν. Η Ευρωπαϊκή Ένωση και ειδικότερα η Ελληνική Προεδρία οφείλει να ανταποκριθεί στις υπάρχουσες αναμονές για μια αποτελεσματική παρέμβαση. Τούτο παρ' όλο που οι προϋποθέσεις για μια αποτελεσματική παρέμβαση είναι αρνητικές.

Συγκεκριμένα η Προεδρία οφείλει να επιδιώξει για να μπορέσει να δράσει τη διαμόρφωση μιας κοινής θέσης των δεκαπέντε. Κοινή θέση των δεκαπέντε διαμορφώνεται με ομοφωνία και αυτό πρέπει να επιδιωχθεί, όχι ζητώντας τον ελάχιστο κοινό παρονομαστή, διότι τότε όποια απόσταση θα είναι πολύ ισχυρή ως προς το περιεχόμενό της. Πρέπει να συγκλίνουν οι απόψεις, να συνθέσουμε τις διαφορετικές απόψεις και να οδηγήσουμε σε μια κοινή θέση, η οποία, όμως, έχει πειστικότητα και μπορεί να οδηγήσει σε αποτελέσματα. Αλλά όλοι ξέρετε ότι οι απόψεις των δεκαπέντε διαφέρουν ριζικά σε ορισμένα σημεία.

Το δεύτερο είναι ότι η Προεδρία στη διαμόρφωση αυτής της προσπάθειας οφείλει να λάβει υπόψη τις διαφορετικές προσεγγίσεις, εκτιμήσεις και επιδιώξεις. Υπάρχουν θέματα τα οποία αναδείχθηκαν, θέματα τα οποία είναι καθοριστικά για την πορεία της Ένωσης και τη σχέση της με το γύρω κόσμο τα θέματα, τα οποία δεν έχουν ενιαίες απαντήσεις. Παραδείγματος χάρη το έλλειμμα της συνεννόησης ανάμεσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και τις Ηνωμένες Πολιτείες. Δεν υπάρχει συμφωνία για το ποια θα είναι η κοινή ευρωπαϊκή πορεία ανάμεσα στους δεκαπέντε, άρα και ανάμεσα σε πολλούς από τους δεκα-

πέντε και τις Ηνωμένες Πολιτείες. Και αυτό φάνηκε. Φάνηκε στα Συμβούλια Γενικών Υποθέσεων, αλλά φάνηκε και στο Συμβούλιο Ασφαλείας όπου συμμετέχουν από τους πρωταγωνιστές της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τα μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης υποστηρίζουν θέσεις οι οποίες είναι έντονα διαφορετικές μεταξύ τους. Κι έτσι τέθηκε το θέμα ποιος είναι ο ρόλος της Ευρώπης σε ένα πολυκεντρικό σύστημα, αν το σύστημα και σε ποια έκταση θα είναι πράγματι πολυκεντρικό, και πώς μπορεί η Ευρώπη να επηρεάσει τις εξελίξεις σε αυτό και αν η Ευρώπη χαράσσει μια δική της αυτοτελή πορεία. Βεβαίως συνεννοείται, αλλά σε τι πλαίσιο και με ποιες διαδικασίες με τις Ηνωμένες Πολιτείες; Με αυτά συναρτώνται και άλλα πιο σημαντικά και μακροπρόθεσμα ερωτήματα, αν έχει αυτοτελή ρόλο, πώς μπορεί να τον παίξει, με ποια τεχνολογικά και στρατιωτικά μέσα.

Επίσης σε σχέση με τη μορφή της συμμαχίας το ερώτημα ότι μια συμμαχία μπορεί να επιβάλει ταυτόχρονες συντονισμένες προσεγγίσεις, αλλά πρέπει να έχει και την πόρτα ανοικτή, το παράθυρο ανοικτό για εναλλακτικές προσεγγίσεις και μια συμμαχία, χωρίς εναλλακτικές προσεγγίσεις είναι μια αποτελεσματική συμμαχία;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτός είναι ένας κατάλογος θεμάτων, τα οποία έρχονται και επανέρχονται τις μέρες αυτές. Αυτά όμως τίθενται μέσα σ' ένα πλαίσιο, το οποίο έχει ορισμένες καθαρές γραμμές.

Οι θέσεις μας είναι καθαρές. Θέλουμε να διασφαλίσουμε την ειρήνη. Οι κανόνες του Διεθνούς Δικαίου είναι γνώμονάς μας όχι μόνο στη θεωρία, γιατί έτσι πρέπει να είναι, αλλά και στην πρακτική, στην πράξη, στο σχεδιασμό και την εφαρμογή των αποφάσεων.

Θέλουμε έναν κόσμο ασφαλή. Αλλά αν θέλουμε έναν κόσμο ασφαλή αυτό σημαίνει ότι πρέπει να είναι απαλλαγμένος από απειλές από μαζικά όπλα καταστροφής στα χέρια επικίνδυνων δυνάμεων, καθεστώτων ή προσώπων που δεν σέβονται τις δημοκρατικές αξίες και τους κανόνες της διεθνούς έννομης τάξης του Διεθνούς Δικαίου.

Οι δυνάμεις αυτές πρέπει να αφοπλισθούν πλήρως και για πάντα γιατί η διεθνής κοινότητα ζητά να ζήσει ειρηνικά μόνιμα και όχι κάθε τόσο να βρίσκεται προ νέου συναγερμού και νέας κινητοποίησης για να αποφύγει απειλές και όπλα μαζικής καταστροφής. Δεν θέλει και δεν θέλουμε την εφιαλτική παρουσία της τρομοκρατίας και αυτό το διαδήλωσε η παγκόσμια κοινότητα μετά την 11η Σεπτεμβρίου, με τρόπο αναμφισβήτητο.

Όλες αυτές οι αρχές τις οποίες ανέφερα εκφράζονται ήδη στις αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας, την απόφαση 1284/99 και το ψήφισμα 1441 του Συμβουλίου Ασφαλείας του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών.

Το ψήφισμα αυτό αφορά τη συμμόρφωση του Ιράκ, ώστε να αποτραπεί μία στρατιωτική επιχείρηση και οι συζητήσεις για το τι σημαίνει, πώς θα εφαρμοσθεί, ποια έκταση και δικαιώματα δίνει, συνέπεσαν με την αρχή του χρόνου και άρα την έναρξη της Ελληνικής Προεδρίας.

Εμείς θέσαμε ως βασικό στόχο τη διαμόρφωση κοινής θέσης των κρατών μελών, τη στενή συνεργασία με όλα τα μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα μόνιμα και μη μόνιμα μέλη του Συμβουλίου Ασφαλείας και ευρύτερα με όλες τις χώρες της Μέσης Ανατολής. Θέλουμε να έχουμε επαφή και είχαμε με όλους τους εμπλεκόμενους.

Εμείς υποστηρίζουμε σταθερά την ειρηνική διευθέτηση της ιρακινής κρίσης, την αξιοποίηση όλων των πολιτικών και διπλωματικών μέσων που διαθέτει η διεθνής κοινότητα και το θεσμικό σύστημα του ΟΗΕ. Γιατί η ένοπλη σύρραξη, για μας, θα οδηγήσει βεβαίως σε τεράστια ανθρώπινη δυστυχία. Αλλά όχι μόνο αυτό. Θα έχει συνέπειες, αντιδράσεις οι οποίες θα προκαλέσουν νέους φόβους, νέα αβεβαιότητα. Κανένας δεν μπορεί να πει ότι εάν υπάρξει ένοπλη επέμβαση αύριο θα έχουν όλα τελειώσει, θα επανέλθουμε στην πρότερη κατάσταση και θα υπάρχει μεγάλη ασφάλεια και βεβαιότητα.

Αντίθετα η μεγάλη πιθανότητα είναι ότι μια παρέμβαση θα οδηγήσει σε αντιδράσεις ανέλεγκτες, συνεχείς, αλυσιδωτές, αντιδράσεις οι οποίες δεν θα μπορέσουν να ελεγχθούν γιατί ακριβώς είναι άλλης κλίμακας, προέρχονται από άλλες πηγές

και πηγές οι οποίες ούτε χαρτογραφημένες είναι και των οποίων τα μέσα δεν είναι γνωστά.

Πέρα όμως από το φόβο και την αβεβαιότητα όλοι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχετε δει ότι η διεθνής και ευρωπαϊκή οικονομία περνάει μία περίοδο μεγάλων αμφιβολιών, μία περίοδο κρίσης θα μπορούσαμε να πούμε. Το δείχνουν και οι πτώσεις των τιμών του χρηματιστηρίου, το δείχνει και η έλλειψη των επενδύσεων.

Είναι φανερό ότι οι αυτές αρνητικές συνέπειες στην οικονομία έχουν ως αποτέλεσμα να κτυπούν κυρίως τα πιο αδύναμα στρώματα. Δεν είναι, δηλαδή, ότι χάνονται κάποια κέρδη, που θα μπορούσαν να χαθούν, αλλά είναι ότι οι εργαζόμενοι σε όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και αλλού, δεν έχουν πια τη δυνατότητα αύξησης της ευημερίας τους.

Πλαίσιο δικό μας είναι ο σεβασμός του ψηφίσματος 1441 για να αντιμετωπίσουμε όλα αυτά τα προβλήματα. Τι σημαίνει αυτό; Το ψήφισμα 1441 προβλέπει το έργο των επιθεωρητών. Πρέπει οι επιθεωρητές να μπορούν να κάνουν το έργο τους, για να αποπλίσουν πλήρως το Ιράκ και για να καταστρέψουν τα μαζικά όπλα καταστροφής. Η απόφαση 1441 στη δική μας αντίληψη είναι μία απόφαση για τον αποπλισμό και είναι μία εντολή για αποπλισμό. Δεν είναι μία απόφαση που καθιερώνει μόνο ηθικές αρχές. Καθιερώνει ηθικές αρχές, αλλά δεν είναι μόνο η επιδίωξη αυτών των ηθικών αρχών. Δεν είναι επιδίωξη κάποιου status στην περιοχή, κάποιος κατάστασης, κάποιων ρυθμίσεων. Ένας κύριος και πρωταρχικός στόχος είναι ο αποπλισμός. Αυτό πρέπει να επιδιώξουμε.

Στις 27 Ιανουαρίου η Ελληνική Προεδρία συγκάλεσε το συμβούλιο Υπουργών Εξωτερικών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για να διαμορφώσουμε την κοινή θέση της Ένωσης. Κι εκεί υποστηρίξαμε αυτά που ανέφερα πριν σε σχέση με τους επιθεωρητές, δηλαδή τον αποπλισμό του Ιράκ και αυτό έγινε δεκτό. Μετά ο Υπουργός Εξωτερικών ως προεδρεύων του Συμβουλίου Υπουργών πραγματοποιήσει επισκέψεις στη Συρία, την Ιορδανία, το Λίβανο και την Αίγυπτο, όπου συζήτησε τις εξελίξεις στο ιρακινό και τις προοπτικές της ειρηνευτικής διαδικασίας στην Παλαιστίνη.

Εδώ υπάρχουν δύο θέματα: Τους ζήτησε να κινητοποιηθούν οι αραβικές χώρες και αυτό έγινε σε κάποιο βαθμό, για να μπορέσουν να επηρεάσουν επί τόπου την κατάσταση και βεβαίως και για να αντιμετωπίσουν μία αιτία, η οποία είναι εκείνη που οδηγεί σε τριβές και σε αντιπαραθέσεις. Αυτή είναι η «ανοιχτή πληγή» του παλαιστινιακού.

Ο Υπουργός Εξωτερικών κ. Παπανδρέου παραβρέθηκε και για πρώτη φορά στις εργασίες της έκτακτης συνάντησης των Υπουργών Εξωτερικών του αραβικού συνδέσμου στο Κάιρο στις 16 Φεβρουαρίου ως προσκεκλημένος του γενικού γραμματέα του αραβικού συνδέσμου.

Μετά την απόφαση του Συμβουλίου Γενικών Υποθέσεων ακολούθησε η γνωστή πρωτοβουλία των οκτώ κρατών-μελών. Αυτή η πρωτοβουλία επιβάρυνε άσκοπα το κλίμα, την αίσθηση ενότητας της Ένωσης απέναντι στις εξελίξεις. Είναι αυτονόητο το δικαίωμα κάθε χώρας να εκφράζει την αλληλεγγύη της προς αυτούς με τους οποίους τη συνδέουν ιστορικοί δεσμοί φιλίας. Θεωρώ, όμως, άσκοπη αυτήν την πρωτοβουλία. Δημιουργεί την εντύπωση μιας διηρημένης Ένωσης, χωρίς συνοχή στην εξωτερική της πολιτική. Υπερτονίζει τη διαίρεση, γιατί διαίρεση υπάρχει. Στρέφει προς τα εκεί κυρίως την προσοχή και ενισχύει έτσι την εντύπωση του ελλείμματος της Ένωσης στην εξωτερική πολιτική και στην πολιτική ασφάλειας.

Για να μη δημιουργούνται παρανοήσεις, σας λέω δε θεωρώ εκ προοιμίου οιαδήποτε πρωτοβουλία στους κόλπους της Ένωσης καταδικαστέα. Δεν ήταν η πρώτη, δεν είναι η τελευταία. Η ιστορία της Ένωσης βρίθει από πρωτοβουλίες, πολλές από τις οποίες συνέβαλαν στις εξελίξεις και χαιρετίστηκαν στη συνέχεια και απ' αυτούς που αρχικά δε συμμετείχαν.

Το κριτήριο προσέγγισης αυτών των πρωτοβουλιών πρέπει να είναι το αν προάγουν ή όχι την ενοποιητική διαδικασία. Αυτός είναι ο κεντρικός γνώμονας με τον οποίο κρίνονται. Εμβαθύνουν τις πολιτικές της Ένωσης; Ενισχύουν την αποτελεσματικότητά της;

Αν ανταποκρίνονται σ' αυτά τα κριτήρια είναι βεβαίως ευπρόσδεκτες. Εάν όμως δεν ανταποκρίνονται σ' αυτά τα κριτήρια, δεν συμβάλλουν σ' αυτό που λέγεται «η αλληλεγγύη της Ευρωπαϊκής Ένωσης». Και αυτή ισχύει για όλους.

Η κλιμακούμενη κρίση και η διαφαινόμενη απόκλιση απόψεων στις 14 Φεβρουαρίου στο Συμβούλιο Ασφαλείας με οδήγησαν να συγκαλέσω έκτακτο άτυπο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο για τις 17 Φεβρουαρίου να εξετάσουμε την κατάσταση. Θεώρησα αυτήν την πρωτοβουλία αυτονόητη και είναι αυτονόητη για μια Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία έχει επανειλημμένα υπογράμμισει τις ευθύνες της απέναντι στη διαμορφούμενη παγκόσμια τάξη. Όποιος θέλει να έχει ευθύνη για την παγκόσμια τάξη δεν μπορεί να αρνείται να ασχοληθεί μ' ένα θέμα, το οποίο απασχολεί το σύνολο του κόσμου. Θα ήταν ασεβής. Άρα είχαμε υποχρέωση να το κάνουμε. Είχαμε υποχρέωση να εξετάσουμε πως επιδιώκουμε την ασφάλεια, πως επιδιώκουμε την ειρήνη και τη δικαιοσύνη στην περίπτωση του Ιράκ και να εκφράσουμε τη γνώμη μας υπό ποιες προϋποθέσεις μπορεί να γίνει πόλεμος.

Πολλοί πίστευαν τότε –και το είπαν άλλωστε– ότι η σύγκληση αυτού του έκτακτου Συμβουλίου ήταν παρακινδυνευμένη, γιατί υπήρχαν μηδανιές προοπτικές να καταλήξει σε μια κοινή στάση. Αλλά παρ' όλα αυτά θεωρήσαμε ότι έπρεπε να το επιχειρήσουμε γιατί ανταποκρινόταν σ' ένα αίτημα των λαών της Ευρώπης.

Στις 15 Φεβρουαρίου, το Σάββατο, εκατομμύρια άνθρωποι σε όλη την Ευρώπη διαμαρτυρήθηκαν για μια πορεία η οποία έμοιαζε χωρίς αναστροφή, μια πορεία προς τον πόλεμο και ζήτησαν να υπάρχει φρένο. Ζήτησαν από τους υπεύθυνους να καθίσουν να εξετάσουν σοβαρά το θέμα. Άρα είχαν υποχρέωση οι υπεύθυνοι να το κάνουν. Και εμείς ακριβώς συγκαλέσαμε την έκτακτη Σύνοδο γιατί θέλουμε να έχει προτεραιότητα μια Ευρώπη με ισχυρή φωνή στην παγκόσμια ασφάλεια και ειρήνη.

Για να προχωρήσουμε σ' αυτήν τη Σύνοδο, παρακαλέσαμε τον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών κ. Ανάν, να έλθει στις Βρυξέλλες. Αυτή ήταν μια επίσκεψη η οποία σπανιότατα έχει γίνει στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Και ήλθε ο κ. Ανάν, πριν από τη συνεδρίαση του έκτακτου Συμβουλίου, ανέπτυξε τις απόψεις του και συμπέσαμε κατά τη συζήτηση αυτή σε ορισμένα σημεία, γιατί είναι υπεύθυνος ο Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών, το Συμβούλιο Ασφαλείας, γιατί μπορεί να είναι υπεύθυνη η Ευρωπαϊκή Ένωση, τι θα πρέπει να κάνει ο κ. Ανάν, το Συμβούλιο Ασφαλείας, τι θα πρέπει να κάνει η Προεδρία, η Ευρωπαϊκή Ένωση και πως θα δράσουμε συντονισμένα.

Στους συναδέλφους μου κατά την αρχή της συνεδρίασης τόνισα ότι δεν συγκεντρωθήκαμε για να επαναλάβουμε τις διαφωνίες μας, να επαναεπιβεβαιώσουμε τις αποκλίσεις και να γυρίσουμε πίσω αφήνοντας τα πράγματα όπως ήταν χτες. Δεν υπήρχε κανένας λόγος να βρεθούμε για να κάνουμε το συνηθισμένο γύρο του τραπέζιου, όπου ο καθένας έχει το χαρτί του και διαβάσει τις απόψεις του και μετά το τέλος του γύρου του τραπέζιου αποχωρούμε. Έπρεπε εκεί να βρούμε κάποια λύση, λύση πάνω σ' ένα κοινό έδαφος, να εδραιώσουμε την ασφάλεια και την ειρήνη, βήμα-βήμα και ταυτόχρονα μην υπάρχουν και νέες διαχωριστικές γραμμές στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει και είχε ευθύνη για να συμβάλει σ' ένα διπλό στόχο, να συμμορφωθεί το Ιράκ στην απόφαση του ΟΗΕ και να μην υπάρξει πόλεμος. Και για να μην υπάρξει πόλεμος θα έπρεπε, όπως είπα πριν –γιατί το θέμα είναι ο αποπλισμός– να υπάρξει βεβαιότητα το ταχύτερο ότι έχει γίνει ο αποπλισμός, ότι δεν υπάρχουν όπλα μαζικής καταστροφής, γιατί τότε δεν υπάρχει κανένας λόγος για τον πόλεμο.

Συγκεράσαμε τις απόψεις και φάνηκε εκεί, παρά τις διαφορετικές κατευθύνσεις, παρά κάποια ένταση που υπήρχε, ότι υπήρχε ένας ενοποιητικός κρίκος. Ο ενοποιητικός κρίκος ήταν η αίσθηση ότι αυτή η Ένωση χρειάζεται τη βοήθεια όλων και τη βοήθεια όλων θα την έχει εάν δείξουμε εκεί ότι δεν τραβάει ο καθένας το δρόμο του, χωρίς να ενδιαφέρεται με τους άλλους.

Αλλά ότι είμαστε ένα σύνολο το οποίο αισθάνεται την ανάγκη να συζητήσει και ότι έχει ένα κοινό δρόμο. Και μέσα σε δυο ώρες περίπου αυτό το οποίο φαινόταν απίθανο έγινε πραγματικότητα. Έγινε πραγματικότητα γιατί υπήρξαν ορισμένα κεντρι-

κά σημεία, τα οποία όλοι κληθήκαμε να αναπτύξουμε και να προσέξουμε.

Ποια είναι αυτά; Η πρώτη διαπίστωση είναι ότι ο πόλεμος οδηγεί σε καταστροφή όσο δικαιολογημένος και αν είναι. Γι' αυτό ο πόλεμος δεν είναι μια λύση στην οποία μπορεί να προσφύγει κανείς εύκολα. Πρέπει να έχουν εξαντληθεί προηγούμενα όλες οι ερμηνευτικές δυνατότητες, όλες οι δυνατότητες να αντιμετωπισθεί μια κρίση, όχι με ένοπλα μέσα. Και μόνο όταν είναι φανερό ότι δεν υπάρχουν άλλες δυνατότητες και παραμένει ίσως κάποια εναλλακτική λύση, η οποία μπορεί να είναι πολύ χειρότερη από τον πόλεμο, τότε είναι δικαιολογημένη η βία.

Γι' αυτό η απόφαση λέει κατά λέξη: Ο πόλεμος δεν είναι αναπόφευκτος. Η βία θα πρέπει να ασκηθεί μόνο ως έσχατη λύση. Εναπόκειται στο Ιράκ να τερματίσει την κρίση συμμορφούμενο προς τα αιτήματα του Συμβουλίου Ασφαλείας.

Το δεύτερο σημείο, το κοινό είναι το εξής. Η Χάρτα των Ηνωμένων Εθνών προβλέπει τις διαδικασίες σε περίπτωση όπου υπάρχει κίνδυνος για την παγκόσμια ειρήνη και σαφές είναι ότι η εξασφάλιση της διεθνούς ειρήνης δεν είναι θέμα ενός μόνο κράτους. Είναι θέμα της διεθνούς κοινότητας. Και εφόσον είναι θέμα της διεθνούς κοινότητας, η νομιμοποίηση δεν μπορεί να προέρχεται από τη μονομερή δράση μιας χώρας. Η νομιμοποίηση μπορεί να προέρχεται μόνο αν υπάρχει δράση της διεθνούς κοινότητας από τα όργανά της και το Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών που είναι η πηγή, η οποία καθορίζει τη νομιμοποίηση. Γιατί έτσι μόνο δεν θα υπάρχουν αυθαιρεσίες.

Επιπλέον το πρόσφατο παράδειγμα του Κοσόβου δείχνει και κάτι άλλο. Πολεμική παρέμβαση δε νοείται χωρίς να υπάρχει κάποια συνέχεια. Δεν υπάρχει καταστροφή και τίποτε άλλο. Υπάρχει καταστροφή και πρέπει μετά να υπάρχει ανοικοδόμηση. Πρέπει να υπάρχει ειρήνη. Πρέπει να υπάρχει η ανάπτυξη, η βοήθεια. Και αυτό δεν μπορεί να το κάνει κανείς άλλος παρά τα Ηνωμένα Έθνη. Γι' αυτό τα Ηνωμένα Έθνη και το Συμβούλιο Ασφαλείας είναι στο επίπεδο των διαδικασιών. Αυτό έχει τις πρωτοβουλίες, αυτό λαμβάνει τις αποφάσεις, αυτό καθορίζει την περαιτέρω γραμμή. Θα ήταν άστοχο η Ευρωπαϊκή Ένωση να αναλάβει αυτές τις αρμοδιότητες, να πει αν υπάρχει ή όχι συμμόρφωση του Ιράκ στο ψήφισμα του Συμβουλίου Ασφαλείας. Δεν είναι δουλειά της αυτό.

Άλλωστε και αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πολλοί το ξεχνούν στη συνθήκη της Ευρωπαϊκής Ένωσης που έχουν υπογράψει δεκαπέντε χώρες, υπάρχει ένας σαφής κανόνας για το τι συμβαίνει ή τι ισχύει σ' αυτές τις περιπτώσεις.

Λέει η συνθήκη: Όσα κράτη-μέλη είναι επίσης μέλη του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών θα συνεννοούνται μεταξύ τους και θα τηρούν πλήρως ενήμερα τα άλλα κράτη μέλη. Όσα κράτη-μέλη είναι μόνιμα μέλη του Συμβουλίου Ασφαλείας, φροντίζουν κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους να υπερασπίζονται τις θέσεις και τα συμφέροντα της Ένωσης με την επιφύλαξη των ευθυνών τους δυνάμει των διατάξεων του καταστατικού χάρτη των Ηνωμένων Εθνών.

Έτσι η ρύθμιση αυτή δείχνει ότι υπάρχει μια υποχρέωση δράσης μέσα στα Ηνωμένα Έθνη και στο Συμβούλιο Ασφαλείας.

Λοιπόν, στις Βρυξέλλες αναγνωρίσαμε την πρωταρχική αρμοδιότητα στο χειρισμό του αποπλισμού του Ιράκ στο Συμβούλιο Ασφαλείας. Εκφράζουμε την αμέριστη υποστήριξή μας προς το Συμβούλιο, όσον αφορά την άσκηση των αρμοδιοτήτων του και επαναλαμβάνουμε την πλήρη υποστήριξή μας προς τις συνεχιζόμενες εργασίες των επιθεωρητών των Ηνωμένων Εθνών, ώστε να εκτελέσουν τα χρέη τους.

Το Συμβούλιο Ασφαλείας, λοιπόν, συμπερασματικά αποφασίζει με ποια μέσα θα πραγματοποιήσει το στόχο του και με ποια μέσα θα πραγματοποιήσουν οι ελεγκτές τις διαδικασίες τους.

Το τρίτο κοινό σημείο είναι η στάση σε σχέση με το Ιράκ. Το Ιράκ δεν έχει συμμορφωθεί πλήρως προς την απόφαση των Ηνωμένων Εθνών. Δεν έχει συνεργαστεί απρόσκοπτα και δεν έχει δώσει όλα τα απαραίτητα στοιχεία, ώστε να είναι βέβαιο ότι δεν διαθέτει πια όπλα μαζικής καταστροφής. Είναι, λοιπόν, αναγκαίο το Ιράκ να συνεργαστεί. Και αυτό το λέει η έκθεση του κ.

Μπλιξ, η οποία δημοσιεύτηκε στις 14 Φεβρουαρίου. Λέει ότι το Ιράκ δεν έχει συνεργαστεί και θα πρέπει χωρίς προσκόμματα αμέσως να προσφέρει τη βοήθειά του για τη διαπίστωση του αποπλισμού.

Μπαίνει όμως το ερώτημα: Δεν είναι η πρώτη φορά που το λέει ο κ. Μπλιξ αυτό, είναι η δεύτερη-τρίτη και αν πάρει κανείς ολόκληρη την ιστορία της σχέσης με το Ιράκ εδώ και πάρα πολλά χρόνια. Μία πρόσκληση για συμμόρφωση, η οποία γίνεται, επαναλαμβάνεται και δεν έχει καμία συνέχεια, ε, στο τέλος δείχνει ότι δεν έχει σημασία ή υπάρχει μία κωλυσιεργία και γι' αυτό αποφασίσαμε ότι αυτή τη φορά πρέπει να υπάρχει ένα σοβαρό μήνυμα στο Ιράκ γιατί πρέπει να υπάρχει η αίσθηση χρονικής πίεσης στις εξελίξεις. Γι' αυτό η απόφαση λέει: «Ωστόσο οι επιθεωρήσεις δεν μπορεί να συνεχίζονται επ' αόριστον χωρίς την πλήρη συνεργασία του Ιράκ η οποία πρέπει να συμπεριλάβει την παροχή όλων των πρόσθετων και επιμέρους πληροφοριών για τα θέματα που έχουν τεθεί στις εκθέσεις των επιθεωρητών. Η Βαγδάτη δεν θα πρέπει να έχει αυταπάτες. Πρέπει να αποπλιστεί και να συνεργαστεί αμέσως και πλήρως. Το Ιράκ έχει μία τελευταία ευκαιρία να διευθετήσει την κρίση ειρηνικά».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα υπεισέλθω στα υπόλοιπα στοιχεία της απόφασης. Αναφέρω ότι ένα σημαντικό στοιχείο είναι η αντιμετώπιση του Παλαιστινιακού. Την επομένη της συνεδρίασης της 17ης συγκαλέσαμε και τις δέκα υπό ένταξη χώρες και τις τρεις υποψήφιες χώρες για να ανταλλάξουμε απόψεις και να καταλήξουμε και με αυτές σε ορισμένα συμπεράσματα. Ενέκριναν τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και υπήρχε μία κοινή στάση και κοινή πλεύση.

Κυρίες και κύριοι, αυτή ήταν η εξέλιξη στις Βρυξέλλες. Από εκεί και πέρα η Προεδρία βρίσκεται σε μία συνεχή εγρήγορση για να είναι παρούσα στις εξελίξεις. Ο κ. Παπανδρέου βρίσκεται αυτήν τη στιγμή μαζί με τον κ. Σολάνα, ο οποίος είναι ο υπεύθυνος για τις εξωτερικές σχέσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης και με τον κ. Πάτεν ο οποίος είναι ο Επίτροπος για τις εξωτερικές σχέσεις στην Ουάσιγκτον και πρόκειται να συνομιλήσει με τον κ. Πάουελ για να εξετάσουν μαζί ποιες είναι οι προοπτικές, τι θα μπορούσε να γίνει, ώστε να επιτευχθεί ο αποπλισμός του Ιράκ. Και πρόκειται η τρόικα ή η Προεδρία να επισκεφθεί το Σαββατοκύριακο αυτό στο Σάρμελ Σείχ, όπου θα συνέλθουν οι αραβικές χώρες και θέλουν να αποφασίσουν μία έκκληση και να στείλουν μία επιτροπή στο Σαντάμ Χουσεϊν, για να τον πείσουν ότι θα πρέπει να συνεργαστεί απρόσκοπτα με τα Ηνωμένα Έθνη.

Εκείνο το οποίο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να διαπιστώσω είναι ότι από όλη αυτήν την εξέλιξη υπάρχει ένα θετικό σημείο.

Το θετικό σημείο είναι ότι οι δεκαπέντε, αλλά και οι δεκατρείς έδειξαν ότι υπάρχει μια Ευρωπαϊκή Ένωση παρούσα, με ζωντανές τις αρχές που τη συγκροτούν, με θέληση να επηρεάσει τις εξελίξεις. Δεν επεκράτησαν στη Σύνοδο οι αντιπαλότητες. Επικράτησε η επιθυμία να αναδειχθεί το κοινό, αλλά από την άλλη μεριά αναδείχθηκε και η μεγάλη αδυναμία, το έλλειμμα της Κοινής Εξωτερικής Πολιτικής και Ασφάλειας.

Μερικοί λένε ότι η εξωτερική πολιτική δεν υπάρχει. Δεν είναι όμως ανύπαρκτη. Υπάρχει σ' ορισμένους τομείς, παραδείγματος χάριν στην αναπτυξιακή διάσταση απέναντι στις τρίτες χώρες, στην πολιτική σε σχέση με το Κόσοβο, τη σταθεροποίηση στα Βαλκάνια, την ενίσχυση της Ανατολικής Ευρώπης. Όμως, η εξωτερική πολιτική σίγουρα δεν είναι μια πολιτική ολοκληρωμένη και αποτελεσματική. Δεν είναι όπως η οικονομική πολιτική, την οποία όλοι ξέρουμε, η πολιτική της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης. Υιοθετήθηκε και η πολιτική της ΟΝΕ στη Σύνοδο Κορυφής του Μάαστριχτ, όπως η εξωτερική πολιτική, αλλά ωρίμασε με ταχύτερους ρυθμούς, γιατί βέβαια τα συμφέροντα στη μία ή στην άλλη περίπτωση δεν είναι τα ίδια. Στη μία περίπτωση οικονομικής πολιτικής η πίεση για σύμπλευση υπήρξε τεράστια και καταλυτική. Στην περίπτωση της εξωτερικής πολιτικής η πίεση για σύμπλευση δεν είναι έντονη στο ίδιο σημείο.

Χρειαζόμαστε, λοιπόν, να αλλάξουμε όλη αυτήν την κατά-

σταση. Και τι σημαίνει αυτό πρακτικά; Πρέπει να προβληματιστούμε τώρα που συζητείται το μέλλον της Ευρώπης. Σήμερα στη συνέλευση για το μέλλον της Ευρώπης έγινε μια εκτεταμένη συζήτηση, η οποία δεν αφορούσε τους θεσμούς. Αφορούσε αυτό ακριβώς το θέμα που συζητάμε και εμείς, ότι το έλλειμμα της εξωτερικής πολιτικής εμποδίζει την Ευρώπη να έχει παρουσία και πώς θα ξεπεράσουμε το έλλειμμα αυτό. Το μέλλον της Ευρώπης θα είναι ζοφερό, αν δεν καταπιαστούμε τώρα, στη διάρκεια της συνέλευσης, αλλά ιδίως μετά τη συνέλευση, έως ότου διατυπώσουμε το νέο σύνταγμα της Ευρώπης με νέους κανόνες.

Και υπάρχουν μια σειρά από ερωτήματα σε σχέση με τους κανόνες αυτούς. Πώς θα γίνει η αναβάθμιση της ΚΕΠΑ; Όπως έχετε ακούσει, υπάρχει πρόταση να υπάρχει ένας Υπουργός Εξωτερικών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο οποίος θα προϊστάται του Συμβουλίου Γενικών Υποθέσεων και του Συμβουλίου Υπουργών Εξωτερικών. Το θέλουμε; Βοηθάει; Μπορούμε να θεσπίσουμε ρήτρα αμοιβαίας συνδρομής για την κάλυψη των ζωτικών συμφερόντων ασφάλειας όλων των κρατών μελών της Ένωσης; Μπορούμε να προχωρήσουμε –και εκεί είναι ένα πολύ σημαντικό θέμα– στην ευρύτερη χρησιμοποίηση της ειδικής πλειοψηφίας με τις κατάλληλες ασφαλιστικές δικλίδες για ζωτικά συμφέροντα;

Γιατί η ομοφωνία είναι πραγματικά όσο και δυσάρεστο είναι να λέγεται, μια τυραννία. Δεν σε αφήνει να κάνεις κάτι. Διότι άλλοτε μεν η ομοφωνία χρησιμοποιείται και πολύ σωστά, για να προστατεύσει κανείς τα συμφέροντά του, αλλά άλλοτε η ομοφωνία είναι μέσο, για να σταματήσει κάποιος προόδους ή ρυθμίσεις, οι οποίες είναι λίγο ως πολύ αυτόνομες, αλλά ξεπερνάνε παγιωμένες καταστάσεις, χτυπούν συμφέροντα και δεν βοηθούν μια χώρα απέναντι στις άλλες. Χρειάζεται, λοιπόν, πολύ περισσότερη πρωτοβουλία σ' αυτήν την κατεύθυνση.

Δεν υπερασπίζουμε καθόλου την κατάργηση της ομοφωνίας, αλλά τη μείωσή της, για να μπορούμε να έχουμε εξωτερική πολιτική. Το ίδιο ισχύει για τα θέματα κοινής άμυνας. Να υπάρχει μια δυνατότητα ενισχυμένης συνεργασίας στην εξωτερική πολιτική και την κοινή άμυνα, ώστε να μπορούν, αν από τις δεκαπέντε συμφωνούν οι δέκα, να προχωρήσουν σε μια πολιτική. Και αυτό στους δεκαπέντε ίσως μπορούσε να είναι συζητήσιμο, αλλά στους είκοσι πέντε βέβαια με την αρχή της ομοφωνίας θα καταλήξουμε σε πλήρη απραξία και δεν πρέπει να θέλει κανένας από εμάς την πλήρη απραξία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η κρίση του Ιράκ είναι, λοιπόν, ένα μήνυμα σε μας, τα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να δράσουμε αποφασιστικά για να ξεπεράσουμε τις σημερινές μας αδυναμίες. Μέχρι τότε, όταν ξεπεράσουμε τις αδυναμίες, χρειάζεται επίπονη προσπάθεια κάθε φορά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνοντας θα έρθω και σ' ένα ερώτημα, για το οποίο διάβασα στον Τύπο και άκουσα πολλούς να το εκφράζουν. Είναι το ερώτημα: «Μα, έγινε τίποτε στις 17 Φεβρουαρίου;». Είμαστε ακριβώς εκεί που ξεκινήσαμε. Δεν υπήρξε καμία πρόοδος. Όλα ξεχάστηκαν. Όμως η αφετηρία αυτής της επιχειρηματολογίας είναι λανθασμένη γιατί βασίζεται σε μία αβάσιμη πεποίθηση ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση μπορεί να λύσει όποιο πρόβλημα θέλει, όπως θέλει κι έχει αποτύχει γιατί δεν το κάνει. Δεν είναι έτσι.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως έχουν τα πράγματα σήμερα και η παγκόσμια συγκυρία, η θεσμική συγκυρία, ο τρόπος συγκρότησης, της επιτρέπει ένα μόνο να κάνει, το οποίο όμως είναι πολύ σημαντικό: Να προσεγγίζει τα διάφορα δεδομένα του προβλήματος, να τα διερευνά, να ενισχύει συνεχώς το διάλογο. Αυτό είναι το εφικτό. Αλλά μέσα απ' αυτό το εφικτό, για να μην πιστεύουμε ότι αυτό δεν αξίζει τίποτα, μπορούμε να προσεγγίσουμε λύσεις, οι οποίες είναι λύσεις χωρίς πόλεμο. Μπορούμε να προσεγγίσουμε λύσεις, οι οποίες κατοχυρώνουν την ειρήνη.

Θα ήθελα να ρωτήσω όλους αυτούς που αμφιβάλλουν, εάν κοιτάξουν προς τα πίσω, πριν από ένα, ενάμιση μήνα, θα μπορούσε κανείς να φανταστεί τότε ότι θα περνούσε τόσος καιρός χωρίς μία στρατιωτική επιχείρηση να έχει ήδη αρχίσει; Αρχές του Γενάρη έλεγαν ότι ο καλύτερος καιρός είναι τέλος του Φλε-

βάρη με αρχές του Μάρτη. Αρχές του Γενάρη έλεγαν ότι το αργότερο στις 15 του Φλεβάρη θα αρχίσει η πολεμική παρέμβαση και η μονομερής ενέργεια. Δεν έγινε διότι όλη αυτή η διαδικασία των διερευνήσεων, των διαλόγων, των επαφών, που μοιάζει η μία ιδωμένη χωριστά από την άλλη πράξη ως ένδειξη αδυναμίας, ως σύνολο είναι μία δύναμη. Ως σύνολο αλλάζει κλίμα. Ως σύνολο οδήγησε στην κινητοποίηση των εκατομμυρίων ανθρώπων. Ως σύνολο δείχνει ότι οι λύσεις δεν είναι έτοιμες στο συρτάρι και πρέπει να βρεθούν για να είναι κοινά αποδεκτές και πειστικές σε όλους. Και έτσι μπορεί να συνεργασθεί η διεθνής κοινότητα.

Η Σύνοδος λοιπόν της 10ης Φεβρουαρίου ήταν μία ισχυρή ώθηση σ' αυτήν την κατεύθυνση της συνεχούς επεξεργασίας. Και η 17η Φεβρουαρίου έχει καθημερινά τη συνέχειά της. Σας ανέφερα, και σήμερα στην Ουάσιγκτον έχει τη συνέχειά της. Δεν ήταν, λοιπόν, ένα επεισόδιο, το οποίο πέρασε, ξεχάστηκε, τελείωσε. Ήταν μία δουλειά σε βάθος, όχι μόνο για την αντιμετώπιση της συγκυρίας, αλλά μία δουλειά για το μέλλον. Για να γίνουν πιο ελέγξιμες οι εξελίξεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όσο ποτέ άλλοτε η παρούσα συγκυρία διδάσκει να υπερβούμε τις επιφυλάξεις και τις αναστολές και να προχωρήσουμε με τόλμη σε διαδικασίες, οι οποίες θα εμβαθύνουν τις κοινές μας πολιτικές, σε διαδικασίες, οι οποίες θα δώσουν στην ήπειρό μας πολιτική Ένωση περισσότερες δυνατότητες, γιατί έτσι θα έχουμε περισσότερα μέσα και περισσότερη ισχύ να ελέγξουμε τις εξελίξεις. Θα είναι και ένα κέρδος απ' αυτήν την κρίση.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεώρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην Έκθεση των Έργων Τέχνης της Συλλογής της Βουλής, σαράντα εννέα μαθητές και τέσσερις συνοδοί-καθηγητές από το 2ο Γυμνάσιο Ιωαννίνων.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Κωνσταντόπουλος έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου) : Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα τον κύριο Πρωθυπουργό να διατυπώνει έναν κατάλογο θεμάτων, που έρχονται και επανέρχονται, όπως είπε, ως προκριματικά ερωτήματα στις διπλωματικές διαδικασίες στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δεν τον άκουσα, όμως, να διατυπώνει με σαφήνεια τις θέσεις της Ελληνικής Προεδρίας, επί της ουσίας.

Η Ελληνική Προεδρία θα είναι εναντίον του πολέμου ανεξαρτήτως της οποιασδήποτε μεθόδευσης, διά του Συμβουλίου Ασφαλείας, την οποία προωθούν οι Αμερικανοί. Επιπλέον, η ελληνική Κυβέρνηση είναι υπέρ της συνέχισης των επιθεωρήσεων ή περιμένει να αποδεχθεί ενδεχόμενη υιοθέτηση του σχεδίου απόφασης του Συμβουλίου Ασφαλείας, που υπέβαλαν την Δευτέρα οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, η Βρετανία, με συνυπογραφή της Ισπανίας και της Βουλγαρίας; Γιατί όσα ανέφερε ο κύριος Πρωθυπουργός, για την κοινή απόφαση των δεκαπέντε, έχουν, στην πράξη, από την επομένη, ανατραπεί και πολύ περισσότερο έχουν περιθωριοποιηθεί με τη στάση μελών της Ευρωπαϊκής Ένωση, όπως λόγου χάριν της Ισπανίας και της Βρετανίας.

Θα ήθελα να επισημάνω ότι όσα είπε ο κύριος Πρωθυπουργός, σήμερα, φαίνεται να υιοθετούν τα επιχειρήματα των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, ως προς το Ιράκ. Νομίζω ότι δεν υπάρχει Έλληνας που να μην καταλαβαίνει ότι αυτά τα επιχειρήματα είναι προφάσεις εν αμαρτίαις. Μονάχα τις σημερινές εφημερίδες εάν διαβάσει ο κ. Σημίτης, θα δει τις φωτογραφίες του κ. Ράμφελντ να χαιρετά θερμά τον Σαντάμ Χουσεϊν, την εποχή που οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής τον εξόπλιζαν στον πόλεμο εναντίον του Ιράν. Είναι τα ίδια πρόσωπα, ο

Σαντάμ Χουσεϊν και ο κ. Ράμσφελντ.

Αλήθεια, κύριε Πρωθυπουργέ, θέλετε να μας πείσετε ότι το Ιράκ απειλεί τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής; Ή ότι το Ιράκ απειλεί τον κόσμο και την ειρήνη; Αυτά έχουν αποκρουστεί διεθνώς μέχρι σήμερα από τον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών. Έχουν αποκρουστεί από πολλούς, μεταξύ των οποίων και πολλοί Αμερικανοί.

Την ώρα που μιλάμε, σήμερα, το τηλεγράφημα του Αθηναϊκού Πρακτορείου λέει ότι ο πρώτος πολιτικός σύμβουλος της Αμερικανικής Πρεσβείας, στην Αθήνα, παραιτείται με τη διατύπωση ότι «Η διακαής μας επιδίωξη του πολέμου με το Ιράκ μας οδηγεί στο να καταστρατηγούμε τη διεθνή νομιμότητα που ήταν το πιο δυνατό αμυντικό και επιθετικό όπλο της Αμερικής από τις ημέρες του Γούντροου Γουίλσον». Στάση αρχής και συνείδησης από έναν διπλωμάτη καριέρας, που επί είκοσι χρόνια έχει υπηρετήσει την αμερικανική πολιτική. Εδώ στην Αθήνα δηλώνει την παραίτησή του και όταν ερωτάται να διευκρινίσει τη στάση του απαντά: «Πάρα πολλά επενδύθηκαν στον πόλεμο». Αυτές είναι οι τοποθετήσεις αρχής που διαμορφώνουν συνείδηση.

Το λέω αυτό διότι, δεν είναι τυχαίο, ότι η σημερινή συζήτηση γίνεται με πρωτοβουλία του Συνασπισμού και όχι της Κυβέρνησης. Η Κυβέρνηση θέλει όσο γίνεται να περιορίσει τη συζήτηση στο πλαίσιο: «Ο πόλεμος είναι το έσχατο μέσο και από το Ιράκ εξαρτάται αν θα γίνει αυτός ο πόλεμος ή όχι». Αυτή η τοποθέτηση ενδόμυχα λέει ότι ο πόλεμος έτσι και αλλιώς θα γίνει, θα τελειώσει σύντομα, οι Αμερικανοί θα τον κερδίσουν και όλα θα συνεχίσουν κανονικά την πορεία τους. Επομένως ας κοιτάξουμε να τη «βγάλουμε καθαρή» χωρίς να πολυκετευθούμε. Ας κοιτάξουμε να τα έχουμε καλά, να βρούμε τις ισορροπίες εκείνες, οι οποίες θα μας επιτρέψουν να πορευθούμε και εμείς μαζί με όλους και βλέπουμε.

Εγώ θεωρώ ότι η προσέγγιση αυτή στο θέμα του πολέμου είναι λαθεμένη, είναι και κουτοπόνηρη, όταν, πίσω από αυτές τις διαδικαστικές φάσεις, τρέχει το κρυφό χρονοδιάγραμμα, που μας φέρνει κάθε μέρα και πιο κοντά, στην έναρξη των πολεμικών επιδρομών.

Η άποψη του Συνασπισμού είναι σαφής. Στην υπόθεση του απειλούμενου πολέμου, εναντίον του Ιράκ, παίζεται το μέλλον. Το θέμα δεν είναι απλώς ο πόλεμος ή η ειρήνη. Στο θέμα του Ιράκ παίζεται το πώς θα κινηθεί τα επόμενα χρόνια, στις επόμενες δεκαετίες, ολόκληρος ο κόσμος, το ποια θα είναι η μορφή της παγκοσμιοποίησης, το εάν θα υπάρξουν ή όχι συλλογικές δομές στη διεθνή Κοινότητα, για τη λήψη πλανητικών αποφάσεων ή όχι.

Στο θέμα του Ιράκ, τέλος, κρίνεται εάν οι λαοί του κόσμου, όλοι εμείς θα είμαστε ενεργοί πολίτες ή εάν θα μετατραπούμε σε άβουλους θεατές και παθητικούς καταναλωτές των αποφάσεων της μιας και μόνης υπερδύναμης. Κρίνεται, εάν η οικουμενική συνείδηση, μπορεί να είναι πραγματική παγκόσμια δύναμη.

Επειδή άκουσα τον κύριο Πρωθυπουργό να αναφέρεται στα αντιπολεμικά συλλαλητήρια όλου του κόσμου, θα ήθελα να τον ρωτήσω: Υιοθετεί την κραυγή αγωνίας των πολιτών όλου του πολέμου, που λέει, όχι πόλεμος με κανένα πρόσχημα; Γιατί αυτό φώναζε όλος ο κόσμος. Δεν έλεγε όλος ο κόσμος, κύριε Πρωθυπουργέ, αυτά που είπατε σήμερα εσείς στο ελληνικό Κοινοβούλιο.

Στο θέμα του Ιράκ συγκρούονται με δύο λόγια δύο αντιλήψεις, για το σύγχρονο κόσμο, για τον πολιτισμό του και για τις δομές του και δε μπορεί να μείνει σε τέτοιες περιπτώσεις κανένας ουδέτερος. Πρέπει να τοποθετηθεί, ποια από τις δύο αντιλήψεις πρεσβεύει και υπηρετεί. Γιατί, ήδη, από το δικαστήριο της Νυρεμβέργης, έχει διατυπωθεί η θέση ότι ο επιθετικός πόλεμος είναι η μήτρα όλων των εγκλημάτων κατά της ανθρωπότητας. Και δεν υπάρχουν προληπτικοί ή ανθρωπιστικοί πόλεμοι. Ο επιθετικός πόλεμος, με οποιοδήποτε πρόσχημα, είναι η μήτρα όλων των εγκλημάτων εναντίον της ανθρωπότητας. Γι' αυτό άλλωστε και το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο, που συγκροτήθηκε στις μέρες μας από τον ΟΗΕ, χωρίς να εγκρίνει το καταστατικό του ο κ. Μπους, προβλέπει τη δίωξη ακόμη και ηγετών

χωρών που συνέβαλαν, διευκόλυναν ή πήραν μέρος, έμμεσα ή άμεσα στη διάπραξη ενός τέτοιου πολέμου. Και αυτό είναι κάτι, που πρέπει να το ξέρουν όλοι οι ευρωπαίοι κυβερνήτες, από το Μπλέρ μέχρι και τον κ. Σημίτη.

Μακάρι στην άτυπη Σύνοδο Κορυφής των δεκαπέντε, που έγινε και που προκάλεσε η ελληνική προεδρεία, να μπορούσε κάποιος Πρωθυπουργός να πει αυτό που σημειώνει ο Ισπανός αρθρογράφος του «EL-MUNDO», «είμαι εναντίον του πολέμου στο Ιράκ επειδή ουδείς προσκόμισε ένα επιχείρημα αρκετά πειστικό για να καταστεί απαραίτητη η υπέρβαση της λεπτής κόκκινης γραμμής, που διαχωρίζει τη χαρά της ζωής από τη φρίκη των διαμελισμένων πτωμάτων».

Μακάρι, ο κ. Σημίτης, στη Σύνοδο Κορυφής την οποία προκάλεσε –και ορθώς την προκάλεσε– να είχε πει «είμαι και θα είμαι εναντίον του πολέμου, γιατί αυτό είναι η θέληση της συντριπτικής πλειοψηφίας του ελληνικού λαού».

Ο πόλεμος είναι το οριακό εκείνο πεδίο στο οποίο δοκιμάζεται η ανθρωπίνη ύπαρξη. Είναι το έσχατο βίωμα διαμόρφωσης της ατομικής και συλλογικής συνείδησης. Απέναντι σε τέτοιες κορυφαίες εμπειρίες κρίσης και δοκιμασίας βρίσκουν το πραγματικό τους περιεχόμενο και η φιλοσοφία και η ιστορία και η ιδεολογία και η πολιτική και η συνείδηση και η ευθύνη. Η αντιπεμπισή του πολέμου είναι υπόθεση ζωής για όλον τον κόσμο. Το αντιπολεμικό κίνημα σε όλον τον κόσμο διογκώνεται και δεν μπορεί η ελληνική Κυβέρνηση, επικαλούμενη το αντιπολεμικό κίνημα, να οχυρώνεται σε διαδικαστικού χαρακτήρα πρωτοβουλίες και παρεμβάσεις. Πρέπει από τώρα να κινητοποιηθεί η Ευρωπαϊκή Ένωση, ώστε να πει όχι στον πόλεμο ανεξαρτήτως των μεθοδεύσεων του κ. Μπους δια του Συμβουλίου Ασφαλείας, κάτι που δεν θα το πείτε και το ξέρετε ότι δεν θα το πείτε. Γιατί πολλοί μεταξύ των ευρωπαίων κυβερνητών περιμένουν μία ενδιάμεση δεύτερη απόφαση του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, ως άλλοθι, για να βολέψουν και τα πράγματα και τις συνειδήσεις του.

Όποιος προγραμματίζει, σχεδιάζει και υλοποιεί πόλεμο, διαπράττει επίθεση κατά της ανθρωπότητας. Και δεν επιτρέπεται στον 21ο αιώνα, κανένας δημοκράτης Πρωθυπουργός, να συμπεριφέρεται σαν να είναι πολιτικός κλώνος του κ. Μπους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σ' αυτόν τον πόλεμο αντιτίθεται η παγκόσμια κοινή γνώμη, αντιτίθεται η πλειοψηφία των χωρών. Δεν χρειάζεται να χάσω χρόνο, για να τεκμηριώσω αυτήν την εκτίμηση. Έχουμε όλοι τις ίδιες εικόνες και τις ίδιες πληροφορίες. Είναι ένας πόλεμος που αποφάσισαν οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής και που προσπαθούν να τον επιβάλουν στους συμμάχους τους, στο NATO, να τον επιβάλουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση, να τον επιβάλουν στον ΟΗΕ.

Τα επιχειρήματά τους είναι επιχειρήματα προσχηματικά. Όλος ο κόσμος έχει συνείδηση ότι αυτός ο πόλεμος θα γίνει, για να επιβεβαιώσει την αυτοκρατορική παρουσία των ΗΠΑ στο σύγχρονο κόσμο, για να εδραιώσει την κυριαρχία των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής στην κρίσιμη περιοχή των πετρελαίων και για να αποτελέσει μοντέλο, που θα επισείει από εδώ και πέρα προς κάθε κατεύθυνση, για τη λειτουργία της διεθνούς κοινότητας.

Αυτός ο πόλεμος πρέπει να ματαιωθεί. Και αν δεν μπορεί τελικά να ματαιωθεί, δεν πρέπει με τίποτα να νομιμοποιηθεί. Ας τον κάνει μόνος του ο κ. Μπους, με όσους θα προστρέξουν ως νεοταξίτες συνοδοιπόροι του.

Έχει γίνει πια σαφές ότι αν υπάρχει πλειοψηφία στο Συμβούλιο Ασφαλείας, σ' αυτήν ή σε μια επόμενη φάση, υπέρ της πρότασης των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, αυτό θα είναι αποτέλεσμα πιέσεων και εκβιασμών σε κυβερνήσεις, που ολοφάνερα αλλάζουν την άποψή τους υπό πίεση. Μια τέτοια ενδεχόμενη απόφαση του Συμβουλίου Ασφαλείας, που θα ληφθεί υπό τέτοιους όρους, δεν μπορεί να νομιμοποιεί αυτόν τον πόλεμο και δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί από καμιά σοβαρή κυβέρνηση, ως επιχείρημα για να μην εκφράσει τη δική της αντίρρηση και τη μη σύμπραξη της σε έναν τέτοιο πόλεμο.

Κύριε Πρωθυπουργέ, η παγκόσμια κοινή γνώμη, σε πρωτόγνωρη πράγματι και συγκλονιστική εκδήλωση των διαθέσεών της, εκφράστηκε με αυτά τα μεγάλα αντιπολεμικά συλλαλητή-

ρια και εκφράζεται καθημερινά μέσα από τις μετρήσεις που καταγράφουν πλήρη διαφωνία στον πόλεμο. Αυτό το κολοσσιαίο κίνημα δεν μπορεί να το προσπεράσει κανείς, δεν μπορεί να οχυρωθεί πίσω από την ενδεχόμενη πλειοψηφία στο Συμβούλιο Ασφαλείας, που θα σχηματισθεί, αν σχηματισθεί, με τις ασφυκτικές πιέσεις σε κυβερνήσεις, που ολοφάνερα αποκόπτονται από το αίσθημα του δικού τους λαού.

Με αυτήν τη λογική η ελληνική Κυβέρνηση δεν πρέπει να οχυρωθεί πίσω από μια τέτοια ενδεχόμενη εξέλιξη, να πει να σε οποιαδήποτε κατά πλειοψηφία απόφαση του Συμβουλίου Ασφαλείας, που θα ανοίγει το δρόμο για τον πόλεμο. Πρέπει να ενώσει τη φωνή της καθαρά και ξάστερα, με όσους δεν συμφωνούν και δεν νομιμοποιούν αυτήν τη νέα πολεμική επιχείρησή.

Και όπως όλοι επίσης έχουμε προβληματισθεί οδυνηρά, είναι ανάγκη να πούμε ότι για όλους μας είναι το κρίσιμο θέμα το θέμα, της πορείας της Ευρώπης, από εδώ και πέρα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην υπόθεση του Ιράκ είπα ότι κρίνεται η οργάνωση του σύγχρονου κόσμου και ο χαρακτήρας της παγκοσμιοποίησης. Κρίνεται, δηλαδή, αν θα επιβληθεί και θα παγιωθεί η εικόνα ενός κόσμου μονοπολικού, ενός κόσμου, όπου η μία και μόνη υπερδύναμη θα επιβάλει σε βάρος όλων των άλλων το οικονομικό της μοντέλο, τα συμφέροντά της και τις πλανητικές της επιλογές, το μοντέλο ασφαλείας και το μοντέλο διεθνούς συμπεριφοράς, ή εάν θα μπουν οι βάσεις για τη διαμόρφωση ενός κόσμου πολυπολικού, που θα οργανωθεί στη βάση συλλογικών δομών συνεργασίας και ασφάλειας.

Εμείς απορρίπτουμε την πρώτη εκδοχή και τασσόμαστε σαφώς με τη δεύτερη. Θέλουμε η χώρα μας να εργασθεί προς αυτήν την κατεύθυνση. Άλλωστε το παγκόσμιο αντιπολεμικό κίνημα δεν λέει μονάχα όχι στον πόλεμο. Διεκδικούσε, κύριε Πρωθυπουργέ, και τη νέα αντίληψη του Διεθνούς Δικαίου, που θα οδηγήσει σε συλλογικές δομές και εκδημοκρατισμένες λειτουργίες στα πλαίσια ενός αναβαθμισμένου συλλογικού οργάνου, όπως ο ΟΗΕ, ο οποίος θα είναι ενισχυμένος από πλευράς αντιπροσωπευτικότητας και αποτελεσματικότητας.

Σε ό,τι μας αφορά, λοιπόν, ως χώρα πιστεύω ότι πρέπει να συμβάλουμε σε αυτήν την κατεύθυνση του πολυπολικού κόσμου, μέσα από τη συμμετοχή μας και τη συμβολή μας στη διαδικασία της ευρωπαϊκής ενοποίησης. Η Ευρωπαϊκή Ένωση, αν προχωρήσει στην πολιτική της ενοποίησης, αν αποκτήσει κοινή εξωτερική πολιτική και αν αποκτήσει πολιτική οντότητα, μπορεί να μετεξελιχθεί σ' ένα νέο πόλο στα πλαίσια του σύγχρονου κόσμου, που μπορεί να αλλάξει τις ισορροπίες. Και αν διπλά σ' αυτό σκεφθεί κανείς, μια ανασυγκροτημένη Ρωσία, μια Κίνα και ενδεχομένως άλλες περιφερειακές ολοκληρώσεις, όπως η Λατινική Αμερική, τότε μπορούμε να φαντασθούμε την εικόνα ενός κόσμου, όπου προφανώς δεν θα μπορεί μια και μόνη υπερδύναμη να καθορίζει τα πάντα. Και επομένως, θα υπάρξουν οι συλλογικές δομές συνεργασίας και διεύθυνσης του πλανήτη.

Αυτή η προοπτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να κινηθεί προς μια τέτοια κατεύθυνση και μια τέτοια αντίληψη, διακυβεύεται αυτές τις μέρες με τον πόλεμο στο Ιράκ.

Η διάσπαση της Ευρωπαϊκής Ένωσης που πέτυχαν οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, μέσω των οκτώ κρατών – μελών αυτήν την προοπτική θέλει να ματαιώσει. Και το κοινό ψήφισμα για νέα απόφαση στον ΟΗΕ, που προσυπογράφουν η Ισπανία με τη Βρετανία, αυτήν τη στρατηγική προωθεί. Τη στρατηγική της ήττας της Ευρώπης, ως την πρώτη νίκη του κ. Μπους, στον πόλεμο εναντίον του Ιράκ.

Από την άλλη μεριά, η μέχρι σήμερα σταθερή στάση άλλων ευρωπαϊκών χωρών, και ιδιαίτερα της Γαλλίας και της Γερμανίας, γεννάει μία ελπίδα. Και αυτή την ιστορική στιγμή η Ελλάδα δεν μπορεί να οχυρώνεται πίσω από την Προεδρία, για να δικαιολογεί διγλωσσίες. Ήταν σωστή η πρωτοβουλία για την έκτακτη Σύνοδο Κορυφής. Ήταν θετικό το αποτέλεσμα. Θα μπορούσε να ήταν χειρότερο. Δεν λέω ότι μπορούσε να είναι καλύτερο. Πάντως δεν ήταν το χειρότερο. Υπήρξε ένα κείμενο. Ωστόσο, πρέπει να συνεννοηθούμε. Αυτά, έσσαν, απλώς, τα

προσχήματα. Όταν απλώς σώζουμε τα προσχήματα, μην δημαγωγούμε κιόλας ότι το να σώζουμε τα προσχήματα είναι η νέα παγκόσμια στρατηγική, που αυτονομεί την Ευρωπαϊκή Ένωση από την κηδεμονία των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής!!

Διατηρήθηκε η εικόνα της φαινομενικής ενότητας της Ευρωπαϊκής Ένωσης και αυτό δεν είναι άσχημο. Από εδώ και πέρα τι γίνεται. Το θέμα, σήμερα, για την ελληνική Κυβέρνηση, δεν είναι να επικαλείται το κείμενο των «15», γιατί ήδη, επί της ουσίας, από την επόμενη μέρα συνεχίστηκε η σύγκρουση και συνεχίζεται και σήμερα με μεγάλη ένταση. Συνεχίστηκε, δηλαδή, η σύγκρουση των ενδοευρωπαϊκών ανταγωνισμών και των ευρωατλαντιστών με εκείνους οι οποίοι είναι φεντεραλιστές και θέλουν την ομοσπονδιακή προοπτική μιας πολιτικά ενωμένης Ευρώπης.

Κατά την άποψή μας, η Ελλάδα πρέπει με σαφήνεια να ταχθεί υπέρ των απόψεων της Γαλλίας και της Γερμανίας. Και αυτό είναι ανεξάρτητο από τους χειρισμούς που πρέπει να κάνει η Προεδρία, για να εξασφαλίσει τις απαραίτητες συνθέσεις, έστω και αν πρόκειται για προσχηματικές συνθέσεις. Πέρα από τις συνθέσεις, η δυναμική αυτών των συνθέσεων, προς ποια κατεύθυνση κατατείνει; Κατατείνει στο να αντιταχθεί μέχρι τέλους στον πόλεμο εναντίον του Ιράκ ή κατατείνει στο να αποδεχθεί την όποια προσχηματική απόφαση μπορούσαν να εξασφαλίσουν οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εγώ γνωρίζω τον αντίλογο κάποιων ρεαλιστικών, όπως λέγονται, απόψεων. Δεν μπορούμε, λέει, να έρθουμε σε σύγκρουση με τις ΗΠΑ, γιατί θα υποστούμε ζημιά στα εθνικά μας θέματα. Πιστεύω ότι αυτή η άποψη είναι λαθασμένη και καθόλου ρεαλιστική. Όλα τα στρατηγικά συμφέροντα της Ελλάδας ταυτίζονται με την ισχυροποίηση της ευρωπαϊκής προοπτικής. Εάν θελήσουμε να πατάμε σε δύο βάρκες, υπάρχει κίνδυνος να πέσουμε στο κενό. Οι ΗΠΑ έχουν άλλες προτεραιότητες στην περιοχή και θεωρούν άλλους, ως αναγκαίους και στρατηγικά απαραίτητους, συμμάχους. Άλλωστε, αυτά προσδιορίζονται από τους δεδομένους γεωστρατηγικούς όρους.

Η Ελλάδα πρέπει να επενδύσει στην προοπτική της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης και να εργαστεί γι' αυτήν. Ωστόσο, τα πράγματα πάντοτε κρίνονται στις κρίσιμες και οριακές στιγμές και ήδη είμαστε σε μία τέτοια οριακή στιγμή και η Ευρώπη και οι λαοί και οι κοινωνίες και οι κυβερνήσεις και η Ευρωπαϊκή Ένωση και η χώρα μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σημερινή συζήτηση είναι ίσως μια από τις πιο σοβαρές που γίνονται σ' αυτήν την Αίθουσα. Ζούμε ιστορικές στιγμές και πρέπει να σταθούμε στο ύψος αυτών των περιστάσεων.

Τα εκατομμύρια των ανθρώπων που σε όλον τον κόσμο ξεχύθηκαν στο δρόμο, αυτό ακριβώς συναισθάνθηκαν. Δεν βγήκαν στο δρόμο για να υπερασπιστούν το Σαντάμ. Βγήκαν στο δρόμο για να υπερασπιστούν αξίες, που κινδυνεύουν θανάσιμα, να υπερασπιστούν έναν πολιτισμό που διαμορφώθηκε μέσα από τη φρίκη δύο παγκοσμίων πολέμων. Βγήκαν στους δρόμους για να φωνάξουν ότι δεν θα γυρίσουμε πια την ανθρωπότητα στο νόμο της βίας και στο δίκαιο του ισχυρού. Δεν θα οδηγήσουμε τον κόσμο από το «ποτέ πια πόλεμος» του 1945 στο «πόλεμος κατά βούληση» του κ. Μπους στο 2003. Εάν γίνει κάτι τέτοιο, θα αποτελεί μία πολιτισμική αναδίπλωση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζωντανή γη, ανθρώπινη ανάπτυξη για όλους και δημοκρατία για όλους. Όλα τα δικαιώματα για όλους. Αυτή είναι η αγωνία και η διεκδίκηση του παγκόσμιου κοινωνικού κινήματος, όπως διατυπώθηκε και πρόσφατα από την απόφαση του Γ' Παγκόσμιου Κοινωνικού Φόρουμ στο Πόρτο Αλέγκρε. Το Γ' Παγκόσμιο Κοινωνικό Φόρουμ στο Πόρτο Αλέγκρε αποφάσισε, κύριε Πρωθυπουργέ, την 15η Φεβρουαρίου, ως ημέρα παγκόσμιας αντίδρασης εναντίον του πολέμου. Δεν την αποφάσισε καμία άτυπη σύσκεψη της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή καμία μονομερής πρωτοβουλία κανενός πρωθυπουργού.

Η νέα παγκόσμια τάξη είναι άδικη και άνηση. Οδηγεί στην έλλειψη ισορροπίας και προκαλεί διαρκώς μεγαλύτερες ανισότητες και αντιθέσεις.

Οι μεγάλες διεθνείς αντιδράσεις, κατά του πολέμου στο Ιράκ, δείχνουν ότι ο κ. Μπους σήμερα είναι μόνος του απέναντι σε ολόκληρο τον κόσμο. Δείχνουν ότι η παγκοσμιοποίηση της αγοράς και της στρατιωτικής ισχύος της υπερδύναμης των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, δεν ενοποιεί τον κόσμο, αντιθέτως τον διασπείνει και τον διχάζει.

Η έννοια της ασφάλειας και της σταθερότητας δεν είναι μονοδιάστατη στρατιωτική έννοια. Το πρόβλημα ασφάλειας του σύγχρονου κόσμου, συνδέεται με την απάντηση στα μεγάλα κοινωνικά, οικονομικά και οικολογικά προβλήματα, που απειλούν και ταλαιπωρούν τον πλανήτη. Συνδέεται με μια δίκαιη παγκόσμια οικονομική ρύθμιση, που θα κατοχυρώνει την αναδιανομή του πλούτου, την εξάλειψη των τρομακτικών ανισοτήτων. Σημαίνει, τέλος, νέα οργάνωση της διεθνούς ζωής και εκδημοκρατισμό των διεθνών σχέσεων. Να μην γίνεται η οικονομία και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, μηχανισμός πολιτικής κυριαρχίας και κοινωνικής εξαθλίωσης ολόκληρων λαών.

Η απάντηση, λοιπόν, στο δίλημμα «ασφάλεια ή δημοκρατία», είναι «ασφάλεια με δημοκρατία». Εκδημοκρατισμός της ασφάλειας, σταθερότητα με δημοκρατική αλληλεγγύη, γιατί πραγματική ασφάλεια σημαίνει κοινή ασφάλεια για όλους, καταπολέμηση των ανισοτήτων, μείωση των εξοπλισμών και του εμπορίου όπλων, πυρηνικό αποκλεισμό, απαγόρευση χρήσης του διαστήματος για στρατιωτικούς σκοπούς, διεθνείς συνθήκες ελέγχου της συμπεριφοράς εξοπλισμένων κυβερνήσεων. Πραγματική ασφάλεια σημαίνει δίκαιη ασφάλεια, νέες σχέσεις βορρά και νότου, μεταφορά πόρων και αναδιανομή πλούτου προς όφελος των φτωχότερων. Επιβολή του φόρου TOBIN εξάλειψη των φορολογικών παραδεισών, κατάργηση των χρεών του τρίτου κόσμου, καταπολέμηση της φτώχειας, των επιδημιών, του αναλφαριθμητισμού, της καταστροφής του περιβάλλοντος. Αληθινή ασφάλεια σημαίνει ασφάλεια εναρμονισμένη με τις αρχές του Διεθνούς Δικαίου, των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, των δημοκρατικών ελευθεριών και εγγυήσεων.

Αλλά τι συμβαίνει σήμερα; Ο κ. Μπους και η κυβέρνησή του ξηλώνουν τη μια μετά την άλλη τις διεθνείς συμφωνίες για τον έλεγχο των εξοπλισμών, υπονομεύουν τον ΟΗΕ ή τον χρησιμοποιούν ως εργαλείο. Υπερισχύει η αντίληψη του κ. Μπους για μονομερή δράση, για οικονομικές και πολιτικές πιέσεις προς όλους, προκειμένου να προωθηθούν τα συμφέροντα των ΗΠΑ.

Όσα, λοιπόν, προκλητικά λέγονται περί ανθρωπιστικών ή προληπτικών πολέμων, δεν αποτελούν τίποτε άλλο, παρά το δόγμα του διαρκούς πολέμου, το οποίο θέλουν να επιβληθεί στην ανθρωπότητα τον 21ο αιώνα.

Επειδή η συζήτηση γίνεται στο Κοινοβούλιο της Ελλάδας, να πω ότι οι Βουλευτές οι εκλεγμένοι δημοκρατικά από τους λαούς τους, είναι εκπρόσωποι των κοινωνιών τους και θέλουν να υπάρχει ο πλανήτης για να μπορούν να τον ζουν διαρκώς και με αξιοπρέπεια όλοι οι λαοί, με όλα τα δικαιώματα. Γι' αυτό και τα Κοινοβούλια αγωνίζονται για τη συνεργασία των λαών, επειδή εκφράζουν τον πλουραλισμό των κοινωνιών, την πολυμορφία και τη διαφορετικότητα των λαών του πλανήτη. Γι' αυτό και τα Κοινοβούλια αγωνίζονται υπέρ της ειρήνης, για να υπερασπιστούν την ουσία της δημοκρατίας. Γι' αυτό και τα Κοινοβούλια μπαίνουν μπροστά στον πόλεμο εναντίον του πολέμου.

Το δόγμα του πολέμου δεν πρέπει να περάσει. Η πολιτική κουλτούρα του κ. Μπους, που διεκδικεί ρόλο αυτοκράτορα στην παγκοσμιοποίηση, πρέπει να ηττηθεί. Ο κ. Μπους είναι καταδικασμένος. Η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να πάρει συγκεκριμένες πρωτοβουλίες, για να μην του αφήσει κανένα περιθώριο να έχει έστω και μερική νομιμοποίηση της απόφασης για τον πόλεμο.

Και να αγωνιστεί και η ελληνική Κυβέρνηση γι' αυτήν τη νέα αντίληψη στο Διεθνές Δίκαιο, που οδηγεί στον εκδημοκρατισμό των διεθνών οργανισμών και στην προβολή δεσμευτικών και αποτελεσματικών όρων και αποφάσεων που δεν θα επιτρέπουν σε κανέναν κύριο Μπους και σε κανέναν κύριο Μπλερ να ασυδοτούν, αγνοώντας τη φωνή των λαών όλου του κόσμου.

Στις 15 λοιπόν Φεβρουαρίου το παγκόσμιο αντιπολεμικό κίνημα, το κίνημα υπέρ της ειρήνης, αναδείχθηκε σαν να ήταν η πραγματική παγκόσμια δύναμη και πρόβαλλε στη διεθνή σκηνή

την οικουμενική συνείδηση. Η πραγματική παγκόσμια δύναμη της οικουμενικής συνείδησης, είναι πιο μπροστά από τις αποφάσεις των κυβερνήσεων.

Και εάν, κύριε Πρωθυπουργέ, μιλάτε συχνά και σωστά μιλάτε για την κοινωνία των πολιτών, αυτή είναι η παγκόσμια κοινωνία των πολιτών, αυτή είναι η κοινωνία των πολιτών της Ελλάδας, ολόρθος μπροστά σας και σας καλούν να πείτε απερίφραστα ότι και στην Ευρώπη και στον ΟΗΕ η θέση σας θα είναι κατηγορηματικά εναντίον του πολέμου. Ότι δεν θα νομιμοποιήσετε και δεν θα προσυπογράψετε οποιαδήποτε προσχηματική απόφαση, που ανοίγει το δρόμο του πολέμου.

Το λέω αυτό γιατί είναι καθολική η αντίθεση, σε ολόκληρο τον κόσμο, ακόμη και στην Αμερική. Οι αντιπολεμικές δραστηριότητες έχουν πολύ μεγάλη σημασία στο εσωτερικό των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, εκεί όπου κάθε ημέρα επιβεβαιώνεται ότι ο κύριος Μπους δεν έχει τη δημοκρατική, την κοινωνική και την ηθική νομιμοποίηση να συμπεριφέρεται ως αυτοκράτορας του κόσμου.

Πρέπει, λοιπόν, να συναισθανθεί η ελληνική Κυβέρνηση, ποιες είναι οι συνέπειες των προηγούμενων πολέμων και να μιλήσει ως εκπρόσωπος του ελληνικού λαού και όχι ως αντιπρόσωπος του κ. Μπους, για να μην νομιμοποιούμε, έστω και εκ των υστέρων, την προσυπογραφή –όχι τη συμμετοχή– του πολέμου στο Κόσσοβο και στα Βαλκάνια. Να συναισθανθεί ο κύριος Πρωθυπουργός, ότι έχει προσυπογράψει τον πόλεμο εναντίον των Βαλκανίων και αυτό δεν πρέπει να το επαναλάβει η ελληνική Κυβέρνηση. Γιατί κάτι τέτοιο αδικεί τον ελληνικό λαό, αδικεί τον ίδιο τον κύριο Πρωθυπουργό, αδικεί τον κόσμο του ΠΑΣΟΚ, που δεν θέλει να βλέπει ελληνικές κυβερνήσεις να προσυπογράφουν τέτοιους επιθετικούς πολέμους.

Συνεχάρη προχθές ο κ. Μπους τον κ. Σημίτη. Διαβάσαμε και τηλεφωνήματα. Τα ερωτήματα, βεβαίως, είναι εύλογα. Τα συγχαρητήρια είναι γι' αυτά που έχουν γίνει, μέχρι σήμερα, ή γι' αυτά που πρέπει να γίνουν στο άμεσο μέλλον; Ποια άλλη συμμετοχή της χώρας ζητείται;

Γιατί εκείνο που χρειάζεται ετούτη την ώρα να επισημάνω και εγώ είναι, ότι οι συνέπειες ενός τέτοιου πολέμου θα είναι ολέθριες. Τα οικονομικά και τα κοινωνικά μεγέθη θα επηρεαστούν αρνητικά. Ο επικείμενος πόλεμος θα δημιουργήσει πρόσθετες δυσκολίες στο Κυπριακό, σε αυτήν την ευαίσθητη τελική φάση της ένταξης της Κυπριακής Δημοκρατίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Ο πόλεμος αυτός θα είναι καταστροφικός για το σύνολο της Μέσης Ανατολής, η οποία θα αποσταθεροποιηθεί ακόμα περισσότερο και η δίκαιη υπόθεση των Παλαιστινίων θα δεχθεί σοβαρό πλήγμα. Η τρομοκρατία και ο θρησκευτικός φανατισμός, αντί να αντιμετωπισθούν, θα αυξηθούν, γιατί ο πόλεμος και η τρομοκρατία αλληλοτροφοδοτούνται.

Όμως, και ίδιος ο κύριος Πρωθυπουργός οφείλει να αξιοποιήσει τον προβληματισμό του. Ο πόλεμος εναντίον του Ιράκ στρέφεται και εναντίον της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Γιατί η Κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής δεν επιθυμεί μια ενιαία και ισχυρή Ευρώπη με κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική άμυνας και ασφάλειας.

Προφανώς, κανείς δεν κατηγορεί την ελληνική Κυβέρνηση ότι κάνει τον πόλεμο – γιατί είναι εύκολο να μετατοπίζονται τα θέματα και η κριτική. Αυτό, όμως, για το οποίο ελέγχεται και θα ελεγχθεί είναι αν έκανε, αν κάνει και αν θα κάνει ό,τι είναι δυνατόν, προκειμένου να αποτραπεί αυτός ο πόλεμος. Γιατί υπάρχει μια διαφωνία αρχής. Άλλο να λέμε ότι ο πόλεμος είναι το εσχατο μέσο και εναπόκειται στο Ιράκ, να μην γίνει, και άλλο, ότι είναι ειλημμένη απόφαση του Μπους να κάνει με το «στανιό» τον πόλεμο, που είναι κίνδυνος για ολόκληρη την ανθρωπότητα, και εμείς θα αγωνιστούμε να μην το ζήσει ο κόσμος αυτόν τον εφιαλτικό κίνδυνο. Αυτά τα λέμε για να συνηγορήσουμε.

Είναι ανάγκη, επιπλέον, να επισημάνω ότι μας ανησυχεί και μας δυσαρεστεί το γεγονός πως κορυφαίοι κυβερνητικοί παράγοντες, ιδιαίτερα το τελευταίο διάστημα, ευθυγραμμίζονται με τις απειλές του Μπους, θεωρώντας ότι το μοναδικό πρόβλημα είναι η στάση του Σαντάμ. Ακόμα δεν έχουμε καταλάβει γιατί η Ελλάδα στα πλαίσια του ΝΑΤΟ υποστήριξε τα αμερικανο-τουρκικά αιτήματα, για προληπτική θωράκιση της Τουρκίας, έναντι

ενδεχόμενης επίθεσης στο Ιράκ. Επίσης, δεν έχουμε καταλάβει γιατί η ελληνική Κυβέρνηση παρέχει όποιες διευκολύνσεις της έχουν ζητηθεί ή θα παράσχει όποιες θα της ζητηθούν, σύμφωνα με τη συλλογιστική της, γιατί τις θεωρεί αυτονόητες. Και αναφέρομαι, όπως αντιλαμβάνεσθε, στο ρόλο που παίζει η βάση της Σούδας, για να μη μιλήσω για τον ελληνικό εναέριο χώρο, για τη φρεγάτα που περιπλέει στον Περσικό Κόλπο, για τις άλλες βάσεις ηλεκτρονικού ελέγχου της ευρύτερης περιοχής.

Δεν γνωρίζω τι άλλο ζητείται και τι διευκολύνσεις παρέχονται, κατά τις στρατιωτικές προετοιμασίες. Διαβάζουμε για *paper*, ακούμε για τηλεφωνήματα του προέδρου Μπους στον Έλληνα Πρωθυπουργό και δεν γνωρίζουμε τι ζητείται και ποιες πιέσεις ασκούνται προς την Κυβέρνηση.

Έγκυροι Αμερικανοί αναλυτές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ισχυρίζονται ότι ο Πρόεδρος Μπους και το επιτελείο του εκπροσωπούν ό,τι πιο αρνητικό υπάρχει, σε ένα μίγμα θρησκευτικού φανατισμού, αντιπροσώπων μεγάλων εταιρειών και συμφερόντων, πολεμοχαρών παραγόντων, με κοινό στόχο την εγκαθίδρυση μιας παγκόσμιας αυτοκρατορίας, που χωρίζει τον κόσμο όλο, τα κράτη, τις κυβερνήσεις, τα πρόσωπα, σε φίλους και εχθρούς, ανάλογα με τη συμφωνία ή την υποταγή στα σχέδιά τους.

Τα ξέρει αυτά η ελληνική Κυβέρνηση και τα κατανοεί όπως και ο ελληνικός λαός. Ο πόλεμος κατά του Ιράκ δεν είναι το τέλος της επιθετικότητας της σημερινής ηγεσίας των ΗΠΑ. Δεν είναι ο πόλεμος κατά του Ιράκ το τέλος της επιθετικότητας των ΗΠΑ και των πειθήνιων συμμάχων τους, που εκλιπαρούν για ένα ξεροκόμματο πολιτικού κύρους ή οικονομικής ενίσχυσης, περιτριγυρίζοντας την αυλή του νέου επίδοξου αυτοκράτορα. Η αντίδραση, η αντίσταση σε αυτήν την κατάσταση, δεν είναι τυφλός παραδοσιακός αντιαμερικανισμός, που έρχεται από το παρελθόν, όπως ισχυρίζονται κάποιοι και στη χώρα μας, που σπεύδουν να συμπεριφερθούν εντελώς διαφορετικά έναντι της ιστορίας του λαού μας απ' ό,τι συμπεριφέρθηκε ο Αμερικανός Διπλωμάτης Κίσλινγκ, σήμερα. Είναι αυτοί, δυστυχώς, που συμβουλεύουν να κρατήσει η Κυβέρνηση, υποτίθεται, ουδέτερη στάση ή που ισχυρίζονται ότι πρέπει να δικαιολογηθεί η στάση των ΗΠΑ, λόγω του τρομακτικού χτυπήματος στους διδύμους πύργους ή γιατί πρέπει να φύγει ο Σαντάμ ή ακόμα δεν πρέπει να στενοχωρούμε και πολύ τους Αμερικανούς, γιατί τους έχουμε ανάγκη για την ασφάλεια και τη στήριξη της χώρας μας.

Η άποψή μας είναι σαφής και με βάση αυτήν καλούμε την Κυβέρνηση να απαντήσει: «όχι στον πόλεμο». Γιατί όλοι εμείς που λέμε «όχι στον πόλεμο», δεν μένουμε καθόλου ασυγκίνητοι μπροστά στην τριπλή τραγωδία, που ζει ο λαός του Ιράκ, την τραγωδία των συνεχών πολέμων, την τραγωδία της υπερτριαντάχρονης βάρβαρης δικτατορίας του Σαντάμ Χουσεΐν, την τραγωδία του δωδεκάχρονου φονικού διεθνούς εμπάργκο, με κύρια θύματα εκατοντάδες χιλιάδες παιδιά.

Υποστηρίζουμε την ασφάλεια με δημοκρατία και τον εκδημοκρατισμό της ασφάλειας, όπως πολύ εύστοχα αναφέρει η έκθεση του ΟΗΕ το 2002 για την ανθρώπινη ανάπτυξη. Και εκείνο που ζητάμε είναι, οι ευρωπαϊκές κυβερνήσεις και η Ελληνική Προεδρία, να αρνηθούν κάθε συμμετοχή στον πόλεμο, κάθε διευκόλυνση στον πόλεμο, κάθε χρήση στρατιωτικών βάσεων και κάθε αύξηση στις στρατιωτικές δαπάνες, που θα υπηρετούν αυτόν τον πόλεμο.

Εκείνο που χρειάζεται στον κόσμο σήμερα δεν είναι οι έξυπνοι πόλεμοι, οι έξυπνες βόμβες, αλλά οι έξυπνες πολιτικές, οι συνεπείς πολιτικές, για να οικοδομήσουμε μία ειρηνική, κοινωνική, δίκαιη και οικολογική νέα παγκόσμια τάξη και όχι τη «νέα τάξη πραγμάτων» του κ. Μπους που υιοθετεί και μεθόδους νέας βαρβαρότητας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κ. Κώστας Καραμανλής, έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διανύουμε μια περίοδο, στην οποία διαμορφώνονται, συντελούνται, κρίνονται γεγονότα και εξελίξεις μείζονος σημασίας για την ανθρωπότη-

τα, μείζονος σημασίας για την Ευρωπαϊκή Ένωση και βεβαίως μείζονος σημασίας για τη χώρα μας.

Θα αναφερθώ σύντομα στις κυριότερες από αυτές.

Είναι η Συνέλευση για το μέλλον της Ευρώπης, που οδηγεί στην κατάρτιση του πρώτου Ευρωπαϊκού Συντάγματος, τη νέα αρχιτεκτονική της Ένωσης, τη βάση για τα επόμενα βήματα της πορείας μας προς την ευρωπαϊκή ενοποίηση.

Είναι η διεύρυνση της ευρωπαϊκής οικογένειας με την ένταξη δέκα νέων κρατών-μελών, γεγονός που οδηγεί στη συγκρότηση της μεγαλύτερης Ένωσης δημοκρατικών κρατών, που γνώρισε ποτέ ο κόσμος.

Είναι η ένταξη της Κυπριακής Δημοκρατίας, η οποία διαφοροποίησε τους παράγοντες που συνδιαμορφώνουν τις εξελίξεις στο Κυπριακό και, κατ' επέκταση, τις ελληνοτουρκικές σχέσεις.

Είναι η πρωτοβουλία του Γενικού Γραμματέα του Ο.Η.Ε. για την επίλυση του Κυπριακού, που βρίσκεται στην πιο κρίσιμη φάση.

Και βέβαια είναι η κρίση στο Ιράκ, που επιφυλάσσει απροσδιόριστες, άμεσες, αλλά και μακροπρόθεσμες επιπτώσεις στο παγκόσμιο στερέωμα, στη γεωστратηγική της ευρύτερης περιοχής στα συμφέροντα της χώρας μας.

Οι τροχιές αυτών των εξελίξεων δεν προέκυψαν αιφνιδιαστικά. Αντιθέτως, εδώ και ένα χρόνο υπογραμμίζουμε σταθερά και επίμονα ότι ζούμε ώρες εθνικής ευθύνης, ώρες εθνικής επαγρύπνησης. Σε κάθε περίπτωση εμείς αποδεικνύουμε έμπρακτα ότι είμαστε παρόντες, συμμετοχοί και αρωγοί σε κάθε προσπάθεια εθνικής σημασίας. Παρά την εκφρασμένη και έντονη, απόλυτη αντίθεσή μας προς με τις καθεστωτικές πρακτικές της Κυβέρνησης, προς το νοσηρό καθεστώς της αδιαφάνειας, προς τα παρακμιακά φαινόμενα της διαφθοράς, επιμένουμε σταθερά και υπεύθυνα να ενισχύουμε τη φωνή της Πατρίδας μας.

Θέλω ευθύς εξαρχής να το ξεκαθαρίσω αυτό: είναι επιτακτικό να κρατήσουμε στην πρώτη γραμμή των προτεραιοτήτων μας, αλλά και να ενισχύσουμε ακόμα περισσότερο, την εθνική ομοψυχία, να προχωρήσουμε στη συνένωση δυνάμεων και προσπάθειών. Βεβαίως, δεν συμπίπτουμε όλοι σε όλα. Σε πολλά πιθανώς να έχουμε και σημαντικές διαφορές. Πάντοτε, όμως, υπάρχουν εκείνα, που βρίσκουν σύμφωνους όλους τους Έλληνες: οι αξίες της ειρήνης, του ανθρωπισμού, της δικαιοσύνης, της δημοκρατίας. Αυτές είναι κοινός τόπος όλων των πτερύγων της Βουλής. Και σε αυτό τουλάχιστον οφείλουμε να συμφωνούμε.

Μπορούμε, λοιπόν, και πρέπει να ξεκινούμε από εκείνα που μας ενώνουν. Αυτή πρέπει να είναι η φωνή της Ελλάδας. Μπορούμε να μετρούμε πιο σοβαρά τα συμφέροντα της πατρίδας και να δίνουμε ακόμα μεγαλύτερη έμφαση στη σύνθεση των εκτιμήσεων και των θέσεων μας, ώστε να προαπρίσουμε την ειρήνη και την ασφάλεια, να περιορίσουμε τους κίνδυνους που μας απειλούν άμεσα, να αποτρέψουμε εξελίξεις, που μπορεί να επιβαρύνουν τις εθνικές μας υποθέσεις, να ενισχύσουμε τη θέση της χώρας μας, να υπηρετήσουμε την ανάπτυξη, την πρόοδο και την ευημερία των πολιτών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κρίση στο Ιράκ έχει ήδη δημιουργήσει σοβαρά ζητήματα παγκόσμιας σπουδαιότητας. Αποτελεί δοκιμασία αλλά και πρόκληση για τη λειτουργία και το κύρος του Ο.Η.Ε., για την αποτελεσματικότητα της συμμαχίας του ΝΑΤΟ, για τη συνοχή και το ρόλο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για τις σχέσεις της Ευρώπης με τις Ηνωμένες Πολιτείες.

Ορισμένα από αυτά τα ζητήματα μπορεί να έχουν υποχωρήσει, αλλά είναι βέβαιο ότι έχουν αφήσει πληγές που δεν μπορούν να αγνοούνται. Ορισμένα άλλα είναι πιθανόν να επανεμφανιστούν ακόμα σοβαρότερα στο επόμενο διάστημα και είναι ανάγκη να τα δούμε έγκαιρα.

Το γεγονός ότι η Χώρα ασκεί σήμερα την Προεδρία της Ευρωπαϊκής Ένωσης μας δίνει αυξημένες δυνατότητες, που πρέπει να αξιοποιηθούν. Έτσι θα έχουμε σημαντική προσφορά στην ευρωπαϊκή οικογένεια, αλλά και θα υπηρετήσουμε με τον πιο εποικοδομητικό τρόπο τα συμφέροντα και το κύρος της Ελλάδας. Η ευκαιρία είναι μοναδική και δεν πρέπει να πάει χαμένη.

Μπορούμε –το πιστεύω αυτό– να συμφωνήσουμε όλοι σε ορι-

σμένες αρχές και θέσεις, που εκφράζουν όλους τους Έλληνες. Πρώτον, ειρηνική επίλυση του προβλήματος. Όλοι οι Έλληνες βαδίζουμε με ελπίδα στο δρόμο της ειρήνης. Δεν θέλουμε τον πόλεμο. Αυτό είναι σαφές. Νοιαζόμαστε κυρίως για τις ανθρώπινες απώλειες, που συνεπάγονται οι επιχειρήσεις και τα οποιαδήποτε αντίποινα. Ο ανθρωπισμός είναι βασικό στοιχείο του πολιτισμού μας και δεν συμβιβάζεται ούτε με εκατόμβες νεκρών ούτε με караβάνια προσφύγων ούτε με στρατιές πεινασμένων. (Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Γι' αυτό η πίεση της Διεθνούς Κοινότητας προς το δικτατορικό καθεστώς της Βαγδάτης πρέπει να είναι τόσο έντονη, όσο και η θέληση των λαών για ειρήνη. Αν η πίεση αυτή γίνει πλήρως αισθητή από το καθεστώς της Βαγδάτης, η ειρήνη μπορεί να είναι πιο εύκολη και αυτό θα είναι πράγματι μία μεγάλη νίκη για όλους.

Δεύτερον, η διαφύλαξη της ενότητας της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η επιτάχυνση της πολιτικής ενοποίησης. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως έδειξαν τα τελευταία γεγονότα, η Ευρωπαϊκή Ένωση κινδυνεύει να γίνει θύμα της κρίσης του Ιράκ. Αυτή είναι η πραγματικότητα και οι εξωραϊσμοί δεν βοηθούν. Την ώρα που η διεύρυνσή της, αλλά και η συναίνεση για το μέλλον της, ενισχύουν τις προσδοκίες των λαών για την πολιτική ολοκλήρωση της Ευρώπης, ένα σοβαρότατο ρήγμα –γιατί τέτοιο είναι– απειλεί τη σταθερότητα και την αξιοπιστία του ευρωπαϊκού οικοδομήματος.

Φαίνεται μάλιστα –και είναι απόλυτα ξεκάθαρο– ότι αυτές οι διχογνωμίες δεν έχουν καμία απολύτως σχέση με την παραδοσιακή αντίθεση Κεντροδεξιάς–Κεντροαριστεράς. Όπως έχουμε πει πολλές φορές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτού του είδους οι διαχωριστικές γραμμές δεν ισχύουν στο σύγχρονο παγκόσμιο περιβάλλον και στη διαχείριση των διεθνών κρίσεων. Γι' αυτό άλλωστε και γελοιοποιούνται όσοι επιχειρούν να σκεπαστούν το αύριο με σκιές του παρελθόντος. Το πρόβλημα στην Ευρωπαϊκή Ένωση δεν είναι αυτό. Εκείνο που υπάρχει και αναδεικνύεται –και μέσα από την κρίση στο Ιράκ– είναι το έλλειμμα πολιτικής ενοποίησης κι ακόμη περισσότερο το έλλειμμα Κοινής Εξωτερικής Πολιτικής και Κοινής Πολιτικής για την Ασφάλεια και την Άμυνα.

Τα τελευταία γεγονότα απέδειξαν, για μια ακόμη φορά, ότι έχουμε, ως Ευρωπαίοι, καθυστερήσει υπερβολικά. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Οι τωρινές εξελίξεις προειδοποιούν ότι πρέπει να βιαστούμε ακόμη περισσότερο. Οι διχογνωμίες που παρακολουθήσαμε στο τελευταίο διάστημα επιβάλλουν άμεση επιτάχυνση των αναγκών πολιτικών, ώστε να ξεφύγουμε από τη στενή διακυβερνητική λογική και να ενισχύσουμε την κοινοτική αντίληψη. Η σημερινή κρίση, θα μου επιτρέψετε να πω, πρέπει να γίνει το εφαλτήριο στην κατεύθυνση της κοινής πολιτικής στα θέματα της Ασφάλειας, της Άμυνας, των Εξωτερικών Υποθέσεων, ειδικά αν στόχος είναι –και πρέπει να είναι– η κρίση αυτή να είναι η μεγάλη ευκαιρία, τελικά, για μια μεγάλη και ισχυρή Ευρώπη.

Τρίτον, οι όποιες αποφάσεις να προέρχονται από το Συμβούλιο Ασφαλείας του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, το μοναδικό νομιμοποιημένο διεθνές όργανο αποφάσεων για την παγκόσμια ειρήνη και ασφάλεια. Σε κάθε περίπτωση η διεθνής νομιμότητα και ο Ο.Η.Ε. πρέπει να είναι οι τελικοί νικητές.

Τέταρτον, η διασφάλιση αρμονικών και ορθολογικών σχέσεων ανάμεσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και τις Ηνωμένες Πολιτείες, στη βάση των κοινών αξιών του δυτικού πολιτισμού. Θέλουμε μια Ευρώπη περισσότερο πολιτική, περισσότερο αποτελεσματική, περισσότερο ισχυρή. Θέλουμε μια Ευρώπη, που να είναι, να αισθάνεται και να συμπεριφέρεται ως ισότιμος σύμμαχος των Ηνωμένων Πολιτειών και αυτό ακριβώς πρέπει να συνειδητοποιηθεί από όλους: από την Ευρώπη και, βεβαίως, κι από την Αμερική. Είναι ανάγκη να χαμηλώσουμε τους τόνους και να σηκώσουμε πιο ψηλά τις κοινές αρχές και τις αξίες του πολιτισμού μας. Η Ευρώπη μπορεί και πρέπει να συνεργάζεται ισότιμα και αρμονικά με τις Η.Π.Α. Καμία από τις δυο πλευρές δεν πρέπει να «ανατινάξει» τις διατλαντικές σχέσεις.

Πέμπτον, η πλήρης αξιοποίηση των δυνατοτήτων, που προσφέρει στη χώρα μας η Ευρωπαϊκή Προεδρία. Για μια ακόμη

φορά παίρνω την ευκαιρία σήμερα να επαναλάβω ότι η προηγούμενη συνάντηση κορυφής των «15», που προκάλεσε η Ελληνική Κυβέρνηση, ήταν θετική εξέλιξη. Θετική εξέλιξη, όμως, που πρέπει να έχει και συνέχεια. Αποτέλεσε ένα βήμα στη σωστή κατεύθυνση, που, για να μας πάει μπροστά, δεν πρέπει να μείνει μετέωρο. Σε αντίθετη περίπτωση, ο συμβιβασμός που ανακοινώθηκε κινδυνεύει να μείνει στα χαρτιά. Ήδη, μερικές μόνο ημέρες μετά από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο των Βρυξελλών η «κοινή θέση» της Ευρωπαϊκής Ένωσης κινδυνεύει να μην είναι ούτε «κοινή», ούτε «θέση». Και αυτό δεν είναι μομφή προς εσάς, κύριε Πρωθυπουργέ, αλλά είναι μια επισήμανση, που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη για τα επόμενα βήματα. Ο ίδιος ο Ύπατος Αρμοστής για την Κοινή Εξωτερική Πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης δηλώνει πως η Ένωση έχει αποτύχει. Προέχει βέβαια η διατήρηση ενιαίας στάσης.

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το χρέος της Ευρώπης δεν μπορεί να περιορίζεται ούτε στην προσπάθεια να περισώσει την ενότητα της ούτε στην παραπομπή της ευθύνης για την οποία απόφαση στον Ο.Η.Ε. Η Ευρώπη υποχρεούται να πάρει θέση απέναντι στα δικτατορικά καθεστώτα, που συνιστούν πρόβλημα για τους λαούς και κίνδυνο για την ασφάλεια του κόσμου.

Το καθεστώς της Βαγδάτης είναι και δικτατορικό και επικίνδυνο. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Καταπιέζει ελευθερίες, «σκοτώνει» τις διαφωνίες, καταπατά ανθρώπινα δικαιώματα, οδηγεί τον ιρακινό λαό στον αποκλεισμό και την εξαθλίωση. Οι λαοί της Ευρώπης –και όχι μόνο της Ευρώπης βέβαια– έχουν ήδη απαντήσει ότι, στην προσπάθεια αυτή, ο πόλεμος αποτελεί την τελευταία, την εσχάτη, την απευκαία, αν θέλετε, λύση. Όμως η φιλειρηνική διάθεση των λαών δεν υποβαθμίζει ούτε την ανάγκη αφοπλισμού του Ιράκ ούτε την ανάγκη αλλαγής καθεστώτος στη Βαγδάτη.

Για όλους αυτούς τους λόγους, πιστεύουμε ότι η Ελληνική Προεδρία μπορεί και πρέπει να αξιοποιήσει το πρώτο βήμα που έγινε στο πλαίσιο της Ένωσης, για να διαμορφώσουμε όλοι μαζί, οι «15» συν τους «10», ξεκάθαρη θέση για την ειρήνη και τη δημοκρατία.

Και όχι μόνο. Η Ελληνική Προεδρία μπορεί και πρέπει να αναλάβει πρωτοβουλίες για κάθε πιθανό ενδεχόμενο. Η παράταση της εκκρεμότητας συνεπάγεται διαιώνιση της αβεβαιότητας και των συνεπειών που παράγει. Το ξέσπασμα ενός πολέμου επιφυλάσσει επιπτώσεις, που δεν είναι εύκολα και αξιόπιστα προβλέψιμες. Περιορίζομαι απλώς να υπενθυμίσω ότι, σύμφωνα με εκτιμήσεις των Ηνωμένων Εθνών, ο πόλεμος μπορεί να δημιουργήσει από δύο μέχρι τρία εκατομμύρια πρόσφυγες. «Οι Γιατροί του Κόσμου» εκτιμούν πως πάνω από εκατό χιλιάδες θα θηλήσουν να περάσουν στη χώρα μας.

Και ρωτώ: υπάρχει κάποιο σχέδιο της Ελληνικής Προεδρίας για την αντιμετώπιση των βασικών –τουλάχιστον– πτυχών μιας τέτοιας ενδεχόμενης κρίσης; Εάν δεν υπάρχει, γιατί; Πώς είναι δυνατόν, από τη στιγμή που είμαστε η «ανατολική πύλη» της Ευρώπης, να μην έχουμε μεριμνήσει για ένα τόσο σοβαρό θέμα; Περιμένει η Κυβέρνηση να σταματήσει ένα τέτοιο κύμα προσφύγων στηριζόμενη σε ένα Σύμφωνο επαναπροώθησης, που υπέγραψε με την Τουρκία, το οποίο όμως –για να είμαστε ειλικρινείς– δεν έχει λειτουργήσει ποτέ έως τώρα; Όταν ο Ύπατος Αρμοστής του Ο.Η.Ε. για τους Πρόσφυγες δηλώνει πως συμφωνίες τέτοιου τύπου δεν λειτουργούν, είναι δυνατόν να περιμένει η Κυβέρνηση ότι θα μας δώσει τη λύση η Άγκυρα; Και επιτέλους ποιο ρόλο έχει η Ευρωπαϊκή Ένωση σ' αυτό, ποια μέτρα προωθεί η Ευρώπη;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μια ενδεχόμενη επέμβαση στο Ιράκ μπορεί να αποσταθεροποιήσει ακόμη περισσότερο την ευφλεκτή περιοχή της Μέσης Ανατολής. Είναι ανάγκη η Ευρωπαϊκή Ένωση να αναπτύξει προσπάθειες για την οριστική λύση του Μεσανατολικού. Οι πολίτες του Ισραήλ δικαιούνται να ζουν και να αισθάνονται ασφαλείς στη χώρα τους! Και βέβαια οι Παλαιστίνιοι δικαιούνται επιτέλους να αποκτήσουν το δικό τους κράτος! Όσο αυτές οι εκκρεμότητες συντηρούνται και διαιωνίζονται, τόσο ο κίνδυνος νέων αναφλέξεων θα σιγοκαίει σε βάρος ολόκληρης της περιοχής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι υποχρέωση όλων μας να εξετάζουμε όλα τα πιθανά ενδεχόμενα και να παλεύουμε για την προώθηση των θέσεών μας. Ταυτόχρονα, όμως, υποχρεούμαστε να προετοιμαζόμαστε, για να αντιμετωπίσουμε τις συνέπειες όλων των πιθανών εξελίξεων. Υποχρεούμαστε να μετρώμε σοβαρά και υπεύθυνα το βάρος των τελικών επιλογών μας, έτσι ώστε όχι μόνο να μην επιβαρύνουμε τη θέση της χώρας, αλλά και να ενισχύουμε τις προοπτικές για ένα καλύτερο μέλλον.

Είναι αλήθεια ότι ζούμε σε μια δύσκολη γειτονιά και η γεωγραφία επιβάλλει τους δικούς της όρους, όρους που δεν μπορούμε να αγνοούμε. Η Ελλάδα είναι μέλος του NATO και σύμμαχος των Ηνωμένων Πολιτειών. Έχουμε κάθε λόγο να είμαστε συνεπείς στις υποχρεώσεις μας, αλλά και να απαιτούμε σεβασμό των δικαιωμάτων, που απορρέουν από αυτές. Θέλουμε να έχει η χώρα καθαρή και ειλικρινή σχέση με την Αμερική. Θέλουμε να συνομιλούμε και να συνεννοούμαστε έχοντας ως αποκλειστικό μέτρο των επιλογών μας το συμφέρον του τόπου και το αύριο που μας περιμένει.

Οι Ηνωμένες Πολιτείες βρέθηκαν κοντά μας σε δύσκολους καιρούς και βρεθήκαμε κοντά τους χωρίς επιφυλάξεις και χωρίς υστερόγραφα στις 11 Σεπτεμβρίου 2001. Έχουμε κάθε λόγο να αρθρώνουμε σε κάθε περίπτωση ξεκάθαρη, συνεπή, υπεύθυνη φωνή!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύουμε ότι στην εξωτερική πολιτική η υποκρισία είναι κάτι περισσότερο από λάθος. Σπεύσαμε ως χώρα -και μάλιστα την ώρα που άλλες κυβερνήσεις έθεταν όρους και προϋποθέσεις για τη στήριξη της Τουρκίας από το NATO- να παράσχουμε πρώτοι τη συγκατάθεσή μας.

Βεβαίως, η Ελλάδα πρέπει να αποδεικνύεται συνεπής στις συμμαχικές της υποχρεώσεις, αλλά πρέπει ταυτόχρονα να είναι ειλικρινής με τους πολίτες της και βεβαίως να απαιτεί την ίδια συνέπεια από τους συμμάχους της. Η Ελλάδα θα είχε κάθε λόγο να εφαρμόζονται τα άρθρα 4 και 5 του Καταστατικού Χάρτη της Συμμαχίας με την προϋπόθεση βέβαια ότι θα εφαρμόζονται και όταν η ίδια απειλείται από χώρα που μετέχει στην ίδια Συμμαχία.

Και ρωτώ: ετέθησαν αυτά από την Κυβέρνηση; Ζητήθηκαν διαβεβαιώσεις από τη Συμμαχία; Αξίωσε η Κυβέρνηση δέσμευση της Τουρκίας ότι τουλάχιστον θα εγκαταλείψει κάθε ιδέα χρήσης ή απειλής χρήσης βίας εναντίον της Ελλάδας; Με δυο λόγια, εξασφαλίστηκαν τα αυτονόητα;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όχι μόνο το ξέσπασμα ενός πολέμου στο Ιράκ, αλλά και αυτή ακόμα η προοπτική του πολέμου εγκυμονούν παρενέργειες στα γενικότερα συμφέροντα της χώρας μας και ειδικότερα στην οικονομία, τα οικονομικά των επιχειρήσεων και των νοικοκυριών.

Παρενθετικά θέλω να πω ότι αντιλαμβάνομαι το μέγεθος του θέματος που συζητούμε. Πάνω απ' όλα, όμως, εμείς είμαστε ταγμένοι -αυτό είναι το χρέος μας και η εντολή μας- να υπερασπιζόμαστε τα συμφέροντα των Ελλήνων πολιτών και του ελληνικού λαού. Κατά συνέπεια, αυτήν την αναφορά τη θεωρώ ιδιαίτερα σημαντική.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Εξίσου βέβαιο είναι ότι οι παρενέργειες αυτές γίνονται σοβαρότερες, εξαιτίας της ολιγοψυχίας, της ανεπάρκειας, κατά την άποψή μας της πλήρους αποτυχίας της οικονομικής πολιτικής, που ακολουθεί η Κυβέρνηση.

Δυο μόλις μήνες από την ψήφιση του προϋπολογισμού όλες οι κυβερνητικές προβλέψεις διαψεύδονται. Υπάρχει εδώ και καιρό σοβαρό πρόβλημα πληθωρισμού και ακρίβειας, ένα πρόβλημα που πλήττει το σύνολο της οικονομίας και της κοινωνίας. Υπάρχει νέα δραματική μείωση των εξαγωγών, υπάρχει σοβαρός κίνδυνος να καθλωθεί η αύξηση του Α.Ε.Π. πολύ πιο κάτω από τα κυβερνητικά σενάρια, τις κυβερνητικές προβλέψεις.

Ταυτόχρονα διαπιστώνεται ότι η αναμονή των πιθανών εξελίξεων προκαλεί πάγωμα των σχεδιασμών σε επιχειρήσεις και νοικοκυριά. Φαίνεται ξεκάθαρα ότι η παράταση της εκκρεμότητας, η παράταση της αβεβαιότητας αποβαίνει σε βάρος του

τουρισμού, σε βάρος του κλίματος που όλοι επιθυμούμε σ' αυτήν την τελευταία φάση της ολυμπιακής προετοιμασίας.

Για όλους αυτούς τους λόγους είναι ανάγκη να αναληφθούν πρωτοβουλίες, τόσο στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όσο και σε εθνικό επίπεδο.

Καταδικάζουμε απερίφραστα όσους καλλιεργούν κλίμα ανασφάλειας. Θεωρούμε όμως -και επιμένουμε- ότι η Κυβέρνηση μπορεί να πρέπει να δράσει αποτρεπτικά, προληπτικά και έγκαιρα.

Πρώτον, μπροστά στο ενδεχόμενο ενός νέου ρεύματος οικονομικών προσφύγων, ως προεδρεύουσα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πρέπει να αναλάβει πρωτοβουλία για την εφαρμογή της πρότασης περί κοινού ελέγχου των εξωτερικών ευρωπαϊκών συνόρων και για τη δημιουργία Ευρωπαϊκής Ακτοφυλακής.

Δεύτερον, με δεδομένη την αρνητική ψυχολογία, που αναπτύσσεται στην τουριστική αγορά, να προετοιμάσει ευέλικτη αντίδραση σε επικοινωνιακό επίπεδο, να σχεδιάσει και να εφαρμόσει μια επιθετική και αποτελεσματική προβολή του τουρισμού, να προβάλει το πλεονέκτημα του ασφαλούς προορισμού, να αυξήσει τα διαφημιστικά κονδύλια, να συνδέσει την προβολή της χώρας με τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2004, να προωθήσει συμπληρωματικά μέτρα για την ενίσχυση της τουριστικής βιομηχανίας, με την ανάδειξη μορφών Τουρισμού, που είναι λιγότερο ευάλωτες σε παρόμοιες κρίσεις, με το άνοιγμα σε νέες αγορές, με αποφασιστική αντιμετώπιση των προβλημάτων στις αερομεταφορές και τις ακτοπλοϊκές συγκοινωνίες.

Τρίτον, να επιτύχει τη μέγιστη δυνατή επιτάχυνση της εκταμίευσης των κοινοτικών κονδυλίων, για να τυνώσει τη συνολική δαπάνη της οικονομίας.

Τέταρτον, να μετριάσει τις επιπτώσεις μιας ενδεχόμενης αύξησης της διεθνούς τιμής του πετρελαίου, μειώνοντας τη φορολογία των καυσίμων, για να μην επιβαρυνθούν οι Έλληνες καταναλωτές, αλλά και βέβαια να συγκρατήσει τα τιμολόγια των Δ.Ε.Κ.Ο..

Πέμπτον, να απελευθερώσει -και μάλιστα ριζικά- όλες τις αγορές από άσκοπες ρυθμίσεις, που επιβαρύνουν το κόστος παραγωγής και αποθαρρύνουν την επιχειρηματικότητα. Να διευκολύνει -και μάλιστα με κάθε τρόπο- τις επενδύσεις και τις εξαγωγές και να εφαρμόσει αποφασιστικά μέτρα για το νοικοκύρεμα και τον εξορθολογισμό των δημόσιων δαπανών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι περισσότερο από βέβαιο ότι οι εξελίξεις, όποια μορφή και αν προσλάβουν, κυρίως μάλιστα αν δρομολογηθούν με το ξέσπασμα μιας πολεμικής επιχείρησης εναντίον του ιρακινού καθεστώτος, θα τείνουν στην αναμόρφωση της γεωπολιτικής σε ολόκληρη την περιοχή.

Τα σενάρια είναι πολλά και τα ερωτήματα ακόμα περισσότερα. Αφορούν στην οικοδόμηση νέων δημοκρατιών, την ενδεχόμενη αναδιαμόρφωση συνόρων, τις διεθνείς συμμαχίες, τους σχετιζόμενους δυνάμεις, την ενδυνάμωση ή την αποδυνάμωση της στρατηγικής σημασίας και του ρόλου γειτονικών κρατών.

Πρόκειται για εξελίξεις, που οδηγούν σε νέα δεδομένα και επηρεάζουν τις εθνικές μας υποθέσεις, ιδίως μάλιστα τις ελληνοτουρκικές σχέσεις και το Κυπριακό. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό το γεγονός ότι, αυτήν την περίοδο, αναπτύσσεται η τελευταία φάση της πρωτοβουλίας του Γενικού Γραμματέα του Ο.Η.Ε., για συμφωνία επίλυσης του Κυπριακού, πριν από την υπογραφή της ένταξης της Κυπριακής Δημοκρατίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά και πριν -τουλάχιστον αυτή είναι η προσπάθεια, όπως μας είπε ο Γενικός Γραμματέας- από τις όποιες εξελίξεις στην κρίση του Ιράκ.

Η περίοδος, λοιπόν, που ακολουθεί είναι ιδιαίτερα κρίσιμη για το μεγάλο αυτό εθνικό ζήτημα.

Θέλω, λοιπόν, για μία ακόμη φορά να επαναλάβω ότι η Νέα Δημοκρατία και εγώ προσωπικά είμαστε παρόντες στις προσπάθειες του Κυπριακού Ελληνισμού. Διαβεβαιώνουμε τον νεοεκλεγέντα Πρόεδρο της Κυπριακής Δημοκρατίας, τις πολιτικές δυνάμεις και ολόκληρο τον Κυπριακό Ελληνισμό ότι συμπαράτασμάστε στους ίδιους αγώνες για λύση βιώσιμη και λειτουργική. Για λύση στη βάση του κοινοτικού κεκτημένου και των αποφάσεων του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Θέλουμε την ένταξη ολόκληρης της Κύπρου στην Ένωση, για να επωφεληθούν των νέων ευκαιριών όλοι οι κάτοικοί της. Καμία προσπάθεια δεν μπορεί να καταλήγει στη δικαίωση της αδιαλλαξίας. Υπάρχει ανάγκη βελτίωσης στα προτεινόμενα, αλλά όχι για χάρη του θύτη.

Όπως έχω επισημάνει και στο Γενικό Γραμματέα του Ο.Η.Ε., έχουν στενέψει τα χρονικά περιθώρια και αυτό δεν επιτρέπει ιδιαίτερη αισιοδοξία. Οι υπαίτιοι όμως δεν είναι άγνωστοι. Η πίεση πρέπει να επικεντρωθεί στην τουρκοκυπριακή και την τουρκική πλευρά.

Εμείς -θέλω να πιστεύω όλοι οι Έλληνες- θέλουμε τη λύση του προβλήματος. Εμείς πιστεύουμε ότι ο τερματισμός της κατοχής και η επανένωση της Κύπρου μπορεί να δημιουργήσουν νέες σχέσεις μεταξύ Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων και να αποτελέσουν ουσιαστικό πρόκριμα στην αναβάθμιση των ελληνοτουρκικών σχέσεων, αλλά και στην ευρωπαϊκή προοπτική της γείτονας.

Μ' αυτήν την ευκαιρία θέλω, για μία ακόμη φορά, να επαναλάβω ότι στηρίζουμε τον ευρωπαϊκό προσανατολισμό της Τουρκίας και επιδιώκουμε βέβαια σχέσεις συνεργασίας, σχέσεις που προάγουν την ανάπτυξη και την πρόοδο όλων. Αυτά που θέλουμε για τους εαυτούς μας τα θέλουμε και για τους γείτονές μας. Πρέπει όμως να το θέλουν και οι ίδιοι και να το αποδεικνύουν αυτό. Πρέπει και οι ίδιοι να αποφασίσουν τι θέλουν δηλαδή, αλλά και να δουν επιτέλους τι μπορούν να κάνουν.

Με απλές λέξεις ο ευρωπαϊκός προσανατολισμός της Τουρκίας προϋποθέτει ότι η χώρα της και η ηγεσία της κοιτάζει σταθερά, προσηλωμένα προς την Ευρώπη και ότι το αποδεικνύει αυτό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζούμε ώρες εθνικής επαγρύπνησης. Οι εθνικές μας υποθέσεις βρίσκονται σε κρίσιμη καμπή. Η κοινωνία κουράστηκε στην ανασφάλεια και την αβεβαιότητα. Οι πολίτες έχουν χορτάσει από λόγια, από επικοινωνικές παραστάσεις και από δήθεν κυβερνητικές επιτυχίες. Περιμένουν κάτι και για τη δική τους επιτυχία. Οι ώρες επιβάλουν σύνεση και ψυχραιμία. Οι καιροί απαιτούν διορατικότητα και υπευθυνότητα. Είναι υποχρέωσή μας να δούμε, ο καθένας από τη θέση του, τι περισσότερο μπορούμε να κάνουμε, τι περισσότερο μπορούμε να προσφέρουμε στον τόπο μας.

(Ορθοί οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας χειροκροτούν ζωνηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Η κ. Παπαρήγα έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, όταν εκτιμάμε ότι βρίσκεται επί θύραις ένας καταστροφικός πόλεμος και ο οποίος μάλιστα θα εγκαινιάσει και άλλες διαδοχικές επιθέσεις που αφορούν ολόκληρο τον αραβικό κόσμο, αλλά και επιθέσεις που πάνε παραπέρα, στην Νοτιοανατολική Ασία, στη Βόρειο Κορέα, όταν εκτιμάμε, λοιπόν, ότι βρισκόμαστε σε μία τέτοια κρίσιμη στιγμή, τότε έχει πολύ λίγη σημασία η διακήρυξη περί ειρήνης.

Αυτό που κατά τη γνώμη μας έχει την πιο μεγάλη σημασία είναι τι γίνεται, τι κάνουμε για να παρεμποδίσουμε αυτόν τον πόλεμο. Ακόμη και το σύνθημα της αποτροπής φαντάζει χλωμό για τα προβλήματα που ζούμε.

Κατά τη γνώμη μας, λοιπόν, το καθήκον όλων όσων μιλάμε για την ειρήνη, όλων όσων διακηρύσσουμε την ειρήνη είναι τι συγκεκριμένα κάνουμε για να παρεμποδίσουμε τον πόλεμο, κυβερνήσεις, κόμματα, μαζικές οργανώσεις, λαοί, αντιπολεμικά, φιλειρηνικά κινήματα.

Κατά τη γνώμη μας αυτό το ζήτημα είναι σημείο κρίσης για κάθε κυβέρνηση, για την ελληνική Κυβέρνηση, για τα κόμματα του Κοινοβουλίου, γενικότερα για τις πολιτικές δυνάμεις.

Δεν μπορεί κανείς να κρύβεται πίσω από τις αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών διότι στις σημερινές συνθήκες και τα τελευταία χρόνια ξέρουμε πάρα πολύ καλά ότι το Συμβούλιο Ασφαλείας του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών κάλλιστα μπορεί να νομιμοποιήσει ένα βρώμικο, έναν άδικο πόλεμο και έχουμε ζήσει πάρα πολλά τέτοια παραδείγματα στο πρόσφατο παρελθόν.

Ούτε μπορούμε να καλυπτόμαστε με το επιχείρημα ότι αφού μετέχουμε σε διάφορες συμμαχίες, τότε δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτε άλλο παρά να συμμορφωνόμαστε. Μικρή χώρα η Ελλάδα, αλλά θα είναι πελώριες και μεγάλες οι ευθύνες της αν συνεχίσει τη ρότα που συνεχίζει κατ' αρχάς με τη γραμμή που ακολουθεί η ελληνική Κυβέρνηση, αλλά και με την ανοχή που δείχνει η Νέα Δημοκρατία στο συγκεκριμένο ζήτημα. Τι εννοούμε εμείς πολιτική παρεμπόδιση του πολέμου όσον αφορά την Ελλάδα και πριν απ' όλα την ίδια την ελληνική Κυβέρνηση.

Πρώτον, θεωρούμε ότι πρέπει να υπάρχει πολιτική εξόδου από τις πολεμικές προετοιμασίες του πολέμου. Εμείς δεν θα περιοριστούμε σ' αυτό που λένε άλλα κόμματα όπως ο Συνασπισμός, καμία ελληνική συμμετοχή. Ήδη η Ελλάδα συμμετέχει ενεργά στις πολεμικές προετοιμασίες και έχει υποθηκώσει τη συμμετοχή της στον πόλεμο. Εμείς, λοιπόν, λέμε ότι η Ελλάδα πρέπει να βγει από τη διαδικασία του πολέμου και το να βγει σημαίνει να πάρει πίσω όλες τις δεσμεύσεις που έχει δώσει προς τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής -για τη συμμετοχή στον πόλεμο- που δεν είναι μόνο το κορυφαίο πρόβλημα της Σούδας και η διαθεσιμότητα όλων των ελληνικών εγκαταστάσεων, των λιμανιών και των τρένων. Είναι και όλες οι πρόσθετες διευκολύνσεις -για τις οποίες βεβαίως δεν έχει ενημερωθεί το ελληνικό Κοινοβούλιο- που έχουν ζητήσει οι Ηνωμένες Πολιτείες και πρόθυμα τις έχει δώσει η ελληνική Κυβέρνηση.

Για παράδειγμα το τελευταίο γεγονός που ζήσαμε αυτές τις μέρες, ήταν όταν ένας καθηγητής του Πολυτεχνείου πήγε για επίσκεψη στις Ηνωμένες Πολιτείες. Δόθηκαν -λέει- όλα τα στοιχεία, οι εκκρεμότητες υπήρχαν ή τι υπόνειες γι' αυτόν τον άνθρωπο στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής. Και όλα αυτά υπάγονται και στους γενικούς τρομονόμους, αλλά και στα έκτακτα μέτρα πολέμου. Εδώ έχουμε έκτακτα μέτρα πολέμου. Δεν ξέρουμε π.χ. αν με την τήρηση του πολέμου δεν θα έχουμε και τίποτα έκτακτα μέτρα συλλήψεων και άλλα προληπτικά. Γιατί αφού η Ελλάδα είναι χώρα όπου μετέχει ενεργά ως βάση και ορμητήριο πολέμου, δεν ξέρουμε αν θα έχουμε και περιστολή ελευθεριών που σήμερα απολαμβάνουμε στο όνομα της έκτακτης πολεμικής κατάστασης. Αυτά δεν τα ξέρουμε. Εμείς, λοιπόν, ζητάμε εξόδο της Ελλάδας από τις πολεμικές προετοιμασίες. Να βγει η Ελλάδα από τον πόλεμο. Και έχει να κάνει και με τις στρατιωτικές δυνάμεις και με τη Σούδα.

(Θόρυβος στην Αίθουσα-κωδωνοκρουσίες)

Κράτος εν κράτει οι Ηνωμένες Πολιτείες στην Κρήτη. Ετεροδικία κλπ., αυτά τα έχουμε συζητήσει. Τα λιμάνια και τα τρένα πρέπει να είναι χώροι υποδοχής και μεταφοράς μόνο των φιλειρηνικών στρατευμάτων για να χρησιμοποιήσω αυτόν τον όρο. Μόνο εκείνων των δυνάμεων που παλεύουν για την αποτροπή και την παρεμπόδιση του πολέμου και έτσι πρέπει να χρησιμοποιηθούν.

Δεύτερον, η ελληνική Κυβέρνηση και ως Ελληνική Προεδρία να ζητήσει συγκεκριμένα ένα πολύ πρακτικό μέτρο. Την άσκηση βέτο από τις χώρες μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης που είναι και χώρες μέλη του Συμβουλίου Ασφαλείας και να το προτείνει αυτό βεβαίως και για τις εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης χώρες που είναι μέλη του Συμβουλίου Ασφαλείας του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών. Το θέμα είναι να παρεμποδίσουμε τον πόλεμο και ας μείνουν μόνες τους οι Ηνωμένες Πολιτείες με τη Μεγάλη Βρετανία να διεξάγουν αυτήν την πολεμική επιχείρηση.

Τρίτο ζήτημα. Τούτη την ώρα υπάρχουν δυο θέματα που θα δεχθούν τις παράπλευρες συνέπειες του πολέμου είτε σαν πραγματικότητα είτε και σαν πρόσχημα παράπλευρων συνεπειών. Το Παλαιστινιακό και το Κυπριακό. Ο λαλίστατος Υπουργός Εξωτερικών και η λαλίστατη Κυβέρνηση περί της ειρήνης δεν κάνουν καμία κουβέντα για τη γενοκτονία που συντελείται αυτές τις μέρες στα παλαιστινιακά εδάφη από το Ισραήλ. Είναι γνωστή δύναμη που διαθέτει όπλα μαζικής καταστροφής, τα ίδια που λέγεται ότι διαθέτει και ο Σαντάμ Χουσεϊν η ηγεσία του Ιράκ. Κουβέντα για το Παλαιστινιακό.

Κυπριακό: Τούτη την ώρα η ελληνική Κυβέρνηση από την πλευρά της ασκεί πολιτική εκβιασμού απέναντι στα κυπριακά κόμματα και στην κυπριακή ηγεσία να δεχθούν μέσα σε ασφυ-

κτικά χρονοδιαγράμματα το τρίτο σχέδιο Ανάν, το οποίο βεβαίως έχει ως κορμό το πρώτο και το οποίο, όπως δείχνουν τα πράγματα, σε ορισμένα σημεία γίνεται κατά τι ή κατά πολύ χειρότερο.

Τέλος, παρατηρούμε ότι η Κυβέρνηση –εδώ βέβαια έδωσε και η Νέα Δημοκρατία τις δικές της προτάσεις– παίρνει μέτρα για να αποτρέψει τις οικονομικές συνέπειες του πολέμου, αλλά πάντως όλα τα μέτρα που παίρνει είναι για να μη θιγούν τα κέρδη των επιχειρηματιών. Αυτά είναι τα μέτρα που παίρνει η Νέα Δημοκρατία, τα οικονομικά μέτρα, εδώ, στην Ελλάδα για τους εξαγωγείς, για τους επιχειρηματίες, οι οποίοι βεβαίως θα δεχθούν πλήγματα. Αυτό πρέπει να ψαχθεί στην Ελλάδα. Θα υπάρχουν επιχειρήσεις και επιχειρηματίες που θα κερδίσουν από τον πόλεμο, όπως γίνεται πάντα. Κάποιοι θα χάσουν, αλλά και κάποιοι θα κερδίσουν και αυτό είναι βέβαιο.

Οι εργαζόμενοι θα δεχθούν τις άμεσες συνέπειες του πολέμου, αλλά θα έχει άλλοθι η εκάστοτε ελληνική κυβέρνηση εφόσον κινείται στην ίδια «ρότα». Θα μας λέει: «Ξέρετε, πρέπει «να σφίξουμε ακόμη περισσότερο το ζωνάρι», γιατί είχαμε τον πόλεμο στο Ιράκ». Εδώ πληρώνουμε διόδια στον εθνικό δρόμο Αθήνας-Θεσσαλονίκης ύστερα από πενήντα χρόνια. Δεν θα επικαλείται η εκάστοτε κυβέρνηση τον πόλεμο του Ιράκ για να δικαιολογήσει το «σφίξιμο του ζωναριού»;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ**)

Έχω την εντύπωση ότι αυτήν τη φορά ο Πρωθυπουργός μίλησε με ειλικρίνεια. Τουλάχιστον έτσι μπορώ να εκλάβω την ομιλία του. «Σικάτη» ειλικρίνεια, ευγενική ειλικρίνεια, με σικ. Ήταν ειλικρινής και ανέπτυξε με το δικό του τρόπο αυτήν τη «νεοταξίτικη» λογική, την αμερικάνικη, αλλά εν πολλοίς και ευρωπαϊκή, γύρω από το ζήτημα της διαχείρισης κρίσεων –ο πόλεμος κατά του Ιράκ, η εισβολή στο Ιράκ, αποκαλούνται «κρίση»– αλλά υιοθέτησε καθαρά αυτήν την πολιτική. Θα προσπαθήσω να το αποδείξω αυτό παρακάτω.

Η Νέα Δημοκρατία δεν μας έπεισε καθόλου ότι θα είχε διαφορετική στάση, διαφορετική τακτική και διαφορετικούς χειρισμούς αν η ίδια ήταν κυβέρνηση. Καμία κριτική δεν έκανε στην Κυβέρνηση από μία διαφορετική οπτική, την οπτική της παρεμπόδισης ή –ας το πω κι έτσι– της αποτροπής και παρεμπόδισης του πολέμου. Αντίθετα, ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κατανάλωσε πάρα πολύ μεγάλο μέρος της ομιλίας του για να μιλήσει για την ευρωπαϊκή ενοποίηση και για το ρόλο της Ευρώπης.

Ως γνωστόν, η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι ένας από τους βασικούς «οικοδόμους» της σύγχρονης νέας τάξης πραγμάτων, της σύγχρονης ιμπεριαλιστικής τάξης πραγμάτων. Αναμφισβήτητα είναι θετική η θέση του Συνσπασμού. Όχι στον πόλεμο και όχι στην ελληνική συμμετοχή, ως το σημείο που εδώ ερωτήθηκε.

Παρ' όλα αυτά, «αδυνατίζει» αυτή η σωστή θέση με τη λογική ότι το αντίπαλο δέος στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, που αναμφισβήτητα είναι η παγκόσμια επικίνδυνη δύναμη και στο παρελθόν και τώρα, μπορεί να το αποτελέσει η Ευρωπαϊκή Ένωση πλην Μπλερ. Θα επαναλάβω για άλλη μία φορά και θα υπενθυμίσω ορισμένα πράγματα παρακάτω. Η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι από τους «χτίστες» της σημερινής λογικής.

Πού βλέπουμε τη «νεοταξίτικη» λογική του Πρωθυπουργού, η οποία βέβαια δεν είναι και καινούρια; Υιοθέτησε όλα τα προσχήματα που χρησιμοποιούν οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής για την εξασφάλιση αυτού του πολέμου, δηλαδή τα όπλα μαζικής καταστροφής που λένε ότι διαθέτει το Ιράκ και το δικτατορικό καθεστώς του Σαντάμ Χουσεϊν, που όντως τέτοιο είναι και πάρα πολύ αποκρουστικό είναι.

Για μας και για τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, την υπ' αριθμόν ένα δύναμη που έχει, παράγει, διαδίδει και πουλά τα όπλα μαζικής καταστροφής, αυτό είναι απλά και μόνο ένα πρόσχημα και «στάχτη στα μάτια» των λαών, την ίδια ώρα που το Ισραήλ είναι «σαν αστακός» στην περιοχή και δολοφονεί και τη στιγμή που μία σειρά από άλλες χώρες διαθέτουν αυτά τα όπλα μαζικής καταστροφής. Όλες αυτές οι χώρες, συμπεριλαμβανομένου και του Ιράκ, ήταν πολύτιμοι «πελάτες» των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής.

Δεύτερον, ο κύριος Πρωθυπουργός μίλησε για την 11η του Σεπτεμβρίου. Και είπε μάλιστα «οι εξελίξεις στο Παλαιστινιακό». Είναι λεία τα δύο γεγονότα που οδηγούν στην αναγκαιότητα να γίνουμε πιο αποτελεσματικοί, δηλαδή πιο πολεμοκάπηλοι στη διαχείριση των κρίσεων.

Θα ήθελα να σας υπενθυμίσω το εξής: Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας από την πρώτη στιγμή που συνέβη αυτό το τραγικό γεγονός, που αναμφισβήτητα είχε χιλιάδες αθώα θύματα, και τα οποία εμείς βεβαίως τα αθροίσαμε στα θύματα της νέας τάξης πραγμάτων, έβαλε ένα ερώτημα ποιος θα ωφεληθεί απ' αυτό το τρομοκρατικό πλήγμα και τι θα επακολουθήσει.

Όλα τα πράγματα αποδεικνύουν ποιος ωφεληθήκε, ποιος επωφεληθήκε, ποιος το χρησιμοποίησε και ποιος το αξιοποίησε. Σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να χρησιμοποιείται το επιχείρημα αυτό ότι δηλαδή κηρύσσουμε πόλεμο γενικά κατά της τρομοκρατίας και όλες οι χώρες κράτη-μέλη και στην εσωτερική και στην εξωτερική διακυβέρνηση πρέπει να έχουν σαν πρόσχημα την τρομοκρατία, όπου η λέξη «τρομοκρατία», ο όρος τρομοκρατία είναι πάρα πολύ ελαστικός και πάρα πολύ σαφής. Περιλαμβάνει μέχρι και την πραγματοποίηση απεργιών που οπωσδήποτε έχουν οικονομικό κόστος και οικονομική ζημιά για το μεγάλο κεφάλαιο.

Έρχομαι στο Παλαιστινιακό. Από πού και ως πού οι εξελίξεις στο Παλαιστινιακό οδηγούν στην ανάγκη να έχουμε αποτελεσματική πολιτική διεθνή σαν αυτή που ακούμε αυτές τις ημέρες; Οι εξελίξεις στο Παλαιστινιακό αποδεικνύουν ένα πράγμα. Αν χρειαζόταν κάπου αποτελεσματική πολιτική, ήταν απέναντι στο Ισραήλ και βεβαίως δεν εννοούμε πολεμική επιχείρηση.

Τρίτο ζήτημα. Ο κύριος Πρωθυπουργός χαρακτήρισε τη δήλωση των οκτώ χωρών παλαιών και νέων μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης σαν μία ενέργεια άσκοπη. Όχι σαν μία ενέργεια η οποία έφερε ένα βήμα πιο μπροστά στην υπόθεση του πολέμου, αλλά σαν μια ενέργεια άσκοπη.

Αν εννοείτε, κύριε Πρωθυπουργέ, ότι σε τελευταία ανάλυση δεν χρειαζόταν αυτή η ενέργεια γιατί στο κάτω-κάτω η Ευρωπαϊκή Ένωση αν γίνει ο πόλεμος δεν θα μείνει απέξω και θα το στηρίξει, σ' αυτό έχετε δικιο. Άσκοπη ενέργεια ήταν αυτή; Χωρίς σκοπό; Τι εννοείτε δηλαδή;

Εδώ, μπαίνει ένα μεγάλο ζήτημα. Το έθεσε ο Πρωθυπουργός, αλλά εμείς θέλουμε εδώ να συγκεντρώσουμε την προσοχή σας. Ο Πρωθυπουργός χρησιμοποίησε τρεις όρους «ειρήνη, τελευταία κατάληξη και τελευταίο όπλο ο πόλεμος και ανοικοδόμηση».

Με τα σημερινά δεδομένα τι εννοείτε ειρήνη; Εμείς αυτήν τη λέξη τη λατρεύουμε κυριολεκτικά, είναι σήμα μας, αλλά από μόνη της δεν λεία απολύτως τίποτα. Ειρήνη ήταν και η Συμφωνία του Όσλο, ειρηνική λύση, που υποτίθεται ότι θα έλυσε το Παλαιστινιακό. Ειρήνη είναι και τα Ντέιτον, ειρήνη ήταν και τα Ραμπουτιέν, ειρήνη ήταν και ο πρώτος γύρος του πολέμου της Βοσνίας. Ειρήνη με το πιστόλι στον κρόταφο. Είναι πολεμική ειρήνη. Δηλαδή λέμε στους λαούς ή θα σκύψετε το κεφάλι, δεν θα επιχειρήσετε καμιά θετική αλλαγή προς τα εμπρός, δεν θα αμφισβητήσετε την ιμπεριαλιστική τάξη πραγμάτων, θα παραδώσετε τον πλούτο της χώρας σας στην πλουτοκρατία της χώρας σας αλλά και στη διεθνή πλουτοκρατία, θα υποτάσσεσθε στους Αμερικανούς, στους Βρετανούς, στους Ισραηλινούς και τότε θα σας εξασφαλίσουμε ειρήνη. Θα δεχθείτε ακόμα να παραχωρήσετε εδάφη σας. Θα δέχεσθε την αλλαγή συνόρων. Θα δέχεσθε να κάνουμε επέμβαση όταν αρνείσθε να εφαρμόσετε τις αποφάσεις του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και της Παγκόσμιας Τράπεζας. Και όλα αυτά θα είναι ειρήνη.

Εμείς αυτήν την ειρήνη την απορρίπτουμε. Δεν είναι ειρήνη. Είναι πόλεμος. Κανένας δεν ξεκινά με τον πόλεμο. Ο πόλεμος γίνεται όταν οι λαοί δεν δέχονται αυτήν την πολεμική ειρήνη, την ιμπεριαλιστική ειρήνη. Και ορισμένοι μας ειρωνεύονται. Η ειρήνη λένε είναι μία. Δεν υπάρχει ιμπεριαλιστική ειρήνη. Υπάρχει όμως. Είναι ο πόλεμος.

Υπάρχει η με «ειρηνικά» μέσα καθυπόταξη των λαών. Υπάρχει η με «ειρηνικά» μέσα διχοτόμηση των κρατών. Υπάρχει η με «ειρηνικά» μέσα προσάρτηση κρατών.

Η ανοικοδόμηση! Ποια ανοικοδόμηση; Αφού σε καταστρέψω

σου δίνω χρήματα. Βεβαίως τα χρήματα τα παίρνει η πλουτοκρατία της χώρας και η κυβέρνηση που εγώ αναγνωρίζω και μάλιστα που εγώ έχω εγκαθιδρύσει, τα ανδρείκελα. Τους δίνω, λοιπόν, εκεί χρήματα για να αναδιοργανώσουν ένα κράτος, το οποίο βεβαίως θα είναι πλήρως ευθυγραμμισμένο με τις ιμπεριαλιστικές δυνάμεις. Αυτά τα «ειρήνη» και «ανοικοδόμηση» εμείς τα απορρίπτουμε. Και μ' αυτήν την έννοια όσο υπάρχουν οι άδικοι πόλεμοι θα υπάρχουν και οι δίκαιοι πόλεμοι. Όσο υπάρχει η άδικη ειρήνη, θα υπάρχει και η πάλη για τη δίκαιη ειρήνη. Και τέτοιες ήταν οι φιλειρηνικές κινητοποιήσεις παγκόσμια. Και βεβαίως δεν ήταν κινητοποιήσεις στήριξης του Σαντάμ Χουσεΐν. Ήταν κινητοποιήσεις κατά της ιμπεριαλιστικής τάξης πραγμάτων, κινητοποιήσεις που εκφράζουν τη γενικότερη δυσανεμία και αγανάκτηση για όλη αυτήν την ιμπεριαλιστική διεθνοποίηση.

Εμείς δεν θεωρούμε καθόλου αμέτοχη την Ευρωπαϊκή Ένωση, ως σύνολο και ως ξεχωριστές χώρες -τα κράτη της μάλλον, όχι τους λαούς- σε αυτό το χτίσιμο της νέας τάξης πραγμάτων.

Πώς ξεκίνησε ο πόλεμος στα Βαλκάνια; Για να μιλήσουμε για τη σύγχρονη φάση. Γιατί και μετά το '45, το «ποτέ πια πόλεμος» είχαμε αρκετούς πολέμους. Πολύ λιγότερους απ' ότι τώρα, αλλά είχαμε αρκετούς. Ήταν άλλος ο συσχετισμός, άλλη η κατάσταση.

Πώς, λοιπόν, ξεκίνησε ο πόλεμος στα Βαλκάνια; Και βέβαια σε καμία περίπτωση δεν κάνουμε πίσω από τη θέση ότι οι ΗΠΑ αντιπροσωπεύουν τον υπ' αριθμόν ένα κίνδυνο. Αλλά σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να ξεχάσουμε ότι η Γερμανία ήταν εκείνη που ξεκίνησε το ανακάτεμα και τον πόλεμο στα Βαλκάνια και άνοιξε και η όρεξη βεβαίως και στις ΗΠΑ -οι οποίες είχαν αποτραβηχτεί για τους δικούς τους λόγους από τα Βαλκάνια ή δεν έδειχναν το ίδιο ενδιαφέρον- να μπουν γιατί εδώ σου λέει μυρίζει ψηστό, γιατί Βαλκάνια σημαίνει επαφή με τη Ρωσία και την Ανατολική Ευρώπη, γιατί Βαλκάνια σημαίνει Μεσόγειος, άνοιγμα και προς τη Μέση Ανατολή κλπ.

Ξεχνάμε τις σφαγές στη Ρουάντα, τον εμφύλιο στο Σουδάν, τον εμφύλιο πόλεμο στο Κονγκό; Δηλαδή εδώ μόνο οι ΗΠΑ ήταν από πίσω; Εδώ δεν υπάρχει άμεση παρέμβαση και των ΗΠΑ και της Γαλλίας και της Μεγάλης Βρετανίας και άλλων δυνάμεων; Οι πόλεμοι, οι εστίες πολέμου που υπάρχουν στην Αφρική αντανakλούν ή δεν αντανakλούν το κυνήγι των ΗΠΑ με τις ευρωπαϊκές χώρες για το ποια θα βάλει στο χέρι της τη μία ή την άλλη περιοχή της Αφρικής;

Και δεν είναι η πρώτη φορά που έχουμε διάσταση ανάμεσα στις δυνάμεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στις ΗΠΑ. Για πρώτη φορά αυτή η διάσταση πραγματικά παίρνει ένα τέτοιο χαρακτήρα. Αλλά διάσταση υπήρχε στο Βαλκανικό, διάσταση υπάρχει στην Αφρική, διάσταση υπάρχει για χώρες της Λατινικής Αμερικής. Μόνο που αυτή η διάσταση δεν είναι πόλεμος ή ειρήνη, όπως την καταλαβαίνουμε, αλλά είναι η διάσταση των ανταγωνιστών ποιος θα πάρει το μεγαλύτερο μερίδιο από τη λεία.

Η Γαλλία και η Γερμανία δεν τα βρήκαν στη διανομή και κρατούν αυτήν τη στάση. Πολύ σωστά το φιλειρηνικό κίνημα πρέπει να αξιοποιήσει αυτές τις αντιθέσεις έστω και αν είναι προσχηματικές. Και μακάρι αυτές οι χώρες να κάνουν βέτο αύριο στο Συμβούλιο Ασφαλείας μαζί με άλλες χώρες και τη Ρωσία και τη Κίνα και να απομονωθούν πολιτικά οι ΗΠΑ και η Μεγάλη Βρετανία, και να μη γίνει πόλεμος, έστω και αν το βέτο θα είναι προσχηματικό. Αξίζει όμως τον κόπο, έστω και έτσι, οι λαοί να παλέψουν και να τραβήξουν αυτές τις χώρες σε μία τέτοια στάση. Αλλά δεν μπορούμε να πούμε ότι αυτές οι χώρες είναι ο εγγυητής της ειρήνης.

Και ακριβώς για μας μπαίνει το εξής ζήτημα. Η εγκληματική ευθύνη κυβερνήσεων και κομμάτων, για δύο -θα σταθούμε εμείς- ζητήματα, που είναι οι κορυφαίες πράξεις της οργάνωσης της ιμπεριαλιστικής τάξης πραγμάτων, που βέβαια προετοιμάστηκαν από το Βαλκανικό κλπ, από τα Μάαστριχτ και από διάφορες άλλες Συνθήκες.

Το 1999 στα πενήντα χρόνια του NATO η ψήφιση, η υιοθέτηση του νέου δόγματος του NATO, το οποίο καταργεί σύνορα,

προβλέπει επεμβάσεις και ανατρέπει το παλαιό δίκαιο, που ήταν αντανakλαση κατακτήσεων των λαών, της ύπαρξης του σοσιαλιστικού συστήματος, του κινήματος των Αδελφωμάτων κλπ.

Υπάρχει η Σύνοδος του NATO στην Πράγα το 2002 όπου εδώ υιοθετείται ομόφωνα μέχρι και η ιδέα, η επιλογή του προληπτικού κυπτήματος, που σήμερα είναι το δόγμα των ΗΠΑ. Τα συγχαρητήρια του κ. Μπους προς τον Πρωθυπουργό είναι συγχαρητήρια για τη σθεναρή ακόμα πιο φιλοαμερικανικής στάσης σε σχέση και με άλλες ευρωπαϊκές χώρες που έδειξε η ελληνική Κυβέρνηση. Και μ' αυτήν την έννοια, εμείς απορρίπτουμε το υφέρπον επιχείρημα της Κυβέρνησης, το οποίο πολλά στελέχη λένε επίσημα στο αυτί, ότι εμείς δεν μπορούμε να μην πάρουμε μέρος σ' αυτόν τον πόλεμο αφού θα γίνει, διότι δεν μπορούμε να υπολειφτούμε της ενεργητικής συμμετοχής στην Τουρκία και μάλιστα θα πάρουμε μέρος στον πόλεμο και θα έχει ανταλλάγματα η Ελλάδα. Δεν ξέρουμε μέχρι τώρα που είχε ανταλλάγματα. Μπορεί κάποιοι να είχαν ανταλλάγματα, η Ελλάδα, ο ελληνικός λαός δεν είχε. Αλλά δεν θέλουμε ανταλλάγματα με τίμημα τον πόλεμο. Τέτοια ανταλλάγματα δεν τα θέλουμε. Και μάλιστα είναι και το Κυπριακό αυτόν τον καιρό, αν η Ελλάδα δεν είναι στο πλευρό των Ηνωμένων Πολιτειών θα πάρει περισσότερους πόντους η Τουρκία. Έτσι δεν κερδίζονται μάχες, με τέτοια μέσα και με τέτοιους τρόπους. Είναι ένα από τα επιχειρήματα που ακούμε.

Εμείς λέμε το εξής: Με όποιο κόστος -ξέρουμε ότι θα υπάρχει κόστος- η Ελλάδα πρέπει να παρεμποδίσει τον πόλεμο σε ό,τι την αφορά ουσιαστικά, μη δίνοντας την Ελλάδα ως ορμητήριο αυτού του πολέμου. Μόνη της η Ελλάδα δεν μπορεί να τον αποτρέψει, αλλά μπορεί και πρέπει να τον παρεμποδίσει. Και αν, κύριε Πρωθυπουργέ, έστω και σ' αυτό το συγκεκριμένο θέμα, η ελληνική Κυβέρνηση κρατούσε αυτήν τη στάση, θα είχε την υποστήριξη ολόκληρου του ελληνικού λαού. Δεν ξέρω τι θα έκανε η Νέα Δημοκρατία στη συγκεκριμένη περίπτωση, δεν μπορώ να μιλήσω για τη Νέα Δημοκρατία, θα είχατε τη στήριξη και του δικού μας κόμματος, αν σ' αυτήν τη στιγμή παίρνατε αυτό το μέτρο της παρεμποδίσας του πολέμου. Η Ελλάδα έξω από τον πόλεμο, η Ελλάδα βοηθάει να γίνει το βέτο, ακριβώς διότι αυτός ο πόλεμος δεν θα είναι και ο τελευταίος.

Ανάταξη του αραβικού κόσμου, διακήρυξε ο κ. Μπους. Και αυτήν την ανάταξη του αραβικού κόσμου τη θέλουν και οι ηγετικές δυνάμεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης και όλες από διπλά οι χώρες που συμμορφώνονται σ' αυτές τις αποφάσεις. Ξέρουμε τι σημαίνει ανάταξη, αυτός είναι ένας καινούριος όρος. Η νέα τάξη τώρα έγινε ανάταξη. Δεν είναι τυχαίο.

Καταλαβαίνετε, λοιπόν, πού πάμε. Και η Ελλάδα είναι στο επίκεντρο αυτής της κατάστασης. Εδώ, λοιπόν, διακυβεύονται πολλά. Για ορισμένους διακυβεύεται η ενότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Θέλω να δηλώσω εκ μέρους βεβαίως του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας ότι το ζήτημα δεν είναι αν η Ευρώπη θα είναι ενωμένη ή όχι, αλλά σε ποια κατεύθυνση θα είναι ενωμένη. Και αν πρόκειται να ενωθούμε σε μια Ευρώπη που στηρίζει τη νέα τάξη πραγμάτων, που είναι υπέρ των πολέμων και είναι κατά μόνο όταν θίγονται τα οικονομικά συμφέροντα της πλουτοκρατίας, προτιμούμε αυτή η Ευρώπη να μην είναι ενωμένη γιατί θα είναι ισχυρή. Την προτιμούμε να είναι ανίσχυρη αυτή η τέτοια Ευρώπη, για να μπορούμε να παλέψουμε για μια πραγματικά ισχυρή και φιλειρηνική Ευρώπη που περνάει μέσα από ισχυρές ανατροπές και στο εσωτερικό των χωρών. Εδώ, το κίνημα ειρήνης δεν μπορεί απλώς να δρα στα επίπεδα των διεθνών σχέσεων. Το αντιπολεμικό κίνημα ειρήνης πρέπει να συμβάλει και στην ανατροπή της τάξης πραγμάτων που υπάρχει στο εσωτερικό της κάθε ευρωπαϊκής χώρας που κτίζει αυτήν την Ευρωπαϊκή Ένωση. Και δεν μπορεί, κυβερνήσεις και κόμματα που στηρίζουν ή ανέχονται τον πόλεμο ή φελλίζουν και μιλούν διστακτικά για τον πόλεμο, δεν μπορεί αυτές οι κυβερνήσεις και αυτά τα κόμματα να μην τιμωρηθούν με αγώνες και με την ψήφο. Αλλιώς η ειρήνη δεν πρόκειται να γίνει στόχος και θα μείνει ένα όραμα ανεκπλήρωτο, ένα όραμα που θα το χρησιμοποιούν οι Αμερικανοί, οι Βρετανοί και όποιοι άλλοι, για να

εξαπολύουν τον πόλεμο κατά των λαών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεφύρας): Ο Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών κ. Γιαννίτσης έχει το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΙΤΣΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η συζήτηση που έγινε μέχρι τώρα, οι προβληματισμοί, οι θέσεις που ακούστηκαν έχουν ένα κεντρικό σημείο αναφοράς και σ' αυτό το κεντρικό σημείο αναφοράς, θέλω να επικεντρώσω την ομιλία μου. Τι κάνει η Ελλάδα μπροστά στην κατάσταση η οποία διαμορφώνεται; Βεβαίως η Ελλάδα τυχαίνει αυτήν την στιγμή να έχει και την Προεδρία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τι κάνει, λοιπόν, η Ελλάδα και ως Προεδρία της Ευρωπαϊκής Ένωσης;

Θα ήθελα να σημειώσω ότι θέλουμε κατ' αρχήν να διασφαλίσουμε τρεις μείζονος σημασίας στόχους. Ο πρώτος στόχος είναι οι αξίες, οι διεθνείς θεσμοί, οι διεθνείς σχέσεις, που ως χώρα, ως κοινωνία και ως Κυβέρνηση θέλουμε να υπερασπιστούμε. Το δεύτερο είναι τα εθνικά συμφέροντα της χώρας μας και το τρίτο είναι η ευθύνη της χώρας μας ως Προεδρία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σήμερα όλο αυτό το διάστημα κάθε Έλληνας και κάθε Ελληνίδα προσβλέπει, αγωνιά θα μπορούσα να πω, τι θα κάνει η Κυβέρνηση στο θέμα αυτό και περιμένει να δει πώς η Κυβέρνησή του θα χειριστεί ένα ιδιαίτερα εκρηκτικό πρόβλημα στο οποίο εμπλέκεται μία υπερδύναμη, όλες οι άλλες μεγάλες δυνάμεις και πολλοί άλλοι πρωταγωνιστές.

Μίλησα για αξίες και θεσμούς που μας ενδιαφέρει να υπερασπιστούμε και να στηρίξουμε. Η πρώτη αξία είναι η αξία της ειρήνης, είναι η αποτροπή του πολέμου, η εξάντληση των ειρηνικών μέσων πριν από την προσφυγή στο έσχατο μέσο. Όμως η ειρήνη και η σταθερότητα έχουν δύο πλευρές, δύο πρωταγωνιστές. Και οι δύο πρέπει να δείξουν με σαφή στάση ότι θέλουν πράγματι την ειρήνη και η πίεση πρέπει να κατευθύνεται και προς τους δύο. Ο μη αφοπλισμός και μάλιστα με βιολογικά και χημικά όπλα, τα οποία έχουν χρησιμοποιηθεί τις περισσότερες φορές στην ευρύτερη περιοχή και μέσα στη χώρα του Ιράκ, δεν διασφαλίζει την ειρήνη.

Η δεύτερη αξία είναι το διεθνές σύστημα οργάνωσης των παγκόσμιων σχέσεων. Έχει μια τεράστια σημασία, είναι ένα συλλογικό αγαθό το οποίο σήμερα πρέπει να στηρίξουμε. Πρέπει να στηρίξουμε την πολιτική νομιμοποίηση της κήρυξης ή όχι πολεμικής παρέμβασης. Για μας αδιαμφισβήτητοι είναι ο θεσμός των Ηνωμένων Εθνών και είναι η διασφάλιση του κύρους των οργάνων των Ηνωμένων Εθνών, είναι η διασφάλιση της υλοποίησης των αποφάσεων του Συμβουλίου Ασφαλείας. Μονόπλευρες αποφάσεις που καταργούν το ρόλο των Ηνωμένων Εθνών ενέχουν κινδύνους για το διεθνές θεσμικό πλαίσιο από όποια πλευρά και αν προέρχονται ή διατυπώνονται.

Η τρίτη αξία είναι η διατήρηση και η ενίσχυση του ευρωπαϊκού συστήματος. Δεν θέλουμε να υπάρξει ρήγμα μεταξύ των δεκαπέντε, δεν θέλουμε να υπάρξει ρήγμα στο ευρωπαϊκό σύστημα, δεν θέλουμε να υπάρξει ρήγμα μεταξύ Ευρωπαϊκής Ένωσης και Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, δεν θέλουμε να υπάρξει ρήγμα μεταξύ Ευρωπαϊκής Ένωσης, αραβικού κόσμου και μουσουλμανικού στοιχείου.

Τέταρτη αξία είναι οι πολιτικές της ίδιας της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Έχουμε την κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική άμυνας. Είναι μια πολιτική σε πολύ πρώιμη φάση. Δοκιμάζεται αυτή η πολιτική. Πρέπει να ενισχυθεί, γιατί για εμάς -και όχι μόνο για εμάς- η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι ένα σύστημα αξιών. Δεν είναι μόνο ένα σύστημα αγορών, χρηματοδοτήσεων, ενιαίου νομίσματος. Αν μας ενδιαφέρει η πολυπολικότητα του διεθνούς συστήματος, πρέπει να ενισχύσουμε την Ευρωπαϊκή Ένωση, την εξωτερική της πολιτική, τη δυνατότητα να παίρνει αποφάσεις στον τομέα αυτό και να παίζει έναν ισχυρό ρόλο στο διεθνές σύστημα.

Η πέμπτη αξία είναι η αντιμετώπιση των νέων κινδύνων που διαγράφονται στο παγκόσμιο σύστημα όλο αυτό το διάστημα, οι κίνδυνοι αποσταθεροποίησης περιοχών ολόκληρων, οι κίνδυνοι αποσταθεροποίησης της ειρήνης. Η αντιμετώπιση των κινδύνων αυτών μέσα σε πλαίσια που να διασφαλίζουν τη διεθνή πολιτική νομιμοποίηση και το σεβασμό της δημοκρατίας, των συνταγματικών δικαιωμάτων, της προστασίας της ανθρωπίνης

αξιοπρέπειας.

Δεν πρέπει οποιαδήποτε κι αν είναι η αφορμή, οτιδήποτε και αν συμβαίνει: τρομοκρατία ή οτιδήποτε άλλο -να οδηγεί σε υποχώρηση αυτών των αξιών. Θα ήθελα εδώ, επειδή η Πρόεδρος του Κομμουνιστικού Κόμματος αναφέρθηκε στο πρόσφατο γεγονός του κ. Αγγελόπουλου, να διαψεύσω κατηγορηματικά ότι η ελληνική Κυβέρνηση έδωσε οτιδήποτε προς την κατεύθυνση που υπαινίχθηκε. Θα παρακαλούσα να μη γίνονται τέτοιες αναφορές, οι οποίες δεν έχουν καμία υπόσταση και καμία βάση. Αντίθετα, η ελληνική Κυβέρνηση αμέσως κινητοποιήθηκε για να δώσει όλη της τη στήριξη σε αυτό το θέμα.

Όλη η προσπάθεια, οι εντάσεις, οι διαφορές στην τακτική και οι διεργασίες που γίνονται πρέπει να είναι σαφέστατο ότι σε ένα πράγμα δεν αποβλέπουν: Δεν αποβλέπουν στο να δώσουν παράταση στο Ιράκ και στον Σαντάμ Χουσεΐν να συνεχίσει τις τακτικές που ακολουθεί. Αποβλέπουν στο να δώσουν το μήνυμα ότι ούτε και κατά το ελάχιστο δεν υποστηρίζουν τη θέση του και τις επιλογές του, ότι δεν μπορεί να καταπατά κάθε αξία της διεθνούς ασφάλειας, των δημοκρατικών αξιών, χωρίς να αντιμετωπίζει καμία συνέπεια, καμία πίεση, χωρίς να υπάρχει κανένας φόβος κυρώσεων.

Οι χωρίς προηγούμενο διαδηλώσεις που έγιναν το Σάββατο της 15ης Φεβρουαρίου σε όλη την Ευρώπη και σε πολλά άλλα μέρη το βασικό μήνυμα που ήθελαν να δώσουν ήταν ένα: η ειρήνη. Μαζί μ' αυτό και ορισμένα ακόμα πολιτικά ζητήματα, την εξάντληση όσο γίνεται μέχρις εσχάτων της ειρηνευτικής προσπάθειας, τη διασφάλιση της νομιμότητας, των διεθνών θεσμών, την αποφυγή μονόπλευρων παρεμβάσεων, την ανάγκη να σκεφθούμε την ανθρωπιστική τραγωδία που θα προκαλέσει ένας πιθανός πόλεμος στην περιοχή, την ανάγκη να σταθμίσουμε όλοι -κυβερνήσεις και ηγέτες- με τη μεγαλύτερη δυνατή προσοχή τις αποφάσεις που θα ληφθούν αυτό το διάστημα.

Δεν πρόκειται όμως, με κανένα τρόπο για μια μορφή υποστήριξης μιας δικτατορίας που υποστήριξε και χρησιμοποίησε τους πιο βάρβαρους τρόπους στο εσωτερικό της χώρας της, που δημιούργησε δεκάδες χιλιάδες θύματα νέα παιδιά στον πόλεμο Ιράν -Ιράκ το 1980 και καταπάτησε με πολλαπλούς τρόπους τους διεθνείς κανόνες και την ειρήνη στην περιοχή, τις έννοιες του ανθρωπισμού για τον ίδιο το λαό της, αξίες που εμείς όλοι θέλουμε να υπερασπιστούμε. Τα μηνύματα αυτά βεβαίως η ελληνική Κυβέρνηση τα είχε ενστερνιστεί από πριν. Τα μηνύματα αυτά πετύχαμε να τα περάσουμε δύο μέρες αργότερα και στα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 17ης Φεβρουαρίου.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, γύρω από το Ιράκ παίζονται σήμερα ταυτόχρονα πολλά και εξαιρετικά κρίσιμα ζητήματα. Βλέπουμε τις μεγάλες δυνάμεις του κόσμου να διαμορφώνουν τη στάση και την τακτική τους με βάση πολλούς παράγοντες, οικονομικούς, πολιτικούς, γεωστρατηγικούς, συμφέροντα, και βλέπουμε και τις μικρότερες δυνάμεις που μετέχουν στο Συμβούλιο Ασφαλείας να προχωρούν σε διάφορες τακτικές για το πώς θα ψηφίσουν γύρω από το θέμα αυτό. Βλέπουμε το Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών να είναι διχασμένο. Βλέπουμε να χαλαρώνουν ή να δυναμώνουν παλιές σχέσεις και να διαμορφώνονται νέες συμμαχίες.

Βλέπουμε την πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης να προσπαθεί να βρει κοινά σημεία αναφοράς ώστε με αξιοπιστία να προχωρήσει η εμβάθυνση της Ένωσης στο χώρο της εξωτερικής πολιτικής. Βλέπουμε να διακυβεύεται το θέμα των διεθνών θεσμών και του κινδύνου να περιθωριοποιηθούν πλαίσια και κανόνες που εξασφαλίζουν τη συνοχή του παγκόσμιου συστήματος.

Βλέπουμε να ανοίγει μια άγνωστη προοπτική για τα προβλήματα που θα δημιουργηθούν μετά από μια ενδεχόμενη παρέμβαση στο Ιράκ είτε με, είτε ενδεχομένως και χωρίς τις αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας. Βλέπουμε να δοκιμάζεται η συνοχή και ο ρόλος άλλων θεσμών. Βλέπουμε το τεράστιο ανθρωπιστικό πρόβλημα που ήδη υπάρχει -είναι ορατό σήμερα- και που μπορεί να ξεσπάσει ακόμη πιο έντονο στο προσεχές μέλλον.

Στη συζήτηση και συνάντηση που είχαμε με τον κ. Λούμπερς,

τον Ύπατο Αρμοστή των Ηνωμένων Εθνών για τους πρόσφυγες, οι εκτιμήσεις είναι ότι θα υπάρξουν τουλάχιστον εξακόσιες χιλιάδες πρόσφυγες. Μπορεί να χρειαστεί να αντιμετωπίσουμε αυτό το πρόβλημα. Η Ευρωπαϊκή Ένωση προετοιμάζεται και έχει διάφορα σχέδια για την περίπτωση που θα χρειαστεί να αντιμετωπιστεί αυτό το πρόβλημα. Όσον αφορά την Ελλάδα θα ήθελα να πω ότι έχει γίνει προεργασία, με συγκεκριμένες προτάσεις: ανεύρεση κατάλληλων κονδυλίων, σχέδια που έχουν καταρτίσει αρμόδιες υπηρεσίες -ο κ. Λοβέρδος, ο Υπουργός Εξωτερικών, είναι στην περιοχή και προσπαθεί να λύσει τέτοιου είδους ζητήματα-, συμμετέχουμε στις ανθρωπιστικές συναντήσεις για το Ιράκ στη Γενεύη, συντονίζομαστε με τα κράτη-μέλη και με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για το θέμα αυτό, συντονίζονται οι πρεσβείες μας με άλλες κοινοτικές πρεσβείες στην περιοχή, έχουμε παρουσία και συνεννόηση σε διεθνείς οργανισμούς γι' αυτό το θέμα.

Βλέπουμε επίσης, πέρα απ' όσα ανέφερα, τις επιπτώσεις που μπορεί να υπάρξουν στην οικονομία, στην ανάπτυξη, στη φτώχεια και τις αποφάσεις που πρέπει να ληφθούν. Τα θέματα όμως που έθεσε ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης για τις επιπτώσεις στην ελληνική οικονομία θα έλεγα ότι δεν είναι σωστό έτσι όπως τα ανέφερε. Πράγματι υπάρχει μία άνοδος του πληθωρισμού. Όμως υπάρχει μία τεράστια αύξηση ήδη στις τιμές των καυσίμων. Και ποια χώρα δεν είδε τον πληθωρισμό της να ανεβαίνει;

Μίλησε για τις εξαγωγές. Στην Ευρώπη το ΑΕΠ, σε αντίθεση με την Ελλάδα που κινείται σε πολύ υψηλούς ρυθμούς, κοντεύει να φθάσει στο 0%. Πώς, λοιπόν, θα πείσουμε τις αγορές των Ευρωπαίων, που οι ίδιες δοκιμάζονται από μείωση της ζήτησης και της παραγωγής, να αυξάνουν τις εξαγωγές τους από την Ελλάδα; Το θέμα του ΑΕΠ: Η Ελλάδα εξακολουθεί να έχει -και θα έχει- και το 2003 ένα πολύ υψηλότερο ΑΕΠ απ' αυτό το οποίο έχουν όλες οι άλλες περίπου ευρωπαϊκές χώρες.

Μέσα σ' ένα τέτοιο πλαίσιο γενικότερα το θέμα μας είναι πώς αντιμετωπίζουμε τα διλήμματα που τίθενται και πώς τα χειριζόμαστε. Τι τελικά θέλουμε, τι κάνουμε και βέβαια τι κάνουμε όχι σ' ένα πνεύμα άκριτου βολонταρισμού, δηλαδή ότι μπορούμε να κάνουμε οτιδήποτε, αλλά γνωρίζοντας τα δεδομένα της κατάστασης και με την έννοια του τι μπορούμε να κάνουμε. Και θα ήθελα να πω ότι εδώ το θέμα αυτό είναι μια άσκηση τεράστιας υπευθυνότητας για την Κυβέρνηση, μια άσκηση τεράστιας υπευθυνότητας για τον εθνικό χώρο, για το χώρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και για το διεθνή χώρο.

Μέχρι στιγμής κάναμε πολλά και συνεχίζουμε να κάνουμε. Όταν εδώ και πολλές εβδομάδες μιλούσαμε για τις προσπάθειές μας ως Προεδρία της Ευρωπαϊκής Ένωσης να εργαστούμε για μια Ευρωπαϊκή Ένωση με πολιτική παρουσία στο διεθνές προσκήνιο για το Ιράκ, αντιμετωπίσαμε τη δυσπιστία, την αμφισβήτηση, ακόμα και την ανοιχτή αντίδραση από ορισμένες πλευρές.

Η Σύνοδος Κορυφής όμως της 17ης Φεβρουαρίου ήταν μια μεγάλη επιτυχία για την Ελλάδα. Έδειξε ότι μια μικρή χώρα μπορεί να τολμήσει, κι αν εργαστεί συστηματικά, να πετύχει αυτό που στο διεθνή Τύπο εμφανίστηκε ως τετραγωνισμός του κύκλου. Και βέβαια ξέρουμε ότι τετραγωνισμός του κύκλου δεν υπάρχει. Δεν μπορεί να υπάρξει. Ξέρουμε επίσης ότι έχουμε δύσκολες καταστάσεις μπροστά μας. Όμως η απόφαση εκείνη ήταν μια μεγάλη νίκη, όχι μόνο για την Ελλάδα. Ήταν μια νίκη για την Ευρώπη και για την πολιτική. Ήταν μια απόφαση που εκατομμύρια πολιτών στην Ευρώπη και αλλού είχαν ανάγκη να την ακούσουν. Και ήταν εμφανή τα συγχαρητήρια που ακούστηκαν για την Ελλάδα και από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και από πάρα πολλές άλλες ηγετικές φυσιογνωμίες.

Δεν θα μνηστικά στα σημεία της απόφασης εκείνης γιατί αναφέρθηκαν ήδη από τον κύριο Πρωθυπουργό. Θα αναφερθώ όμως στα ευρύτερα πολιτικά μηνύματα. Και τα ευρύτερα πολιτικά μηνύματα ήταν ότι οι ηγέτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατανοούν ότι δεν μπορούν να δείχνουν στον κόσμο, στους πολίτες της Ευρώπης την εικόνα μιας Ευρώπης που διχотομείται ή τριχοτομείται σ' ένα τεράστιας σημασίας θέμα, απλώς και μόνο επειδή οι μηχανισμοί της κοινής εξωτερικής πολιτικής

είναι ακόμη σε αρχική φάση διαμόρφωσης.

Έδειξαν ότι οι ηγέτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν μπορούν να μη συναντώνται και να μην έχουν βασικά σημεία επαφής. Έδειξαν ότι η πολιτική προηγείται του έσχατου μέσου και ότι η ειρήνη είναι αυτό που πρέπει να επιδιωχθεί με κάθε τρόπο. Έδειξαν ότι τα Ηνωμένα Έθνη και το Συμβούλιο Ασφαλείας αναγνωρίζονται ως το κρίσιμο στοιχείο σε θέματα όπου διακυβεύεται η ειρήνη και ο πόλεμος. Έδειξαν ότι οι χώρες που παραβιάζουν τις αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας θα αντιμετωπίσουν και τις συνέπειες αυτής της παραβίασης. Όταν η παραβίαση αυτή διακυβεύει τη διεθνή ειρήνη και τη σταθερότητα έχουν να υποστούν τις συνέπειες και τις κυρώσεις που προβλέπονται από τα ίδια τα Ηνωμένα Έθνη.

Η απόφαση εκείνη δεν ήταν μία διαχειριστική απόφαση ούτε ήταν μια διαδικαστική απόφαση. Λειτουργήσε ως κατεξοχήν πολιτικός στόχος και μάλιστα διεθνούς εμβέλειας που τον πετύχαμε.

Αυτά όλα μέχρι στιγμής. Το πρόβλημα όμως εξακολουθεί να βρίσκεται μπροστά μας. Πρέπει να σκύψουμε στην ουσία του, να δούμε τις πτυχές που μας απασχολούν και να δούμε σε κάθε περίπτωση τι γίνεται από δω και πέρα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του Αναπληρωτή Υπουργού Εξωτερικών κ. Γιαννίση)

Δύο λεπτά, κύριε Πρόεδρε. Ευχαριστώ.

Μπορούμε να συνοψίσουμε με εξής τις πτυχές, μεταξύ των οποίων θα πρέπει να υπάρχει ισορροπία. Το πρόβλημα καθ' αυτό του Ιράκ, δηλαδή η εφαρμογή της απόφασης 1441 μέσω επιθεωρήσεων στο Ιράκ, βεβαίως τηρουμένων των προϋποθέσεων που καθιστούν το έργο των επιθεωρητών αποτελεσματικό. Στόχο αποτελεί, κατά πρώτον, ο πλήρης και μόνιμος αφοπλισμός του Ιράκ -κι αυτό δεν πρέπει ούτε στιγμή να διαφύγει της προσοχής- και η συμμόρφωσή του με τις αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας.

Δεύτερον, οι σχέσεις με την Ευρωπαϊκή Ένωση και ιδίως στην παρούσα περίοδο, στην οποία αναμένουμε σημαντικές αποφάσεις για το μέλλον της Ευρώπης στη Συνέλευση και μάλιστα σε τομείς καθοριστικούς για θέματα της εξωτερικής πολιτικής.

Τρίτον, η συμμαχία ένθεν και ένθεν του Ατλαντικού που είναι πολύ σημαντική για τη διεθνή ισορροπία και για την αποτελεσματικότητα της αντιμετώπισης των διεθνών προβλημάτων. Πρέπει να αναζητήσουμε την ισορροπία και όλοι θα βγουν κερδισμένοι από μία πολιτική σύγκλιση των πλευρών.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ)

Τέταρτον, το μέλλον των διεθνών θεσμών το οποίο δοκιμάζεται με τις ενδεχόμενες απόπειρες υπερκέρρασης ή περιγραφής του. Η Ελλάδα κυρίως ως χώρα που στο πλέον ακανθώδες πρόβλημα, το Κυπριακό, έχει στηριχθεί επί σειρά ετών στη διεθνή νομιμότητα και την ανάγκη εφαρμογής της, εξακολουθεί να έχει κάθε λόγο στήριξης του συστήματος των Ηνωμένων Εθνών.

Πέμπτο σημείο, οι σχέσεις με τον Αραβικό, Μουσουλμανικό κόσμο. Η Ελλάδα ειδικότερα έχει παραδοσιακούς δεσμούς με την περιοχή, με αποτέλεσμα να διαθέτει εμπειρία και ανακλαστικά κατάλληλα για πρόβλεψη των συνεπειών στο χειρισμό των κρίσεων στην περιοχή. Έχουμε πάντα κατά νου τις ευαισθησίες και τις ισορροπίες στην περιοχή, τις πικρίες και τις εξτρεμιστικές εξάρσεις. Η αντιμετώπιση του θέματος του Ιράκ εν μέρει είναι και αντίδραση στο οξύτατο πρόβλημα της τρομοκρατίας. Αλλά η πάταξη του φαινομένου αποτελεί βασικό στόχο και δεν θα πρέπει να παραγνωρίζεται ο τρόπος με τον οποίο θα φθάσουμε σε ένα επιθυμητό αποτέλεσμα.

Έκτο σημείο, η κρίση στη Μέση Ανατολή και οι ενδεχόμενες επιπτώσεις. Για το πρόβλημα της Μέσης Ανατολής είναι πολύ σημαντικό ότι τόσο μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση όσο και σε επαφές που έχουμε με την αμερικανική πλευρά υποστηρίζουμε την προώθηση της ειρηνευτικής διαδικασίας μέσω της έγκαιρης εφαρμογής ενός οδικού χάρτη και κατορθώσαμε τη διάσταση αυτή να περάσει και ως κοινή θέση στα συμπεράσματα της Συνόδου Κορυφής. Αναφέρθηκα στην ανθρωπιστική παράμετρο και δεν θα πω κάτι πρόσθετο σ' αυτό.

Θα ήθελα κλείνοντας να πω ότι σ' αυτόν τον καμβά η Ελλάδα αλλά και η Ευρωπαϊκή Ένωση αναμένουν τις εξελίξεις στα Ηνωμένα Έθνη. Όπως διαγράφεται προς το παρόν η κατάσταση, τρία είναι τα κύρια ενδεχόμενα: Υπερψήφιση της αμερικανοβρετανικής θέσης και άρα προσφυγή στις πολεμικές επιχειρήσεις. Επικράτηση της γαλλογερμανικής, άρα είτε καθυστέρηση και ανανέωση των προσπαθειών για καλύτερη εξέλιξη ή αποφυγή του πολέμου. Τρίτο ενδεχόμενο, ο συγκερασμός των απόψεων κάποια στιγμή μέσα από διαδικασίες που αυτήν τη στιγμή δεν γνωρίζουμε.

Στην εξαιρετικά γκρίζα αυτή εικόνα, κεντρικό παρανομαστικό συνιστά η στάση της Ελλάδας ως Προεδρία της Ένωσης να συμβαδίζει με τα κοινά αισθήματα και τις ανησυχίες του μέσου Ευρωπαίου πολίτη.

Πιστεύουμε ότι η πορεία μας πρέπει να είναι αποφασιστική, χωρίς παρορμητισμούς, με βάση κριτήρια που αποτελούν τα θεμέλια της υπόστασής μας ως κράτος αλλά και στο πλαίσιο της διεθνούς κοινότητας στην οποία ανήκουμε.

Ολοκληρώνοντας πρέπει να απαντήσουμε στο ερώτημα εάν μπορούμε ή όχι να πετύχουμε προσέγγιση απόψεων πολιτικής. Η απάντησή μου είναι ότι δεν ξέρω εάν μπορούμε, αλλά ότι οφείλουμε να μπορούμε. Και πάντως οφείλουμε να εξαντλήσουμε κάθε δυνατότητα να φθάσουμε σε ένα τέτοιο αποτέλεσμα. Γύρω από το Ιράκ δεν παίζονται μόνο θέματα που αφορούν τη χώρα αυτή, τον κίνδυνο χρησιμοποίησης όπλων μαζικής καταστροφής ή ισορροπίας στην περιοχή. Παίζεται η αξιοπιστία της Ένωσης, τα συμφέροντά της, ο ρόλος, η προοπτική της. Και η Ελληνική Προεδρία θεωρεί ότι τα στοιχεία αυτά αποτελούν μία κατάσταση και πρέπει να τα προστατεύσουμε και να τα ενισχύσουμε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Ο κύριος Πρωθυπουργός έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης):

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εάν εξαιρέσει κανείς την τοποθέτηση της κ. Παπαρήγα, η οποία είχε ένα διαφορετικό σημείο εκκίνησης από τα υπόλοιπα κόμματα στη Βουλή, πιστεύω ότι σε πολλά σημεία υπήρχε σύμπτωση απόψεων, η κοινή θέληση ότι θα πρέπει να κάνουμε στιδήποτε είναι δυνατόν για να υπάρξει ειρήνη και να αποφευχθεί ο πόλεμος.

Θα σχολιάσω όμως ορισμένες από τις τοποθετήσεις, γιατί πιστεύω ότι παρ' όλη αυτή την κοινή κατεύθυνση, υπάρχει μία αντίληψη σε σχέση με τα πράγματα που δεν είναι σωστή ή δε θα έπρεπε να είναι η δική μας αντίληψη.

Ο κ. Κωνσταντόπουλος παρουσίασε την εικόνα ότι η Ελλάδα παίζει ένα ρόλο εξυπηρέτησης των Ηνωμένων Πολιτειών με το να παρέχει τον κύριο ρόλο στο Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών και μέσω του τρόπου αυτού να συγκαλυφθεί η ευθύνη των Ηνωμένων Πολιτειών.

Το Συμβούλιο Ασφαλείας στη λογική αυτή παρουσιάζεται ως ένα όργανο το οποίο εμείς και κάποιοι άλλοι μπορούμε να χειραγωγήσουμε, και αυτό έχει την ευθύνη να δώσει το άλλοθι στις Ηνωμένες Πολιτείες, να αποδείξει τη μη ευθύνη τους και να συγκαλύψει έτσι τα πολεμικά σχέδια του Προέδρου Μπους. Δεν είναι έτσι τα πράγματα.

Πρώτα από όλα θα έλεγα ότι είναι περιέργο ακριβώς σήμερα που βρίσκεται ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών κ. Ανάν στην Κύπρο για να κάνει μια τελευταία προσπάθεια για την επίλυση του Κυπριακού, να δίνεται αυτή η εικόνα εδώ στην Ελλάδα για το Συμβούλιο Ασφαλείας, ενός άβουλου οργάνου το οποίο κάποιοι άγουν και φέρουν και μεταξύ αυτών και ω του θαύματος και εμείς οι Έλληνες.

Το δεύτερο και επίσης πολύ περίεργο είναι να μιλάμε έτσι για το Συμβούλιο Ασφαλείας σαν να πρόκειται για κάποια δημοτική επιτροπή ή νομαρχιακό συμβούλιο σε ένα απομονωμένο μέρος της Ελλάδας, της Ευρώπης ή όπου αλλού στον κόσμο.

Στο Συμβούλιο Ασφαλείας αυτή τη στιγμή συμμετέχουν κυβερνήσεις οι οποίες εκπροσωπούν δύο δισεκατομμύρια ανθρώπους. Η Ελλάδα έχει δέκα εκατομμύρια κατοίκους. Είναι το μισό εκατομμυριοστό όλων αυτών. Ε, μπορεί αυτοί οι ισχυρι-

σμοί για το ρόλο του να είναι αληθείς; Δεν τα πιστεύω αυτά και δεν πρέπει να τα λέμε σοβαρά σε αυτή την Αίθουσα.

Επίσης, ο όλος συλλογισμός βασίζεται στη σκέψη ότι υπάρχουμε εμείς, η Ελλάδα, υπάρχουν αυτοί οι οποίοι είναι κατά του πολέμου πάση θυσία και τα Ηνωμένα Έθνη δεν έχουν να κάνουν τίποτα σε αυτή την υπόθεση. Δεν έχει σημασία το τι θα πουν, πώς θα χειριστούν τα θέματα, τι ρόλο παίζουν.

Αυτό είναι μια μεγάλη αυταπάτη και είναι κάτι πολύ επικίνδυνο. Γιατί, όπως είπα στην ομιλία μου, στο σύγχρονο κόσμο, στο διεθνές δίκαιο ο μηχανισμός εκείνος, το όργανο εκείνο το οποίο νομιμοποιεί τις παρεμβάσεις της διεθνούς κοινότητας είναι το Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών.

Δεν μπορούμε λοιπόν να λέμε ότι αναγνωρίζουμε τα Ηνωμένα Έθνη όποτε θέλουμε στο Κυπριακό και εκεί που παίζουν ρόλο, παραδείγματος χάρη στο Ιράκ ή στο Κουβέιτ, δεν τους δίνουμε καμία απολύτως σημασία. Ε, δεν μπορεί άλλοτε μεν να θεωρούμε ότι υπάρχει αυθαιρεσία και άλλοτε δε να λέμε ότι σωστά ενεργούν και αυτό χωρίς κριτήριο ή το κριτήριο μόνο αν συμπίπτουν οι ενέργειές τους με τις δικές μας απόψεις.

Πιστεύω ότι πρέπει να δούμε τα πράγματα πολύ πιο λογικά, θεσμικά, όπως έχουν διατυπωθεί σε δεκαετίες πρακτικής.

Πολλοί διαφωνούν για το τι έκαναν τα Ηνωμένα Έθνη και το Συμβούλιο Ασφαλείας σε πολλές υποθέσεις. Αλλά κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει ότι είναι το επίκεντρο της επίλυσης των παγκοσμίων διαφορών. Και αν δε θέλουμε να έχουμε αυθαιρεσία, πρέπει ακριβώς σε αυτό το επίκεντρο να σταθούμε, να συνεργαστούμε μαζί του και να διοχετεύουμε εκεί τις αποφάσεις.

Ο κ. Κωνσταντόπουλος επίσης με ρώτησε αν εμείς στηρίζουμε τη Γερμανία, τη Γαλλία ή τις Ηνωμένες Πολιτείες.

Εγώ θεωρώ μια τέτοια ερώτηση ως άσκοπη, μια τέτοια ερώτηση ως απλοποιητική που παραβλέπει δύο σημαντικά θέματα.

Πρώτα απ' όλα, η Ελλάδα δεν καθορίζει τη στάση της με βάση το τι λέει η Γαλλία, η Γερμανία ή οι Ηνωμένες Πολιτείες. Η Ελλάδα έχει τα δικά της συμφέροντα.

Πρώτα απ' όλα, δικό μας συμφέρον είναι η αποτροπή του πολέμου. Αλλά δικό μας συμφέρον επίσης είναι η ενίσχυση των θέσεων μας σε όλα μας τα θέματα. Ο κ. Κωνσταντόπουλος ανέφερε, νομίζω περιπαικτικά, ότι ίσως επικαλεστούμε το Κυπριακό. Ναι, και το Κυπριακό είναι ένα θέμα, το οποίο πρέπει να προσέχουμε. Η Ελλάδα έχει ως θέμα της την Κύπρο, τη λύση του πολιτικού προβλήματος, την ένωση του νησιού, την ένταξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Θα το ξεχάσουμε τελειώς αυτό στο χειρισμό των θεμάτων μας; Και είναι το μόνο; Για παράδειγμα, δεν έχουμε ανοιχτό το θέμα της υφαλοκρηπίδας; Δεν υπάρχουν θέματα σε σχέση με την Τουρκία τα οποία θα πρέπει να προσέχουμε; Είτε έτσι ή αλλιώς, η Τουρκία είναι γείτονας, η Τουρκία παίζει το δικό της ρόλο και πρέπει και εμείς να έχουμε μοχλούς πίεσης και αντίδρασης, μοχλούς με τους οποίους θα προωθήσουμε τα δικά μας συμφέροντα. Και αυτό πρέπει να το σκεφτούμε.

Δεν έχουμε σχέση με τις βαλκανικές χώρες; Δε θα πρέπει να επιδιώξουμε τη συνεργασία, τη συμπόρευση, το ξεπέρασμα των προβλημάτων στη Βαλκανική και για να το πετύχουμε αυτό δε θα πρέπει να γίνουν προσπάθειες μαζί με άλλους; Και αυτό θα το ξεχάσουμε; Έχουμε το δικό μας συμφέρον και το δικό μας συμφέρον καθορίζει τη δική μας στάση!

Το δεύτερο είναι ότι η Προεδρία δεν είναι μία εθιμοτυπική υποχρέωση, η οποία μας έτυχε επειδή κάθε εξάμηνο αλλάζει η Προεδρία και ήρθε και η δική μας η σειρά και δεν έχει καμία σημασία το πώς θα χειριστούμε την Προεδρία. Η Προεδρία έχει ορισμένες θεσμικές υποχρεώσεις και μία χώρα, σ' αυτό τον κύκλο των δεκαπέντε, κρίνεται για το πώς χειρίζεται αυτές τις θεσμικές υποχρεώσεις. Μία χώρα κρίνεται με βάση την πρακτική που υπάρχει εδώ και δεκαετίες. Η πρακτική είναι ότι η χώρα την Προεδρία χώρα δε συντάσσεται με μία ομάδα κόντρα στους άλλους ή με την άλλη ομάδα κόντρα στη μία ή την άλλη χώρα.

Η έχουσα την Προεδρία χώρα έχει μία υποχρέωση, και θέλω να το τονίσω, μία υποχρέωση σύνθεσης, συμβιβασμού, προώθησης της κοινής άποψης. Άλλωστε το ξέρουν όλοι στην Ευρω-

παϊκή Ένωση ότι όταν μία ορισμένη χώρα αναλάβει την Προεδρία και η χώρα αυτή έχει ένα θέμα να επιλύσει, το θέμα αυτό παγώνει για ένα εξάμηνο, διότι όλοι τότε περιμένουν ότι η χώρα αυτή δε θα χειριστεί το θέμα της αντικειμενικά ή ότι δεν θα είναι τόσο αντικειμενική ή υπεράνω διαφορών, όπως απαιτεί η Προεδρία.

Δεν είμαστε, λοιπόν, εμείς εκείνη η χώρα η οποία θα παραβλέψει αυτό τον κανόνα και θα δώσουμε μία τελειώς διαφορετική εικόνα της Προεδρίας, μιας μαχόμενης Προεδρίας ενάντια σε κάποιους και τασσόμενοι μονάχα με ορισμένους, γιατί τότε θα χάσουμε την αξιοπιστία μας σε όλα τα θέματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το αν έγινε η 17 Φεβρουαρίου και υπήρξε μία κοινή απόφαση, οφείλεται στο γεγονός ότι τηρήσαμε ακριβώς αυτή την υποχρέωση της επιδίωξης σύνθεσης, της συνεργασίας για όλους και δεν σηκώσαμε λάβαρα, παρά το γεγονός ότι έχουμε τις απόψεις μας. Και οι απόψεις μας ήταν και είναι γνωστές σε όλους, γιατί τις εκφράσαμε και στη συνεδρίαση. Ωστόσο, παρά τις απόψεις μας, όποιες και αν είναι αυτές, επιδιώξαμε αυτό το οποίο όλοι ήθελαν από εμάς, δηλαδή τη σύνθεση. Και αυτό το πετύχαμε!

Κύριοι συνάδελφοι, ένα τρίτο σημείο είναι ότι κάπου εδώ στη συζήτηση ο κ. Κωνσταντόπουλος αλλά και η κ. Παπαρήγα παρουσίασαν σαν να είναι όλα τετελεσμένα και πορευόμαστε προς το τέλος που δεν μπορεί να αποφευχθεί η πολεμική καταστροφή. Μπορεί να είναι έτσι αλλά γιατί αυτό να το θεωρούμε οπωσδήποτε βέβαιο και να σηκώνουμε τα χέρια;

Υπάρχει εδώ ένα τηλεγράφημα του Αθηναϊκού Πρακτορείου, του Ρόιτερς και του Γαλλικού Πρακτορείου από τη Μόσχα που αναφέρει τα εξής: Οι Πρόεδροι Μπους και Πούτιν συμφώνησαν να συνεργαστούν υπέρ μιας λύσης στην ιρακινή κρίση αποδεκτή απ' όλη τη διεθνή κοινότητα. Αναφέρεται σε σημερινή ανακοίνωση του Κρεμλίνου ύστερα από τηλεφωνική επικοινωνία που είχαν οι δύο ηγέτες κατά τη διάρκεια συνομιλίας τους για το Ιράκ οι δύο Πρόεδροι. Αυτά είπε το Κρεμλίνο. Μάλιστα, δήλωσαν την πρόθεσή τους να εντείνουν τις προσπάθειες στο πλαίσιο του Συμβουλίου Ασφαλείας με στόχο την εκπόνηση ενός σχεδίου δράσης από τους δύο που θα ανταποκρίνεται στα συμφέροντα της διεθνούς κοινότητας. Αυτό τι σημαίνει; Όσο μπορείτε εσείς να συμπεράνετε, άλλο τόσο μπορώ και εγώ. Όμως δείχνει ότι υπάρχει μια κινητικότητα για την οποία εμείς αυτή τη στιγμή δεν είμαστε ενήμεροι. Και δε θα γινόταν τυχαία αυτή η ανακοίνωση ανάμεσα στη Ρωσία και τις ΗΠΑ. Αυτό σημαίνει ότι υπάρχουν ακόμα ανοικτές δυνατότητες και αυτό είπα και στην εισήγησή μου. Δε θα πρέπει να εγκαταλείψουμε την προσπάθεια να λυθεί ειρηνικά το πρόβλημα. Αυτά που έγιναν μπορεί να μην άλλαξαν ριζικά την κατάσταση, όμως αποτελούν βήματα σε μια κατεύθυνση συνεχούς διαλόγου, ανταλλαγής απόψεων, προσπάθειας σύνθεσης και έτσι μπορεί το τέλος να μην είναι το αναπόφευκτο που αναφέρεται συνεχώς. Μπορεί να είναι κάτι διαφορετικό, θέλω να το πω, για να μην πει κανείς ότι δεν προέβλεψα σωστά, αλλά επαναλαμβάνω μπορεί να είναι και κάτι διαφορετικό και δεν πρέπει να χάσουμε αυτή την ευκαιρία.

Ως προς τα ειδικά θέματα τα οποία αναφέρθηκαν η Ελλάδα δεν πρόκειται να αποστείλει στρατεύματα ή στρατιωτικές δυνάμεις στο Ιράκ. Όμως για τη φρεγάτα πρέπει να πω ότι υπάρχει στον Περσικό Κόλπο μετά την 11η Σεπτεμβρίου και παραμένει εκεί με βάση τις αποφάσεις που πάρθηκαν τότε και με βάση αυτές έχουν γίνει και πολλά άλλα εν τω μεταξύ τα οποία δεν έχουν σχέση με το Ιράκ και εξακολουθούν να ισχύουν. Δεν κατέβηκε η σκηνή την 11η Σεπτεμβρίου και δε δόθηκε εντολή να επιστρέψουν όλοι σπίτια τους και να μην υπάρχει κινητοποίηση. Στην περίπτωση που ο Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών και το Συμβούλιο Ασφαλείας πάρουν ορισμένες αποφάσεις η Ελλάδα θα κάνει αυτό που πρέπει να κάνει σύμφωνα με τις διεθνείς υποχρεώσεις της, στο πλαίσιο του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών και στο πλαίσιο των άλλων διεθνών συμφωνιών που έχει υπογράψει.

Θέλω να κάνω ένα σχόλιο σε σχέση με το θέμα που θίχθηκε από τον κ. Καραμανλή για τις οικονομικές εξελίξεις. Νομίζω πως όχι σωστά ο κ. Καραμανλής θέλησε πάλι εδώ να διαγράψει

μία ζοφερή πραγματικότητα για την ελληνική οικονομία. Πολύ σύντομα θα πω πως θα ήταν αντικειμενικός αν έπαιρνε σαν παράδειγμα το διεθνή Τύπο σήμερα, γιατί δεν έχει παρά να κοιτάξει κανείς τις γαλλικές εφημερίδες, τις αγγλικές και τις γερμανικές να δει, όπως ανέφερε ο κ. Γιαννίτσας, ότι οι ρυθμοί ανάπτυξης στις χώρες αυτές είναι περί το μηδέν ή λίγο πάνω από το μηδέν ότι έχουν προβλήματα πληθωρισμού μεγαλύτερα από τη χώρα μας. Στη Γαλλία και αλλού υπάρχουν προβλήματα ελλειμμάτων πολύ μεγαλύτερα από τα δικά μας. Η Ελλάδα, λοιπόν, μέσα σ' αυτό το πλαίσιο έχει καταφέρει να αντέξει, γιατί αν στο τέλος του χρόνου η ανάπτυξη δεν είναι 3,8% και μπορεί λόγω του Ιράκ να είναι χαμηλότερη, δε θα είναι όμως 0 ή 0,2% όπως είναι σ' αυτές τις χώρες.

Και γιατί να το αποσιωπούμε αυτό; Και γιατί να κραδαίνουμε εδώ πάντα την εικόνα της καταστροφής και να δημιουργούμε έτσι την αίσθηση στον κόσμο ότι είμαστε σε χειρότερη κατάσταση από τους άλλους, ενώ δεν είναι έτσι; Και βέβαια, οι επιχειρήσεις το ξέρουν. Και οι επιχειρήσεις ξέρουν ότι εδώ οι συνθήκες είναι διαφορετικές –για πολλούς και ειδικούς λόγους, αλλά και για την οικονομική πολιτική– απ' ό,τι είναι σε άλλες χώρες. Βεβαίως θα κάνουμε αυτό που πρέπει σε σχέση με τα τιμολόγια των ΔΕΚΟ, με το πετρέλαιο, την απελευθέρωση αγορών κλπ.

Κλείνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω κι εγώ, όπως κι εσείς, να αναφέρω ότι βρισκόμαστε σε μια κρίσιμη κατάσταση και εκείνο το οποίο πρέπει να επιδιώξουμε –και η ελληνική Κυβέρνηση και η Ελληνική Προεδρία θα το επιδιώξει με κάθε τρόπο– είναι να μη γίνει ο πόλεμος, να ξεκαθαρίσει η κατάσταση το ταχύτερο και να πραγματοποιήσουμε μια προσπάθεια, για να υπάρξει πάλι ειρήνη και συνεργασία στην περιοχή. Διότι αυτή είναι η προϋπόθεση της ανάπτυξης, αυτή είναι η προϋπόθεση για να πορευθούμε τα υπόλοιπα χρόνια με περισσότερη ευημερία για τους πολίτες.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Κωνσταντόπουλος έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα περίμενα στην δευτερολογία του ο κύριος Πρωθυπουργός να πει αυτό το απλό, που αποκομίζει ως εντύπωση ο Έλληνας πολίτης: ότι πολλά απ' αυτά που ειπώθηκαν από τα κόμματα της ελληνικής Βουλής, μπορούν να αποτελέσουν περιεχόμενο μιας απόφασης ενός εθνικού συμβουλίου, σε αυτήν την κρίσιμη στιγμή, για την αντιμετώπιση της μεγάλης πρόκλησης, η οποία αφορά και στη χώρα μας και στην Ευρώπη και στην ανθρωπότητα ολόκληρη.

Δεν καταλαβαίνω, όμως, γιατί, προκειμένου να εξοικονομήσει μια δευτερολογία με αιχμές, εναντίον των κομμάτων της Αντιπολίτευσης, είτε αποδίδει διαφορετικές αφητηρίες στη θεώρηση του όλου θέματος από το Κομμουνιστικό Κόμμα –και κάθε κόμμα έχει τις δικές του αφητηρίες και τη δική του φιλοσοφία– είτε αποδίδει μηδενιστική διάθεση και καταστροφολογία στη Νέα Δημοκρατία είτε απλουστευτικές απόψεις στο Συνασπισμό, οι οποίες, ούτε λίγο ούτε πολύ, μηδενίζουν το ρόλο του Συμβουλίου Ασφαλείας και μάλιστα σε μία κρίσιμη περίοδο, που είναι ο Γενικός Γραμματέας του ΟΗΕ εδώ. Και δεν επιτρέπεται σε αυτή την κρίσιμη περίοδο να ακούγονται απόψεις σαν αυτές του κ. Κωνσταντόπουλου, ο οποίος λέει, περίπου, ότι το Συμβούλιο Ασφαλείας είναι σαν μια δημοτική επιτροπή. Πραγματικά δεν καταλαβαίνω για ποιο λόγο αισθάνεται ο κύριος Πρωθυπουργός ότι πρέπει να καταφεύγει στη στρέβλωση των απόψεων των άλλων, για να εξοικονομήσει απαντήσεις αιχημικές.

Εγώ θα επισημάνω τα πολύ σοβαρά ζητήματα, τα οποία ετέθησαν σήμερα. Ανέφερε ο κύριος Πρωθυπουργός και κάτι ακόμη: ότι χλευαστικά είπε ο κ. Κωνσταντόπουλος πως κάποιος θα μας πουν ότι και το Κυπριακό είναι εθνικό πρόβλημα. Ελπίζω να μην κατηγορηθεί ο Συνασπισμός και ο Πρόεδρος του ως προδότες, διότι βάζουν –δήθεν– σε δεύτερη μοίρα το Κυπριακό πρόβλημα.

Για να είμαστε, όμως, σαφείς εδώ στη Βουλή, να κάνουμε χρήση αυτών που ελέγχθηκαν. Ο επικείμενος πόλεμος θα δημιουργήσει πρόσθετες δυσκολίες στο Κυπριακό σε αυτή την ευαίσθητη τελικά φάση ένταξης στην Ευρωπαϊκή Ένωση, καθώς γενικεύει και νομιμοποιεί τη στρατιωτική ισχύ ως μέσο επίλυσης των διεθνών προβλημάτων. Αυτά είπα. Εάν θέλετε να τα διαστρεβλώνετε, πρόβλημά σας. Επίσης, είπα με πολύ σαφή τρόπο ότι είναι ένας πόλεμος που αποφάσισαν οι ΗΠΑ και που προσπαθούν να τον επιβάλουν στους συμμάχους τους στο ΝΑΤΟ, να τον επιβάλουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση, να τον επιβάλουν στον ΟΗΕ.

Και έχει γίνει πια σαφές ότι, αν υπάρξει πλειοψηφία στο Συμβούλιο Ασφαλείας σε αυτή ή σε μια επόμενη φάση υπέρ της πρότασης του κ. Μπους, αυτό θα είναι αποτέλεσμα πιέσεων και εκβιασμών σε κυβερνήσεις που ολοφάνερα αλλάζουν υπό πίεση την άποψή τους. Δεν άλλαξε ο κ. Αθνάρ στάση μετά την άτυπη Σύνοδο Κορυφής; Δεν άλλαξε ο κ. Μπλερ στάση; Λέμε λοιπόν ότι αν διαμορφωθεί μια τέτοια εκβιασμένη πλειοψηφία, μια τέτοια απόφαση που θα ληφθεί υπό τέτοιους όρους, δεν μπορεί να νομιμοποιήσει αυτό τον πόλεμο. Και βεβαίως το Συμβούλιο Ασφαλείας είναι εκείνο που κρίνει. Και εκείνο που ζητήσαμε εμείς είναι να υπάρξει ενεργός διπλωματική και πολιτική δραστηριότητα, ώστε το Συμβούλιο Ασφαλείας να μην οδηγηθεί σε κατά πλειοψηφία απόφαση, αλλά να αποτρέψει το σχετικό πόλεμο.

Είπε επίσης ο κύριος Πρωθυπουργός ότι ο κ. Κωνσταντόπουλος εμφανίζει τα πράγματα ως τετελεσμένα και αφού έχει αποφασιστεί ο πόλεμος και θα γίνει ο πόλεμος, να σηκώσουμε τα χέρια ψηλά! Αυτό είπα ή το ακριβώς αντίθετο; Η προληπτική διπλωματία, η ενεργός δραστηριότητα και στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στα πλαίσια του ΟΗΕ, να μην επιτρέψει να γλιστρήσουμε προς αυτή την κατεύθυνση. Γιατί δε νομίζω, κύριε Πρωθυπουργέ, να αγνοείται το οργιώδες παρασκήνιο που γίνεται στα πλαίσια του ΟΗΕ, για μια εκβιασμένη πλειοψηφία. Και ευτυχώς που μέχρι σήμερα αυτή η εκβιασμένη πλειοψηφία δεν έχει σχηματισθεί. Και σήμερα που βγαίνει από το Συμβούλιο Ασφαλείας –από τη συνεδρίαση κεκλεισμένων των θυρών– ο Γάλλος Υπουργός λέει: «Η πλειοψηφία των δεκαπέντε μελών του Συμβουλίου εκτιμά ότι το Ιράκ μπορεί να αποπληστεί με ειρηνικά μέσα». Να ενισχύσουμε λοιπόν αυτή τη θέση ως ελληνική Κυβέρνηση και μάλιστα με συγκεκριμένο τρόπο, με πρωτοβουλίες διπλωματικές στα πλαίσια εκείνα τα οποία μπορούν να οδηγήσουν προς αυτή τη θετική εξέλιξη, να αποτραπεί ο πόλεμος.

Για να πούμε τα πράγματα με το όνομά τους, κύριε Πρωθυπουργέ, και να μη λέμε περιγραφές γύρω από τον πυρήνα της πραγματικής πια ιστορικής δοκιμασίας που διανύουμε. Το δεύτερο ψήφισμα που επιδιώκει ο κ. Μπους και ο κ. Μπλερ, είναι δικαιολογημένο ή αδικαιολόγητο; Είναι αδικαιολόγητο και γίνεται για να εξοικονομήσει μια φόρμουλα. Η θέση της ελληνικής Κυβέρνησης είναι αυτή; Πείτε την παρασκηνακά, πείτε την με οποιαδήποτε μέτρα, αλλά το δεύτερο ψήφισμα που σήμερα επιδιώκεται είναι αδικαιολόγητο. Εκείνο που ζητάμε είναι να καταστεί σαφές, διπλωματικά και πολιτικά, ότι δεν χρειάζεται άλλο ψήφισμα. Και επειδή αναφερθήκατε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σας λέω ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, με πλειοψηφία αποφάσισε ότι το ψήφισμα 1441 του Συμβουλίου Ασφαλείας, δεν επιτρέπει τη χρήση βίας και την έναρξη πολέμου, δεν δικαιολογεί τον πόλεμο. Αυτό να πούμε και πάνω σ' αυτό να οικοδομήσουμε ένα ολόκληρο σχέδιο διπλωματικών και πολιτικών παρεμβάσεων.

Θα ήθελα επίσης να επισημάνω ότι δεν αρκεί μονάχα να επικαλούμαστε το αντιπολεμικό κίνημα, γιατί κάθε μέρα που περνάει το αντιπολεμικό κίνημα συνδέεται με το φιλεργονικό κίνημα που είναι η υπεράσπιση του δικαιώματος στη ζωή. Όταν είμαι εναντίον του πολέμου και υπέρ της ειρήνης, υπερασπίζομαι το ανθρώπινο δικαίωμα στη ζωή. Και το φιλεργονικό κίνημα κάθε μέρα και περισσότερο συνδέεται με το κίνημα για κοινωνική πολιτική που αντιμετωπίζει τη φτώχεια, την εξαθλίωση και τους αποκλεισμούς, με το κίνημα που στηρίζει την ανάγκη προστασίας και δημοκρατικών εγγυήσεων των δικαιωμάτων και των

πολιτικών ελευθεριών, με το κίνημα για την προστασία του περιβάλλοντος και με το κίνημα για τον εκδημοκρατισμό του ΟΗΕ και για ένα Συμβούλιο Ασφαλείας που θα λειτουργεί χωρίς να διατρέχει τον κίνδυνο αυτών των μεθοδεύσεων για την εκβίαση μιας ευκαιριακής πλειοψηφίας. Αυτό σημαίνει ότι παριστάνουμε το Συμβούλιο Ασφαλείας ως δημοτική κίνηση; Και αυτό σημαίνει ότι σήμερα που είναι εδώ ο Ανάν, μιλάει ο Πρόεδρος του Συνασπισμού απαξιωτικά για τον ΟΗΕ, όταν όλοι έχουμε αγωνιστεί για να υπάρχει η συλλογική αντιμετώπιση των περιφερειακών, διεθνών και τοπικών προβλημάτων και να μην υιοθετηθεί η αντίληψη της μονομερούς απάντησης, η άποψη του κ. Μπους ότι εγώ θα κάνω και μόνος μου τον πόλεμο;

Επίσης θα ήθελα να επισημάνω και μια άλλη άποψη. Σαφώς τα εθνικά συμφέροντα, τα συμφέροντα της Ευρώπης, τα συμφέροντα της ανθρωπότητας σταθμίζονται, συνεκτιμώνται και κάθε κυβέρνηση κάνει τους χειρισμούς της. Εμείς θέλουμε να κάνετε σωστούς χειρισμούς. Θα μπορούσατε αυτή την κοινή, στον πυρήνα της, αντίληψη των κομμάτων να την αξιοποιήσετε.

Θα μπορούσε η Βουλή να βγάλει ένα ψήφισμα με αυτό τον πυρήνα. Δεν επιτρέπεται από τον Κανονισμό κ.λπ. Τα γνωρίζω αυτά και τα γνωρίζουμε όλοι. Πρέπει όμως να βρούμε έναν τρόπο, ώστε το ελληνικό Κοινοβούλιο να διατυπώσει αυτόν τον πυρήνα των κοινών απόψεων εναντίον του πολέμου υπό μορφή πολιτικής θέσης και εσεις ως Κυβέρνηση να το αξιοποιήσετε διαπραγματευτικά στη διεθνή σκηνή. Να το αξιοποιήσετε, έτσι, ώστε πραγματικά να ενισχύσετε την προσπάθεια που πρέπει να καταβάλουν όλες οι ευρωπαϊκές κυβερνήσεις για να μη γίνει ο πόλεμος.

Εγώ, σήμερα, δεν έχω την πρόθεση να αναψηλαφήσω τις ελληνοαμερικανικές σχέσεις, ρωτώντας σας τι γίνεται με τη Σούδα, τι γίνεται με τις βάσεις. Θέλω απλώς να πούμε τα πράγματα με μια ιστορική ευθύνη. Σε τέτοιες περιόδους κρίσης και επικείμενων πολέμων –ή πολέμων εν εξελίξει– φαίνεται πόσο επιζήμια είναι η διπλωματία, που οδηγεί στην υπογραφή βάσεων στο κυριαρχικό έδαφος μιας χώρας για την εξυπηρέτηση πολεμικών στόχων. Η Σούδα είναι ορμητήριο για τον πόλεμο και για την προπαρασκευή του και για την υλοποίηση των αποφάσεων του Μπους, αν γίνουν αύριο.

Οι βάσεις στην Πρέβεζα υπηρετούν στόχους στρατηγικής σημασίας για την εξυπηρέτηση αυτών των πολεμικών σχεδίων. Πείτε εδώ, αν μέχρι σήμερα σας έχουν ζητηθεί διευκολύνσεις, ποιες είναι αυτές που δίνονται ή που θα ζητηθούν, πέραν αυτών των βάσεων. Η άποψη η δική μας είναι σαφής και νομίζω ότι η ελληνική Βουλή μπορεί να βοηθήσει.

Η Ελλάδα ως Προεδρία και ως ελληνική Κυβέρνηση να συνταχθεί με τις δυνάμεις της ειρήνης, με τις δυνάμεις που δε θέλουν τον πόλεμο, που δε θα δώσουν καμιά βοήθεια και δε θα έχουν καμιά συμμετοχή σ' αυτόν. Στο Συμβούλιο Ασφαλείας και στον ΟΗΕ, η προληπτική διπλωματία και της Ευρωπαϊκής Προεδρίας να είναι κόντρα στη στάση, λόγου χάριν, του κ. Αθνάρ, κόντρα στη στάση του κ. Μπλερ, κόντρα στη στάση κάποιων Ευρωπαίων κυβερνητών, οι οποίοι προτιμούν την ευρωατλαντική ομπρέλα και όχι τη στρατηγική αυτονομία της Ευρώπης, εναντί της αυτοκρατορικής ηγεμονίας των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής. Μια τέτοια στάση ζητήσαμε και μια τέτοια στάση ζήτησε και ο ελληνικός λαός.

Επιτρέψτε μου να πω μια παρατήρηση μόνο και να τελειώσω με αυτήν. Η απόφαση, την οποία έχει πάρει ο κ. Μπους γι' αυτό τον πόλεμο, είναι στην ίδια γραμμή με την απόφαση που πήρε για να αποσύρει την υπογραφή των ΗΠΑ από τη συμφωνία στα πλαίσια του ΟΗΕ, για την εφαρμογή της σύμβασης του '72, που απαγορεύει τα βιολογικά όπλα, με τη δήλωση που έκανε ότι δεν θα κυρώσει τη συμφωνία για την πλήρη απαγόρευση των πυρηνικών δοκιμών, με τη στάση που πήρε κατά της συμφωνίας για τα μικρά όπλα που τροφοδοτούν το μεγαλύτερο μέρος του παράνομου εμπορίου όπλων, το οποίο ανθεί και σε κοντινές μας περιοχές είναι στην ίδια γραμμή, πάνω απ' όλα, με τη στάση που τήρησε και κατάργησε τη συμφωνία για τον περιορισμό των συστημάτων αντιβαλιστικής άμυνας, γιατί θέλει να προχωρήσει ενδεχομένως στο πρόγραμμα του «πολέμου των άστρων», με την άρνηση να κυρωθεί η Συνθήκη του Κιότο για το περιβάλλον,

με τη μη προσυπογραφή του καταστατικού του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου του ΟΗΕ.

Επειδή πρέπει να λέμε κάποια πράγματα με το όνομά τους, γνωρίζετε ότι υπάρχει ψήφισμα του Συμβουλίου Ασφαλείας, κύριε Πρωθυπουργέ, το οποίο εμείς επικαλούμαστε και στη διακήρυξη των κομμάτων της Ευρωπαϊκής Αριστεράς και στην κοινή έκκληση που κάναμε με το εξόριστο κομμουνιστικό κόμμα του Ιράκ. Πρόκειται για ψήφισμα του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ από τον Απρίλιο του 1991, με αριθμό 688, για τα ανθρώπινα δικαιώματα στο Ιράκ.

Να, λοιπόν, ένα πρόγραμμα εκδημοκρατισμού του Ιράκ. Επιθεωρητές και για τα ανθρώπινα δικαιώματα, έτσι ώστε να μην είναι ο πόλεμος δήθεν μέσο για την επιβολή δημοκρατίας, γιατί ο πόλεμος είναι όλεθρος. Αυτές τις αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας επικαλούμαστε και δε θέλουμε το Συμβούλιο Ασφαλείας να πάει κόντρα στις δικές του θέσεις.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Καραμανλής έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε μια συζήτηση, εκτιμώ, υψηλού επιπέδου και για ένα πάρα πολύ σοβαρό θέμα με τις προεκτάσεις του, οφείλω να πω ότι μου προξένησε αλγεινή εντύπωση το γεγονός ότι ο Πρωθυπουργός δεν απέφυγε να διολισθήσει, για μια ακόμη φορά, στην προσφυγή του τακτική, του να διαστρέφει τα όσα έχουν πει οι άλλοι ομιλητές και να επιχειρεί επίθεση εναντίον μας.

Αν δεν το καταλάβατε, θέλω να το επαναλάβω. Σας είπαμε ότι υπάρχουν και μπορεί να προκύψουν σοβαρά προβλήματα για την οικονομία και όχι μόνο. Σας προτρέψαμε να πάρετε τα μέτρα που χρειάζονται. Σας κάναμε και συγκεκριμένες προτάσεις. Εσείς, αντί να ασχοληθείτε με τις προτάσεις, αντί να απαντήσετε ενδελεχώς σε καθενιά από αυτές, αντί να προτείνετε και άλλα, αφιερώσατε την αναφορά σ' εμάς και στις θέσεις μας, σε μια επίθεση εναντίον μας. Και ρωτώ ευθέως: Γιατί τόσο μικροψυχία; Τι χούι είναι αυτό; Τι συνήθεια είναι αυτή; Νομίζετε ότι κερδίζετε εσείς ή η Κυβέρνηση ή το ελληνικό Κοινοβούλιο; Κερδίζει κανένας από αυτές τις αναφορές;

Δεν ήθελα να το πω, αλλά αισθάνομαι την ανάγκη να το πω. Σκεφτόσαστε τι θα γινόταν, αν ήσασταν εσείς Αντιπολίτευση σε μια τέτοια διεθνή κρίση; Με πόση ανευθυνότητα θα συμπεριφερόσασταν; Θα είχατε σηκώσει τα πεζοδρόμια. Θα πουλάγατε φθηνό αντιαμερικανισμό κι αντιευρωπαϊσμό, θα κάνατε στιδή-ποτε χάριν του λαϊκισμού που σας διακρίνει. Για να είμαστε απόλυτα ειλικρινείς, δεν μπορείτε να το αποφύγετε και τώρα, που είστε Κυβέρνηση. Δεν μπορεί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από τη μια ο Υπουργός των Εξωτερικών να επιδιώκει τελεσίγραφα στη Βαγδάτη και να αρθρογραφεί υπέρ των θέσεων των Ηνωμένων Πολιτειών στον αμερικανικό Τύπο και από την άλλη ο Γραμματέας του κόμματός να επιτίθεται λάβρος κατά της Αμερικής σε αντιαμερικανικά συλλαλητήρια. Έλεος! Υπάρχει και όριο στο λαϊκισμό!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Εν πάση περιπτώσει, με τη στάση που έχουμε θα έπρεπε να μας ευγνωμονείτε. Δεν το χρειαζόμαστε. Απλώς δείχνει την ποτική μας διαφορά. Και, εν πάση περιπτώσει, αφού δεν έχετε το ανάστημα να το καταλάβετε, τουλάχιστον προσπαθήστε να το μπηθείτε. Κάτι θα έχετε να κερδίσετε από αυτό.

Έρχομαι στο συγκεκριμένο. Εγώ δεν είπα για ζοφερή εικόνα ούτε για καταστροφή. Είπα ότι η ελληνική οικονομία έχει πολύ σοβαρά προβλήματα. Αν δεν το καταλαβαίνετε, είστε ανάξιος να είστε Πρωθυπουργός. Όλοι το ξέρουν αυτό. Όλοι οι πολίτες της χώρας ξέρουν ότι υπάρχουν πολύ σοβαρά προβλήματα στην οικονομία, σε όλους τους τομείς της οικονομίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και μην κρύβεστε πίσω από ένα δεικτή, που ξέρετε ότι κι αυτός, λόγω ιδιαιτερώσεων συνθηκών, βρίσκεται πάνω από τον ευρωπαϊκό μέσο όρο. Δεν είναι όμως η ώρα σήμερα να μπούμε αναλυτικά στην οικονομία. Εκείνο που θέλω να επισημάνω, για μια ακόμη φορά, είναι: μην κρύβεστε πίσω από ψέματα και από εικονικές πραγματικότητες. Υπάρχουν προβλήματα, θα επιδεινωθούν τα προβλήματα, αν παραταθεί η κρίση κι ιδίως αν έχου-

με το απευκαίο ενδεχόμενο της σύρραξης. Την πραγματικότητα αυτή την ξέρουν όλοι οι Έλληνες. Η αβεβαιότητα είναι διάχυτη στην αγορά και γι' αυτό οφείλτε να πάρετε μέτρα. Το να μας λέτε εδώ, ως επιστέγασμα της δευτερολογίας σας, «θα κάνουμε αυτό που πρέπει», το εύχομαι και το ελπίζω, αλλά ελάχιστα αισθάνομαι ικανοποιημένος και ελάχιστα με καθησυχάζει αυτή η γενικόλογη και αφηρημένη διαβεβαίωση. Συγκεκριμένα μέτρα, άμεσος σχεδιασμός, γρήγορα ανακλαστικά και, πάνω από όλα, πολιτική ξεκάθαρη και συγκροτημένη στους τομείς που σας είπαμε ή και σε άλλους, αν έχετε ανάλογες προτάσεις. Αλλά όχι να τα γυρνάτε ανάποδα και να μέμφεστε εμάς, επειδή σας είπαμε: λάβετε πρόνοια, για να μην εξελιχθούν τα πράγματα πολύ χειρότερα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κάποιοι μέμφονται και μέσα στην Αίθουσα -σεβαστές είναι όλες οι απόψεις- τον Πρωθυπουργό, κάποιοι σας μέμφονται για τον πόλεμο. Εγώ δε θα το κάνω αυτό, γιατί στο τέλος-τέλος δε σας αποδίδω τέτοια πλανητική εμβέλεια. Εντάξει, μπορεί κάποιοι συνεργάτες σας ή πρώην συνεργάτες σας να λένε ότι είστε η «νέα ήπειρος της πολιτικής», αλλά εν πάση περιπτώσει αυτά είναι περισσότερο στο χώρο της θυμίδας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Δε θα σας κάνω -και δεν σας κάνω- κριτική γι' αυτό. Εγώ εκείνο που σας επισημαίνω είναι η ανάγκη, η υποχρέωσή κι η ευθύνη που έχετε να υπερασπιστείτε, όσο γίνεται πιο αποτελεσματικά, τα εθνικά συμφέροντα. Και θέλω να πω δύο λέξεις γι' αυτό, απαντώντας και στις απόψεις των άλλων κομμάτων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαι -και φαντάζομαι ότι όλοι είμαστε- κατά του πολέμου και, όσο περνά από το χέρι μας, πρόθυμοι να βοηθήσουμε στο να μη γίνει πόλεμος. Την είπαμε τη θέση μας καθαρά και ξάστερα και θα την ξαναπούμε! Εάν όμως, ανεξάρτητα από την επιθυμία μας, ανεξάρτητα από τη βούλησή μας, γίνει αυτός ο πόλεμος, τότε ένα είναι το χρέος μας: να προσπαθήσουμε, να υπερασπιστούμε, να προωθήσουμε με κάθε τρόπο τα συμφέροντα της χώρας, τα συμφέροντα της Ελλάδας!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Εγώ τουλάχιστον έτσι το καταλαβαίνω και σας το λέω με απόλυτη ειλικρίνεια. Έτσι αισθάνομαι το χρέος μου, έτσι την εντολή των πολιτών, έτσι το καθήκον μου -το καθήκον μας!- έναντι του έθνους και της ιστορίας του!

Τα συμφέροντά μας σ' αυτή την κρίση είναι τα εξής πολύ συγκεκριμένα: Πρώτον, να μην πάθουμε καμία ζημιά στα εθνικά θέματα και μάλιστα στο Κυπριακό, που είναι σ' αυτήν την κρίση-μη φάση. Δεύτερον, να αποφύγουμε ή έστω να περιορίσουμε στο ελάχιστο δυνατό τις αρνητικές οικονομικές συνέπειες από έναν τέτοιο πόλεμο. Τρίτον, να επιδιώξουμε και να επιτύχουμε κάποια σφέλη α) στην προσπάθεια κοινού ελέγχου των εξωτερικών συνόρων της Ένωσης, β) στην ιδρυση πιθανώς της Ευρωπαϊκής Ακτοφυλακής και βέβαια γ) στην πρόοδο επιτέλους της Κ.Ε.Π.Α.. Τέταρτον, να βοηθήσουμε -είναι γενικότερο το θέμα, αλλά μας αφορά άμεσα, γιατί είμαστε η μόνη χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που εξακολουθεί να απειλείται -να αξιοποιηθεί η τραυματική εμπειρία αυτής της κρίσης, για να επιταχυνθεί επιτέλους η πορεία προς την πολιτική ενοποίηση της Ευρώπης.

Μόνον έτσι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα έχει η Ευρώπη ουσιαστικό ρόλο στις διεθνείς εξελίξεις. Μόνον έτσι θα μπορεί να έχει πραγματικά ισορροπημένες σχέσεις με τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Η Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Παπαρήγα έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.): Ο κύριος Πρωθυπουργός έθεσε ένα ερώτημα, εάν πιστεύουμε ή όχι ότι μπορεί να αποφευχθεί ο πόλεμος. Το πιστεύουμε! Και αυτό μπορεί να γίνει κάτω από διάφορες εκδοχές ή από τη συνύπαρξη πολλών εκδοχών.

Η μία περίπτωση είναι να πάρει τέτοιες διαστάσεις το αντιπολεμικό φιλειρηνικό κίνημα, που να παρεμποδίζει και ορισμένες κυβερνήσεις ή να πάρουν πίσω αυτά που έχουν κάνει ή να «γλι-

στρήσουν» σε μια αποδοχή στα πλαίσια του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών. Μιλάμε, όμως, για μεγάλες, παγκόσμιες και δυναμικές κινητοποιήσεις. Σκεφθείτε -παραδείγματος χάρη- να υπήρχε μία γενική, παγκόσμια απεργία και διάφορες άλλες μορφές.

Βεβαίως, αυτές μπορούν να ασκήσουν δύναμη και να υπάρχει αποτελεσματικότητα σε αυτό τον τομέα και να συγκρατηθούν κάποιες κυβερνήσεις. Υπάρχει η δυνατότητα -δεν μπορεί κανείς να το αποκλείσει- ο ίδιος ο Σαντάμ Χουσεϊν -μπορεί και να το έχει προετοιμάσει κιόλας, όλα είναι πιθανά- να δεχθεί πολλά από αυτά που τους ζητούν -άλλωστε δεν θα διακινδυνεύσει μετά και την ηγεσία του- και να προσφέρει δυνατότητες να μη γίνει αυτή τη στιγμή ο πόλεμος.

Υπάρχει και η άλλη πλευρά. Οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής να ενδιαφέρονται να αναθεωρηθούν οι συμφωνίες που έχει κάνει το Ιράκ με τη Γαλλία, τη Γερμανία, τη Ρωσία και την Κίνα -ιδιαίτερως όμως με τη Γαλλία- για την εκμετάλλευση του πετρελαίου. Παραδείγματος χάρη, εάν ο Σαντάμ Χουσεϊν δεχθεί να αλλάξει ή εάν χωρίς να γίνει πόλεμος δημιουργηθούν προϋποθέσεις -όμως αυτό είναι δύσκολο- αυτή η περίφημη «αμερικανοβρετανόπνευστη» ιρακινή αντιπολίτευση να έρθει στο προσκήνιο, η οποία έχει δεχθεί να αναθεωρήσει τις συμφωνίες με Γαλλία, Ρωσία και Κίνα, τότε μπορεί να είναι ένας πολύ σύντομος πόλεμος και να οδηγήσει και σε μία τέτοια εξέλιξη.

Είναι δυνατές, λοιπόν, πολλές εξελίξεις. Έχει σημασία ποια από όλες τις εκδοχές θα κυριαρχήσει, προκειμένου να μη γίνει πόλεμος; Οπωσδήποτε έχει σημασία! Σε κάθε περίπτωση έχει σημασία να παίζει το ρόλο του και να ασκεί την επίδρασή του το παγκόσμιο κίνημα των λαών και δε θα έλεγα μόνο το αντιπολεμικό φιλειρηνικό, αλλά όλες του οι εκδοχές, διότι σε κάθε περίπτωση, εάν είναι προσωρινή η αναβολή του πολέμου, θα κερδίσει έδαφος για να την κάνει οριστική.

Σε κάθε όμως περίπτωση δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι ακόμα και αν αυτός ο πόλεμος δε γίνει -πράγμα που είναι δύσκολο, αλλά το ευχόμαστε- οι αιτίες και οι παράγοντες που προκαλούν τους πολέμους παραμένουν.

Βεβαίως μιλάμε για το συγκεκριμένο πόλεμο, αλλά όταν μιλάμε στο Κοινοβούλιο δεν μπορεί να έχουμε αυταπάτες, ούτε να συζητάμε μεροδούλι-μεροφάι. Από αυτή την άποψη, εμείς εξακολουθούμε να είμαστε εξαιρετικά ανήσυχοι και γιατί οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής έχουν έναν ολόκληρο σχεδιασμό που δε θα τον πάρουν πολύ εύκολα πίσω και, εν πάση περιπτώσει, καλό είναι, χωρίς να χάνουμε το κύριο, που τώρα είναι το Ιράκ, να σκεφτόμαστε και τα γενικότερα σχέδια που υπάρχουν για τον αραβικό κόσμο, για το Ιράν, ακόμα και για τη Σαουδική Αραβία, τη Συρία. Υπάρχει ο άξονας του κακού με τις εξήντα χώρες, υπάρχει το πρόβλημα της Βορείου Κορέας. Γι' αυτά τα πράγματα δεν μπορούμε να πούμε ότι είναι μακριά ή κοντά. Είναι ζητήματα που έχουν σχέση με ολόκληρη τη στρατηγική και τις σχέσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, που αφορούν πια όχι μόνο τα Βαλκάνια και τη Μέση Ανατολή αλλά και ολόκληρο τον κόσμο. Μεγάλο πεδίο ανταγωνισμού είναι η Λατινική Αμερική.

Βεβαίως η Ευρωπαϊκή Ένωση κουβέντα δεν κάνει για τα παραστρατιωτικά σώματα, τα οποία χρηματοδοτούν οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής στην Κολομβία και όχι μόνο και τα

οποία προκαλούν, όχι απλώς αντιδημοκρατικές καταστάσεις, αλλά ωθούν τα πράγματα προς τον εμφύλιο πόλεμο.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση ξέρει μόνο να στέλνει αντιπροσωπείες -ή σοσιαλδημοκρατία ιδιαίτερα- στο Πόρτο Αλέγρε. Αυτά τα ξέρουν καλά. Αλλά για το ρόλο των Ηνωμένων Πολιτειών στις χώρες της Λατινικής Αμερικής -και μιλάμε για τη Βενεζουέλα, τη Βραζιλία, τη Βολιβία και όχι μόνο- αυτά είναι έξω από τη σφαίρα.

Βεβαίως ξαναλέω ότι το θέμα είναι το Ιράκ, είναι ο ζεστός, ο ωμός πόλεμος που πάει να γίνει, αλλά εμείς δεν μπορούμε να συμβιβαστούμε με το ότι η υπόθεση της ειρήνης αυτήν τη στιγμή μπορεί να αφήνεται στα πλαίσια ενός θεσμού που υπάρχει βεβαίως, στα πλαίσια του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών και του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ. Αυτοί οι θεσμοί δεν είναι υπεράνω συγκεκριμένων πολιτικών συσχετισμών.

Πραγματικά επιώθηκε ήδη από αυτό το βήμα, ότι το παζάρι που γίνεται στα πλαίσια του Συμβουλίου Ασφαλείας του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών είναι κάτι το φοβερό. Τι μου δίνεις, τι σου δίνω. Όταν λοιπόν έχεις ένα τέτοιο Συμβούλιο Ασφαλείας του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, βεβαίως μπορεί να θεωρείς τυπικά νόμιμες τις αποφάσεις του, αλλά αλίμονο αν οι τυπικά νόμιμες αποφάσεις νομιμοποιούνται και στη συνείδηση των λαών. Δεν μπορεί δηλαδή οι λαοί να θεωρούν ότι κρέμεται από αυτό το Συμβούλιο Ασφαλείας η τύχη τους.

Μακάρι λέω να αποφασίσει το «όχι», να απομονώσουν πολιτικά τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής και να τις παρεμποδίσουν να προχωρήσουν σ' αυτό τον πόλεμο, να χαρούμε όλοι επειδή θα φθάσουν στο σημείο να αποσύρονται οι πολυάριθμες μαζικές αμερικάνικες δυνάμεις από τον Περσικό και από όπου αλλού είναι. Αλλά εφυσύχαση ότι με αυτά τα διεθνή θεσμικά όργανα ή με άλλα που μπορεί να γίνουν με τον ίδιο συσχετισμό δύναμης, η ειρήνη είναι εξασφαλισμένη, δεν υπάρχει.

Επομένως, όταν διαπιστώνουμε ότι υπάρχουν προϋποθέσεις για πιο γενικευμένο πόλεμο -εμείς αυτήν τη διαπίστωση κάνουμε- το κάνουμε, όχι γιατί είμαστε πανικόβλητοι μπροστά στη νέα τάξη πραγμάτων, αλλά γιατί πρέπει να βλέπουμε τα πράγματα ρεαλιστικά και γιατί πρέπει ο κύριος παράγοντας που θα δώσει τη λύση να αφυπνισθεί ακόμα πιο πολύ. Και αυτός είναι ο παγκόσμιος λαϊκός παράγοντας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση προ ημερησίας διατάξεως, σύμφωνα με το άρθρο 143 του Κανονισμού της Βουλής, με πρωτοβουλία του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Νίκου Κωνσταντόπουλου, με θέμα το ενδεχόμενο ενός νέου πολέμου κατά του Ιράκ.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 22.51', λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Παρασκευή 28 Φεβρουαρίου 2003 και ώρα 10.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος κοινοβουλευτικό έλεγχο: α) συζήτησης επικαίρων ερωτήσεων και β) συζήτησης της υπ' αριθμ. 25/20-11-2002 επερωτήσεως Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας προς τον Υπουργό Γεωργίας, σχετικώς με την πολιτική της Κυβέρνησης στην καλλιέργεια του βαμβακιού, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

